

கம்பராஹாயனம் அயோத்தியா காண்டம்

கககேயி சூழ்வினைப் படம்

க.பொ.த.(உயர் துறை) - 2009

புதிய பாடத்திட்டம்

(பொருள் - தெளிவுறை - விளக்கம்)

திருமதி. ம. பாமேஸ்வரன் (B.A., Dip In Edu.)

கம்பராமாயணம்

அயோத்தியா காண்டம்

கைகேயி சூழ்வினைப் பாலம்

க.பொ.த. (உயர்துறை) - 2009

புதிய பாடத்திட்டம்

(பொருள் - தெளிவுரை - விளக்கம்)

திருமதி.ம.பரமேஸ்வரன் (B.A, Dip In Edu)
யா/புற்றளை மகா வித்தியாலயம்

பதிப்பு :- ஆடி 2009

பதிப்புரிமை :- ஆசிரியர்

தலைப்பு :- கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்

நூலாசிரியர் :- திருமதி.ம.பரமேஸ்வரன்,
(B.A) Dip in Edu

கணனி வடிவமைப்பு :- ஐங்கரன் ஓவ(ரி)செற், சிலையடி.

மந்திரக். தொ.பே. : 021 226 3641

ஆண்டு
புகுத்தப்பா
தன்னை செய்கின்ற

கற
கம்பராமா
படலத்தின்
இலகுவாட
இலகுவாட
என்ற விளை
தேவைய
கலைப்பிர
மாணவர்கள்
என்பது எ

மே
நன்றிகள். அ
அவர்களுக்கு
பதிவு செய்ய
அத்துடன் எ
எனது நன்றா
கருத்துக்கள்
எனது அ
சிறுக்கைத்து

இலக்குமி
மாரக்காய்,
புலோலி செ
புலோலி.

என்னுரை

கல்விப் பொது தராதர உயர்தர வகுப்பில் 2009 ம் ஆண்டு தொடக்கம் கல்வி கற்கும் புதிய பாடத்திட்டம் புகுத்தப்படுகின்றது. இதற்கு அமைவாக மாணவர்களின் கற்றல் தன்னைக் கருத்தில் கொண்டு இந்நால் தொகுப்புச் செய்கின்றேன்.

கற்றோர் களிக்கும் கவிதைச் சுரங்கமாக திகழும் கம்பராமாயணத்தின் ஒரு பகுதியான கைகேயி குழ்வினைப் படலத்தின் 115 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. மாணவர்கள் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் செய்யுளை இலகுவான நடையில் உரை விளக்கம், பொருள், சிறப்பு என்ற விளக்கங்கள் அமைந்துள்ளன. அத்துடன் பரிசீலக்குத் தேவையான வினாக் களையும் தொகுத்துள்ளேன். கலைப்பிரிவில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், கற்கும் மாணவர்களுக்கும் இந்நால் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்பது என்நம்பிக்கை.

மேலும் என்னை எழுதத் தூண்டிய எனது கணவருக்கும் நன்றிகள். எனக்கு உதவிய எனது மாணவி இ.கிருஷ்ணப்பிரியா அவர்களுக்கும், அத்துடன் நான் கேட்டவுடன் எனக்கு அச்சுப் பதிவு செய்து தந்த ஐங்கரன் அச்சகத்திற்கும் எனது நன்றிகள். அத்துடன் எனக்கு ஆக்கழும் ஊக்கழும் தந்த அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள். எனது படைப்பாற்றலைப் பற்றிய விமர்சனக் கருத்துக்களையும் ஆக்க ஊக்கல்களையும் எதிர்பார்க்கின்றேன். எனது அடுத்த வெளியீடுகளாக தேர் தெடுக்கப்பட்ட சிறுக்கதைத்தொகுதியும், செய்யுள் கோவையும் அமைகின்றன.

இலக்குமி வாசா,
மாரக்காய்,
புலோலி தெற்கு,
புலோலி.

திருமதி.மகேஸ்வரி பரமேஸ்வரன்
(B.A, Dip in E),
உயர்தர தமிழாசிரியர்,
புற்றளை ம.வி,
புலோலி.

ஏ வாய்மொழி வாய்மொழி நூல் என்று
பொதிப்பாக மீண்டும் சிகிச்சை நூல்—நூலை
நெறியில்லாத நூலை நூலாக அழைகிறோம்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் என்று அழைகிறோம்

நூல் என்ற கேட்கீர் படிகளை கூறவிரை நூலை
பொதிப்பாக பிரச்சினை வெளித்துக்கொண்டு விடுவதை
நூலையென்று அழைகிறோம் நூலை நூல் என்று அழைகிறோம்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் நூல் என்று அழைகிறோம் நூல்களில்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் நூல் என்று அழைகிறோம் நூல்களில்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் நூல் என்று அழைகிறோம் நூல்களில்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் நூல் என்று அழைகிறோம் நூல்களில்

நூல்களை நூல் என்று அழைகிறோம் நூலை
பொதிப்பாக பிரச்சினை வெளித்துக்கொண்டு விடுவதை
நூலை நூல் என்று அழைகிறோம் நூலை நூல் என்று அழைகிறோம்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் நூல் என்று அழைகிறோம் நூல்களில்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் நூல் என்று அழைகிறோம் நூல்களில்
நூல்களில் நூல்கள் கிடைக்கிற நூல்களை நூல்கள்
என்று அழைகிறோம் நூல் என்று அழைகிறோம் நூல்களில்

நூல்களை நூல் என்று அழைகிறோம் நூலை

(நூல்கள்)

அயோத்தியா காண்டம்

(முன்கடைத்துச்சுருக்கம்)

தசரதச்சக்ரவர்த்தி ஒரு நாள் மந்திராலோசனை மன்றபத்தே தன்னுடைய மதிநுட்பமும் செயல்திறமும் மிகுந்த அமைச்சர்களையும், வசிட்டரையும் கூட்டி, தனக்கு வயதாகவிலிட்டதால் தான் தவவாழ்வை மேற்கோள்ளப் போவதாகவும், தன் முத்த மகனாகிய இராமனுக்கு முடிகுடலாமா? என்று அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்க அவர்களும் அதற்கு சம்மதம் தெரிவித்தனர். அமைச்சர் சுமத்திரனை இராமனை அழைத்து வரும்படி கூற இராமபிரானை சுபத்திரன் அழைத்துவந்தான்.

இராமன் வசிட்டரையும், தந்தையையும் வணங்கினான். பின்னர் தசரதன் மெந்தனே! நான் இது வரை பூமி பாரதத்தை தாங்கியதால் உடல் இணைத்து முதுமைப்பருவத்தை அடைந்து விட்டேன். ஆதலால் இனி அரசபாரத்தை என்னால் தாங்கமுடியாது. உயர்ந்த பெருமைக்க ஆரியகுலத்தில் தோண்றிய என் சொல்லை மறுக்காமல் திருமுடி புனைந்து அரச பாரத்தை தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றான். இராமனும் தந்தையின் சொல்லைத் தட்டாது ஏற்பதே தருமம் என்று இசைந்தான்.

மறுநாளே முடிகுட்ட நல்லநாள் என்று கணிதர் அறிவிக்கவும் வசிட்டர் இமைனுக்கு உறுதிப்பொருட்களைக் கூறி நாகனை வள்ளல் கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்று சடங்குகள் செய்தார். தாய் கோசலை மகிழ்ச்சியால் தானங்கள் செய்தாள். முடிகுட்டும் நாளை அறிவிக்க மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்து நகரை அலங்கரிக்க தொடங்கினர்.

இதனைக் கேள்வியற்ற கைகேயியின் தாதியாகிய மந்தரையின் (குணி) மனம் கறுவினாள். ஏனினெனில் சிறுவயதில் இராமன் வில்லுண்டையை ஏறிந்து விளையாடியது. நினைவில் நிழலாடியது மனம் பதை பதைத்தாள். பழிதீர்க்க எண்ணி

உறங்கிக் கொண்டிருந்த கையேயியை எழுப்பி தூர்போதனை செய்தாள். அதாவது உனக்கு வரும் பேராபத்தை உணராது உறங்கு என்றாய் எனக் கூறினாய் வேதமே உருவான இராமபிரானை மகனாகப் பெற்ற எனக்கு துண்பமா என விளாவினார். அதைத்தாங்காது பரதன் காட்டிற்குப் போகவேண்டும். உனக்கு வகுலை வரும் என கூறிக் கூறி மனதை மாற்றிவிட்டாள். நான் எண்ண செய்யவேண்டும் என விளாவினார். அதற்கு அவள் சம்பராசுரப் போரில் உதவி செய்த உனக்கு உன் கணவன் இரு வரங்களை தந்தான். இன்று அதைக்கேள் என்று பரதனள் நாடாளவேண்டும். மற்றையது பண்ணிராண்டுகள் இராமன் காடாள வேண்டும் என்று கூறினார். கைகேயி மந்தரைக்கு பரிசுகள் கொடுத்தாள் அவள் பெற்றுக் கொண்டு சென்றார். இவள் தசரதன் வருகைக்காக காத்திருந்தான்.

கைகேயி சூழ்வினைப் படலம் (கதைச் சூக்கம்)

மந்தரையின் குழ்ச்சியினால் கைகேயி அவள் சென்றதும் தன் கூறாத்தலை விரித்துக் கொண்டாள். நெற்றிபொட்டை அழித்தான். அவள் தன்னை அலங்கோலம் படுத்திக்கொண்டு தவ்வை என தரையில் விழுந்து கிடந்தாள்.

திருமுடி சூட்டு விழா (பட்டாபிசேகத்தை) செய்தியை கைகேயிக்குச் சொல்ல பெருமகிழ்வுடன் அங்கு வந்தான் கைகேயி இருந்த நிலையைக் கண்டு திடுக்கிட்டாள். இருகரங்களாலும் எடுக்க முனைந்தான். ஆகையால் அவ்வேளை தமுவிக் கீழே விழுந்தான். உனக்கு என்ற துண்பம் உண்டானது அதைப் போக்குகின்றேன். உனக்கு என்ன வேண்டும்? கேள். வள்ளல் இராமபிரான் மீது ஆணையாகத் தருவேன் கேள் என்றான். எதிர்வரும் ஆபத்தை அறியாமல்.

மன்னன் வாயிலிருந்து உறுதி மொழிகள் வெளிவந்ததும் கைகேயி முன்னொரு காலத்தில் சம்பாசுரப் போர் நடந்த காலத்தில் எனக்கு தாங்கள் தருவதாக அளித்த இரு வரங்களையும் தர வேண்டும். என்று கேட்டார்.

இதைக் கேட்டதும் நச்சுப் பாம்பு கடித்தது. போல கீழே மயங்கி விழுந்தான் இரத்தக்கண்ணீர் வடித்தாள். பின்னர் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்து பெண்பழி பொல்லாதது என அவர்களைக் கொள்ளாது விட்டான். அந்நிலை கண்டும் அவள் இரங்கவில்லை. வரம் கொடுத்தால் மகிழ்வேன். அல்லது உனக்குப்பழி உண்டாகச் சாவேன் என கூறினாள். மன்னன் செய்வதறியாது திகைத்து, “அனலில் பட்ட நெய்போல உள்ளாம் உருகினார்”. அவன் உடன்படவில்லை. ஈற்றிலே அவள் காலில் விழுந்து என் கண்ணைக் கேட்டாலும் கொடுக்கிறேன், என் உயிரையும் தருகிறேன் நீ விரும்பிய மண்ணையும் தருகிறேன். ஆனால் என் மகன் இராமபிரானைக் காட்டுக்கு அனுப்பாதே. என்று பலவாறு கெழுசினான். அவள் உடன்படவில்லை வரத்தை மறுப்பது பேரரசாகிய உங்களுக்கே இழுக்கு என்றார்.

இவள் வரம் கொடுக்காது விட்டால் இறந்து விடுவாள். என் எண்ணிய தசரதன் வரம் தந்தேன். என் மகன் கானம் ஆளட்டும் நான் வானகம் ஆம்ச செல்கிறேன். நீயும் உன் மகனும் இம் மண்ணை ஆண்டு உலகம் உள்ளவும் பழியென்னும் கடலகத்தில் கிடந்து அழுந்துங்கள். என்று மயங்கிக் கிடந்தான் அவளும் உறங்கினாள்.

பொழுது விடிந்தது குரியன் கைகேயி மேல் சினந்து கொண்டவள் போல சிவந்து தேன்றினான். ஆனால் மக்களின் ஆரவாரம் ஏழுகடலும் ஆர்ப்பரிப்பது போல ஒசை எழுப்பினர். விழாக் காண்பதற்காக வேந்தர்கள், வேதியர்கள், வீரர், மக்கள் என்னும் உலகில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் வந்தனர். அயோத்திமாநகரத்திற்கு மண்பதத்தில் எல்லோரும் குழுமி இருந்தனர். முகூர்த்த நேரம் நெருங்கியதால் வசிட்டர் மாமன்னனை அழைத்துவரும்படி சுபத்திரனிடம் கூறினார். கைகேயி மாளிகைக்குச் சென்றாள். அங்கு கைகேயி இரமான் அழைத்து வருமாறு சுபத்திரனை அனுப்பினாள். காரணம் தெரியாமல் மகிழ்வோடு சென்றான். இராம மாளிகைக்கு உங்களை சிற்றங்னை அழைப்பதாகக் கூறினான்.

உடனே இராமபிரான் கைகேயிடம் சென்றான். இராமனைக் கண்டதும் வந்தாள். இராமபிரான் வீழ்ந்து வணங்கினார். அப்போது கைகேயி “நின் தந்தை உனக்கு அறிவிக்க விரும்பிய செய்தி ஒன்று உண்டு நீ விரும்பினால் கூறுகிறேன்” என்றாள். தந்தை கட்டளையிட தாய் சொல்ல ஒன்று செய்ய வேண்டும். என்றால் அதை நான் செய்கிறேன். அது என் பாக்கியம் தந்தையும் தாயும் நீங்களே சொல்லுங்கள் என்றான்.

உடனே கைகேயி மண்ணகத் தே பரதனே நீ சடைமுடியோடு பதினான்கு ஆண்டுகள் காடாள வேண்டும். என்றான். அதைக் கேட்டது பிரான் முகம் “அன்றலர்ந்த தாமரைபோல காணப்பட்டது”. மகிழ்வு கொண்ட இராமர் தாயே தந்தை கட்டளை இல்லாதிருந்து நீங்கள் இட்ட கட்டளை என்னாலும் அதனை நான் மறுக்கமாட்டேன். என்று கூறி மீண்டும் அவளை வணங்கி தன்னைப் பெற்ற கோசலை அன்னையின் மாளிகைக்குச் சென்றார்.

கைகேயි தன் கோலம் அழித்தல்

01. கூனி போன பின், குல மலர்க்
 குப்பை நின்று இழிந்தாள்;
 சோனை வார் குழல் கற்றையில்
 சொருகிய மாலை
 வான மா மழைநுழைதரு மதி
 பிதிரப்பாள் போல்
 தேன் அவாவுறு வண்டினம்
 அலமர், சிதைத்தாள்.

கூனி போன பின் - தன் பணிப்பெண்ணாகிய மந்தரை விடைபெற்றுச் சென்ற பின்பு; குல மலர்க் குப்பை நின்று இழிந்தாள் - கைகேயි சிறந்த மலர்களின் குவியலால் ஆக்ய படுக்கையிலிருந்து இறங்கி; சோனை வார் குழல் கற்றையில் - கருமேகம் போன்ற தன் நீண்ட கூந்தல் தொகுதியில்; சொருகிய மாலை - குடியிருந்த பூ மாலையை; வான மா மழை நுழைதரு மதி - விண்ணிலே பெரிய கார் காலத்து மேகத்தில் நுழைந்து இருக்கின்ற சந்திரனை; பிதிரப்பாள் போல் - இழுத்துச் சிதறுவிப்பவள் போல; தேன் அவாவுறு வண்டு இனம் அலமர் - பூவில் உள்ள தேனை விரும்பி மொய்க்கின்ற வண்டுக் கூட்டம் நிலை கெட்டுச் சுழலுமாறு; சிதைத்தாள் - கூந்தலிலிருந்து பிடுங்கிச் சிதைத்தெறிந்தாள்.

தெளிவுரை : மந்தரை தான் வந்த வேலை முடிந்தது என்று கருதி மகிழ்வுடன் சென்றாள். கைகேயி சிறந்த மலர்களின் குவியல் நிறைந்த படுக்கையில் நின்று எழுந்தாள். பெருமழை பொழியும் கார்மேகம் போல விளங்கும் தன் நெடிய கூந்தலில் இருந்த மலர் மாலைகளை வானத்தில் உள்ள கார் மேகத்தில் உள்ள முழுநிலவினை எடுத்து கீழே சொரிபவள் போல வண்டுகள் அலறும்படி பிய்த்து ஏறிந்தாள்.

சிறப்புரை : கூந்தலில் சொருகியிருந்த பூமாலையைக் கைகேயி

எடுத்தெறிந்தது மேகத்தில் நுழைந்த சந்திரனைப் பிதிரப்பது போல இருந்தது; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. குப்பை - தொகுதி. மலர்க் குப்பை - ஆகுபெயராய்ப் படுக்கையைக் குறித்தது. இழிந்தாள் - முற்றெச்சம். கூந்தலிலிருந்து மாலையை எடுத்தெறிந்தது அவனுக்கு நேர இருக்கும் அமங்கலத்தைக் குறிப்பாய்க் காட்டுகிறது.

02. விளையும் தன் புகழ் வல்லியை

வேர் அறுத்தென்ன
கிளை கொள் மேகலை சிந்தினாள்
கிண்கிணியோடும்
வளை துறந்தனள்; மதியினில் மறுத்
துடைப்பாள் போல்
அளக வாள் நுதல் அரும் பெறல்
திலகமும் அழித்தாள்.

விளையும் தன் புகழ் வல்லியை - வளரும் தன் புகழ் ஆகிய கொடியை; வேர் அறுத்து என்ன - வேரோடு அறுத்தாற் போல; கிளை கொள் மேகலை - ஓளியைக் கொண்ட மேகலா பரணத்தை; சிந்தினாள் - அறுத்து ஏறிந்தாள்; கிண்கிணியோடும் வளை துறந் தனள் - பாதக் கிண்கிணியுடனே கை வளையல்களையும் கழற்றி நீக்கினாள்; மதியினில் மறு - சந்திரனிடத்தில் இருக்கும் களங்கத்தை; துடைப்பாள் போல் - அகற்றுபவளைப் போல; அளக வாள் நுதல் - கூந்தலைச் சார்ந்து அமைந்துள்ள ஓளி பொருந்திய நெற்றியில் உள்ள; பெறல் அரும் திலகமும் - பெறுதற்கரிய திலகத்தையும்; அழித்தாள் - துடைத்தாள்.

தெளிவுரை : வளர்கின்ற தன்புகழாகிய வெண்மலர் பூத்த கொடியை வேரோடு அறுத்து ஏறிவது போலக் கைகேயி ஓளியோடு கூடிய மேகலாபரணத்தையும், பாதச்சதங்கைகளையும், கைவளையல்களுடன் வீசி ஏறிந்தாள். முழுநிலவிலுள்ள களங்கத்தைத் துடைப்பது போல தன்னுடைய நெற்றியிலுள்ள பெறுக்கரிய திலகத்தையும் அழித்தாள்.

கைகேயி குழ்வினைப்படலம்

-6-

திருமதி.ப.மகேஸ்வரி

சிறப்புரை : மேகலையை அறுத்தெறிந்தது புகழை வேரோடும் அறுத்தது போலும் எனவும், நெற்றியில் திலகத்தை அழித்தது மதியின் மறுவைத் துடைத்தது போலும் எனவும் கூறினார். இவை தற்குறிப்பேற்றும். திலகத்தின் அருமை நோக்கி ‘அரும் பெறல்’ என்னும் அடைமொழி தந்தார். அறுத்தென்ன - தொகுத்தல் விகாரம். கிண்கிணி - காரணப்பெயர். கிண்கிணி என ஒலித்தாள்.

03. தா இல் மா மணிக் கலன் மற்றும்

தனித் தனி சிதறி,
நாவி ஒதியை நானிலம்
தைவரப் பரப்பி,
காவி உண் கண் அஞ்சனம்
கான்றிடக் கலுழா,
பு உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு எனப்
புவி மிசைப் புரண்டாள்.

மற்றும் தா இல் மா மணிக் கலன் - பின்னும் குற்றமற்ற பெரிய மணிகளால் ஆகிய அணிகளையும்; தனித் தனி சிதறி - வேறு வேறாக சிதைத்தெறிந்து; நாவி ஒதியை - புழுகு நெய் பூசப்பட்ட கூந்தலை; நால் நிலம் தைவரப் பரப்பி - தரையிலே புரஞ்மாறு பரப்பிக் கொண்டு; காவி உண் கண் - நீலமலர் போன்ற மையுண்ட கண்கள்; அஞ்சனம் கான்றிட - மை கரைந்து சிந்தும்படி; கலுழா - கண்ணீர் விட்டு அழுது கொண்டு; பு உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு என - மலர்களையெல்லாம் உதிர்த்து விட்ட ஒரு வெறுங் கொம்பு போல; புவி மிசைப் புரண்டாள் - தரைமேல் விழுந்து உருண்டாள்.

தெளிவுரை : மேலும் அவள் குற்றமற்ற இரத்தினமயமான அணிகலன்னளைத் தனித்தனியே வீசி எறிந்தாள். கத்தூரிச் சாந்து பூசிய தன் மெல்லிய கூந்தலைப் பூமியிலே படும்படியாக அவிழ்த்து விட்டாள். நீலோற்பவ மலர்போன்ற மையுடைய கண்களில் பூசியுள்ள மையானது கரைந்து வழியும்படி

அழலானாள். ஆக மொத்தம் பூக்கள் எல்லாம் உதிர்ந்த ஒரு கொடி பூமியில் விழுந்து கிடந்தது போலக் கைகேயில் தரையில் விழுந்து புரண்டாள்.

சிறப்புரை : மங்கலப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் களைந்து விட்டு அழுத கைகேயியின் தோற்றும் பின்னே தான் அடையப்போகும் கைம்மை நிலையை இப்பொழுதே அவள் மேற்கொண்டதைக் குறிப்பாற் புலப்படுத்தியது. நானிலம் - ஈண்டு நால் வகை நிலத்தைச் சுட்டால் தரையைச் சுட்டியது. புவி - தரை. அனிகலன்கள் நீங்கிய நிலையில் மகளிர்க்குப் பூ உதிர்ந்த கொம்பை உவமை கூறுவதை ஆழுசெல் படலத்தில் .

“ தாஅரு நான் முதல் அணி அலால், தகை
மேவரு கலங்களை வெறுத்த மேனியர்,
தேவரும் மருள்கொளத் தெரியும் காட்சியர்,
பூ உதிர் கொம்பு என, மகளிர் போயினர் ”
என்னும் பாட்டிலும் காணலாம்.

04. நவ்வி வீழ்ந்தென, நாடக மயில்

துயின்றென்ன
'கவ்வை கூர்தரச் சனகி ஆம்
கடிகமழ் கமலத்து
அவ்வை நீங்கும்' என்று அயோத்தி வந்து
அடைந்த அம் மடந்தை
தவ்வை ஆம் என, கிடந்தனள்,
கேகயன் தனையை.

கேகயன் தனையை - கேகயன் மகளாகிய கைகேயி; நவ்வி வீழ்ந்தது என - மான் விழுந்தாற் போலவும்; நாடகம் மயில் துயின்று என்ன - ஆடும் இயல்புடைய மயில் ஆடல் ஒழிந்து தூங்கினாற்போலவும்; கவ்வை கூர்தர - துன்பம் மிக; சனகி ஆம் கடிகமழ் கமலத்து அவ்வை மனங்கமழும் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் தாயாகிய திருமகள்; நீங்கும் என்று - அயோத்தியை விட்டு நீங்குவாள் என்ற கருதி; அயோத்தியை வந்து அடைந்த

- அயோத்தி நகரத்தை வந்து சேர்ந்த; அம் மடந்தை தவ்வை ஆழ் என - அத்திரு மடந்தை தமக்கை ஆகிய முதேவி என்னுமாறு; கிடந்தனள் - சோர்ந்து கிடந்தாள்.

தெளிவுரை : கேகயன் மகளாகிய கைகேயி, மான் கீழே விழுந்து கிடந்தாற் போலவும் தோகை விரித்து மகிழ்வோடு ஆடுகின்ற மயில் ஒடுங்கிடந்தாற்போலவும் சீதாப்பிராட்டியாகிய செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் அயோத்தியை விட்டு நீங்கிக் காட்டிற்கு செல்லப்போகின்றாள் என்பதை அறிந்த அத்திருமனின் முத்தவள் வந்து கிடந்தது போலவும் தரையில் விழுந்து கிடந்தாள்.

சிறப்புரை : ஒடும் மானையும் ஆடும் மயிலையும் கேகயன் மகளுக்கு உவமை கூறுவது இந்நாள்வரை அவளிடம் இருந்த இனிய தோற்றுத்தைக் காட்டியது. திருமகள் இருந்த இடத்தைக் கைப்பற்றுவோம் என்று கருதி முதேவி அங்கு வந்து குடிபுகுந்தது போலக் கிடந்தாள் என்பது தற்குறிப்பேற்றும். அவ்வை - தாய்; தவ்வை - தமக்கை.

தயரதன் கைகேயியின் மாளிகைக்கு வருதல்.

05. நாழிகை கங்குலின் நள் அடைந்த பின்றை, யாழ் இசை அஞ்சிய அம் சொல் ஏழை கோயில், ‘வாழிய’ என்று அயில் மன்னர் துண்ண, வந்தான் ஆழி நெடுங்கை மடங்கல் ஆளி அன்னான்.

ஆழி நெடுங் கை - ஆணைச் சக்கரம் ஏந்தும் நீண்ட கைகளையுடைய; ஆளி மடங்கல் அன்னான் - சிங்க ஏறு போன்றவனான தயரதன்; கங்குலின் நாழிகை நள் அடைந்த பின்றை - இராப் பொழுது நடுவை அடைந்த பின்னர்; வாழிய என்று அயில் மன்னர் துண்ண - ‘வாழ்க்’ என்று கூறிக் கொண்டு வேலேந்திய அரசர்கள் பக்கத்தில் குழந்து வர; யாழ் இசை அஞ்சிய அம்சொல் ஏழை கோயில் - யாழின்து ஓலியும் அஞ்சப்

பெற்று அழகிய மொழியையுடைய கைகேயியின் மாளிகைக்கு;
வந்தான் - வந்து அடைந்தான்.

தெளிவுரை : கள்ளிரல், நீண்ட கைகளைப் படைய ஆண் சிங்கம் போன்றவணாக்கிய தயரதன் “வாழ்க்” எனப்போற்றி வேல் ஏந்திய மன்னர்கள் பின்வர, யாழின் இசையும் தோற்கும்படியான இனிய முறையில் பீசும் கைகேயியின் திருமாளிகைக்கு வந்தான்.

சிறப்புரை : மறுநாள் இராமனுக்கு முடிகுட்டுவதற்குரிய விழா ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் காலம் கழிந்தமையால் இரவில் காலந் தாழ்க்குக் கைகேயியின் இருப்பிடம் நோக்கி மகிழ்ச்சியோடு தயரதன் சென்றான். ஏழை - பெண்; பிறர் பேசுசைக் கேட்டு ஆராயாது நடத்தலின் அறிவில்லாதவள் என்னும் குறிப்பும் புலப்பட எவ்வத்தார். மடங்கல் - பிடரிமயிர் மடங்கி இருக்கப் பெற்றது; காரணப்பெயர்.

06. வாயிலில் மன்னர் வணங்கி நிற்ப, வந்து ஆங்கு,
ஏயின் செய்யும் மடந்தைமாரோடு ஏகி,
பாயல் துறந்த படைத் தடங்கண் மென்தோள்,
ஆயிழை தன்னை அடைந்த ஆழி மன்னன்.

மன்னர் வணங்கி வாயிலில் நிற்ப - தன்னுடன் வந்த அரசர்கள் தொழுது அந்தப்புர வாயிலில் நிற்க; ஆங்கு வந்து - அங்விடத்தில் ஓடி வந்து; ஏயின் செய்யும் மடந்தைமாரோடு ஏகி - கட்டளை இட்டவற்றைச் செய்யும் பணிப்பெண்களோடு சென்று; பாயல் துறந்த - படுக்கையை விட்ட; படைத் தடங்கண் - வேல் போலும் கூரிய பெரிய கண்களையும்; மெல் தோள் - மென்மையான தோல்களையும் உடைய; ஆய் இழை தன்னை - கைகேயியை; அடைந்த ஆழிமன்னன் - சேர்ந்த அந்தச் சக்கரவர்த்தி (எடுக்கலுற்றான் என அடுத்த பாடலோடு முடியும்.)

தெளிவுரை : தயரதன் தன்னைச் சூழ்ந்து வந்த மன்னர்கள்

தொழுது அந்தப்புர வாயிலில் காத்து நிற்க, அவ்விடத்தில் குற்றேவன் செய்யும் பணிப்பெண்களுடன் உள்ளே சென்றாள். படுக்கையை நீக்கித் தரையில் படுத்திருந்த வேல் பொன்ற கண்களையும், மென்னமயான தோள்களையும் உடைய கைகேயியை அடைந்தான்.

சிறப்புரை : தயரதன் மாளிகையின் உள்ளே சென்று, தலையிலே அலங்கோலமாகக் கிடந்த கைகேயியைக் கண்டான் என்பது கருத்து. அந்தப்புரத்தில் அயல் ஆடவர் செல்ல இயலாதாகவின் மன்னர் வெளியே நின்றனர். ஆயிழை - பெண் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. கைகேயி அணிகலன்களைத் துறந்து கிடத்தவின்.

கைகேயியைத் தசரதன் எடுத்தலும், அவள் மன்னில் வீழ்தலும்.

07. அடைந்து, அவண் நோக்கி,
 ‘அரந்தை என்கொல் வந்து
 தொடர்ந்தது?’ எனத் துயர் கொண்டு
 சோரும் நெஞ்சன்,
 மடந்தையை, மானை எடுக்கும்
 ஆணையே போல்,
 தடங்கைகள் கொண்டு தழீஇ.
 எடுக்கலுற்றான்.

அவண் அடைந்து - அங்குச் சென்று; நோக்கி - கைகேயியின் நிலையைக் கூர்ந்து பார்த்துத் (துணுக்கம் கொண்டு); அந்தை என்கொல் வந்து தொடர்ந்தது என - துன்பம் யாது வந்து சேர்ந்தது என்று எண்ணி; துயர் கொண்டு சோரும் நெஞ்சன் - வருந்தமடைந்து வாடும் மனமுடையவனாய்; மானை எடுக்கும் ஆணையே போல் - பெண் மானைத் துதிக்கையால் தூக்குகின்ற யானையைப் போல்; தடங்கைகள் கொண்டு - தன்பெரிய கைகளால்; மடந்தையைத் தழீஇ - அவளைக் கட்டித் தழுவி; எடுக்கல் உற்றான் - தூக்கத் தொடங்கினான்.

தெளிவுரை : கைகேயியின் இருப்பிடத்தை அடைந்த தயரதன் அவள் தரையில் படுத்திருப்பதைக் கண்டு, துன்பத்தை உட்கொண்டு சோர்கின்ற மனத்தையுடையவளாகிய இவளுக்கு நேர்ந்த துன்பம் யாது? என்று எண்ணி பென் ஒன்றை தன்துதிக்கை கொண்டு எடுக்கும் ஓர் ஆண்யானை போல அவளைத் தழுவித் தூக்கத் தொடங்கினான்.

சிறப்புரை : மகிழ்ச்சியோடு வந்த தயரதன் கைகேயியின் துயரநிலை கண்டு துணுக்குற்று அவளைத் தழுவி எடுத்துத் தேற்ற முயன்றாள். முன்னே ‘நவ்வி வீழ்ந்தென’ எனக் கைகேயிக்கு மானை உவமித்ததற்கு ஏற்ப இங்கு, ‘மானை எடுக்கும் ஆணையே போல்’ என்றார். நெஞ்சன் - முற்றெச்சம்.

08. நின்று தொர்ந்த நெடுங் கைதம்மை நீக்கி
மின் துவள்கின்றது போல, மண்ணில் வீழ்ந்தாள்;
ஒன்றும் இயம்பலள்; நீடு உயிர்க்கலுற்றாள் -
மன்றல் அருந்தொடை மன்னன் ஆவி அன்னாள்.

மன்றல் அருந்தொடை மன்னன் - மணங்கமழும் மரிய மலர் மாலையைச் சூடிய தயரதனுடைய; ஆவி அன்னாள் - உயிர் போன்றவளான கைகேயி; நின்று - தன்றிலை மாறாது நின்று; தொடர்ந்த - தன்னைத் தழுவ நீண்ட; நெடுங்கை தம்மை நீக்கி - (அரசனுடைய) நீண்ட கைகளை விலக்கி; மின் துவள்கின்றது போல - மின்னார் கொடி துவண்டு வீழ்தல் போல; மண்ணில் வீழ்ந்தாள் - தரையில் வீழ்ந்து; ஒன்றும் இயம்பலள் - ஒன்றும் சொல்லாமல்; நீடு உயிர்க்கல் உற்றாள் - பெருமுச்ச விடத் தொடங்கினாள்.

தெளிவுரை : மணமிக்க உயர்ந்த மாலை அணிந்த மன்னனாகிய தசரதனின் உயிரைப் போன்று விளங்கும் கைகேயி தன்னைத் தழுவி எடுக்க முயன்ற மன்னவனின் கைகளை புறத்தே தள்ளி, அசைகின்ற மின்னலைப் போல தரையில் மறுபடியும் விழுந்தாள். ஒன்றும் பேசாது பெருமுச்ச விடத் தொடங்கினான். உனக்கு நேர்ந்ததைச் சொல்.

சிறப்புரை : தேவியர் மூவரில் கைகேயியையே தயரதன் மிகவும் விழைந்தான் என்பது ‘மன்னன் ஆவி அன்னாள்’ எனும் தொடரால் விளங்குகின்றது. மன்னன் துயர் கண்டும் அவள் நெஞ்சு இளகாமல் இருந்ததது தோன்ற நின்று’ என்றார். வீழ்ந்தாள், இயம்பலள் - முற்றெற்சங்கள்.

தயரதன் கைகேயியை நிகழ்ந்தது கூறப் பணித்தல்.

09. அன்னது கண்ட அலங்கல்

மன்னன் அஞ்சி,

‘என்னை நிகழ்ந்தது?’

இவ்வழு ஞாலம் வாழ்வார்,

உன்னை இகழ்ந்தவர் மாள்வார்;

உற்றது எல்லாம்

சொன்னபின் என்செயல் காண்டி;

சொல்லிடு’ என்றான்.

அன்னது கண்ட - கைகேயியின் அந்தச் செயலைப் பார்த்த; அலங்கல் மன்னன் - மாலையைப் பூண்ட அரசன்; அஞ்சி - அச்சுமுற்று; நிகழ்ந்தது என்னை - நடந்தது யாது; இஞ்ஞாலம் ஏழில் வாழ்வார் - இவ்வேழுலகங்களில் வாழ்பவர்களூள்; உன்னை இகழ்ந்தவர் மாள்வார் - உன்னை இழிவுபடுத்தியவர் எவராயிருந்தாலும் என்னால் கொல்லப்பட்டு அழிவர்; உற்றது எல்லாம் - நிகழ்ந்தது அனைத்தையும்; சொன்னபின் - நீ கூறிய பிறகு என்செயல் காண்டி - என்செய்கையைப் பார் சொல்லிடு - காலந்தாழ்த்தாது சொல்வாய் என்றான் - என்று சொன்னான்.

தெளிவுரை : அதனைப் பார்த்த மாலையை அணிந்தவனான மன்னன் தயரதன் பயந்து உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது? இந்த ஏழு உலகங்களில் எங்கு வாழ்பவராயினாம், உன்னை இகழ்ந்தவர் என்னாற் கொல்லப்படுவர். உனக்கு நடந்தவை முழுவதையும் சொன்ன பின்னர் நான் செய்வதை நீ பார் நடந்ததைச் சொல்வாய் என்றான்.

சிறப்புரை : இப்பாட்டு தயரதன் கைகேயியின் அலங்கோல நிலையினைக் கண்டு, கொண்ட துணுக்கத்தினையும் அவள் மீது கொண்ட காதலால் அவளைத் தேற்ற முயலுதலையும் காட்டுகிறது. என்னால் கொல்லப்படுவர் என்பான் மாள்வர் எனத் தன் வினையால் கூறினான். சொல்லிடு, இடு - துணை வினை.

கைகேயி வரம் வேண்டுதல்

10. வண்டு உளர் தாரவன் வாய்மை கேட்ட மங்கை, கொண்ட நெடுங்கணின் ஆவி கொங்கை கோப்ப ‘உண்டு கொலாம் அருள் என்கண்? உன் கண் ஒக்கின் பண்டைய இன்று பரிந்து அளித்தி’ என்றான்.

வண்டு உளர் தாரவன் - வண்டுகள் ஓலிக்கும் மாலையை அணிந்த அரசனது; வாய்மை கேட்ட மங்கை - சொற்களைச் செவியுற்ற கைகேயி; நெடுங் கணின் கொண்ட ஆவி - நீண்ட கண்களில் கொண்ட நீர்த்துளிகள்; கொங்கை கோப்ப - மார்பில் வீழ (அழுது கொண்டு); ‘என் கண் அருள் உண்டு ஆம் கொல் - உனக்கு என்மேல் கருணை உள்ளதோ; உன் கண் ஒக்கின் - உன்னிடத்தில் உள்ளதானால்; பண்டைய - முன்னே எனக்குக் கொடுத்தவற்றை; பரிந்து அளித்தி’ - அன்பு கொண்டு அளிப்பாய்; என்றாள் - என்று சொன்னாள்.

தெளிவுரை : வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர் மாலையினை அணிந்த தயரத மன்னனது வார்த்தைகளைக் கேட்ட கைகேயி மழை மேகத்தினைப் போன்ற கண்களில் இருந்து வெளிப்பட்ட நீர்த்துளிகள்பார்பரம் எங்கும் நிறைந்து நிற்க உனக்கு என்மீது உண்மையான அன்பு இருக்கிறதோ? அப்படியிருப்பின் முன்பு தருவதாகக் கூறிய வரங்களை இன்று தந்திடுக என்றாள்.

சிறப்புரை : இப்பாட்டில் கைகேயி நயமாகப் பேசித் தயரதனது குளுரையைப் பெற வகை செய்கிறாள். ‘நெடுங்கணின் கொண்ட

ஆவி’ என மாற்றிக் கூட்டுக் பண்டைய என்றது - சம்பரனோடு பேர் நிகழ்ந்த போது கைகேயியிட உதவியதற்குத் தயரதன் மகிழ்ந்து கொடுத்த வரம் இரண்டினையும்குறித்தது. பண்டைய - பலவின்பால் பெயர். தன் கருத்தை அறிந்த பின்னர் அரசன் அதற்கு உடன்படுதல் அரிதாகவின் ‘பரிந்து அளித்தி’ என்றாள்.

தயரதன் வாக்குறுதி அளித்தல்

11. கள் அவிழ் கோதை கருத்து உணராத மன்னன்,
வெள்ள நெடுஞ்சுடர் மின்னின் மின்ன நக்கான்;
‘உண்டு உவந்துள செய்வென்; ஒன்றும் லோபேன்;
வள்ளல் இராமன் உன் மைந்தன் ஆணை’ என்றான்.

கள் அவிழ் கோதை - தேன் வழியும் கூந்தலை உடைய கைகேயியினது; கருத்து உணராத மன்னன் - எண்ணத்தை அறியாத தயரதன்; வெள்ள நெடுஞ்சுடர் மின்னின் - மிகுந்த பேரொளியையுடைய மின்னல் போல; மின்ன நக்கான் - விளங்கும்படி சிரித்து; ‘உள்ளம் உவந்துள செய்வென் - உன் மனம் விழழந்தனவற்றைச் செய்வேன்; ஒன்றும் லோபேன் - அதில் சிறிதும் உலோபம் செய்யேன்; உன் மைந்தன் - நினக்கு மகனும்; வள்ளல் - பெருவள்ளலுமான; இராமன் ஆணை - இராமன் மேல் சத்தியம்; என்றான்.

தெளிவுரை : தேனொழுகுகின்ற மலர் மாலையை அணிந்த கூந்தலைக் கொண்டவான கைகேயியினது வஞ்சலையை நன்னு உணராத தயரதன் அவள் சொன்னதைக் கேட்டு மிகவும் நீண்ட ஒளியையுடைய மின்னலைப் போன்று பற்கள் விளங்கச் சிரித்து நீ விரும்பிய படியே செய்வேன் ஒன்றையும் ஒளிக்க மாட்டேன் உன் மகனும் கொடையாளியுமான இராமன் மேல் சத்தியமாகச் சொல்கின்றேன் என்றான்.

சிறப்புரை : கைகேயியின் உபாயம் பயன் தந்தது இதனால் கூறப்பட்டது. தயரதன் நகை பிற்ற பேததமையால் எழுந்தது.

கைகேயி இந்நாள்வரை இராமனிடம் பேரன்புடையவள் என்னும் உறுதியால் ‘உன் மைந்தன் இராமன்’ என்றான். கள்ளவிழ் கோதை அடையடுத்த ஆகுபெயர். லோபம் - வடசொல்; சுயாமை என்பது பொருள்.

கைகேயி பண்டைய வரங்களைத் தர வேண்டுதல்.

12. ஆன்றவன் அவ் உரைகூற, ஜயம் இல்லாள்,
‘தோன்றியபேர் அவலம் துடைத்தல் உண்டேல்,
சான்று இமையோர் குலம் ஆக, மன்ன! நீ அன்று
என்ற வரங்கள் இரண்டும் ஈதி’ என்றாள்.

ஆன்றவன் - குணங்களால் நிறைந்த தயரதன்; அவ்உரை கூற - அந்த உறுதி மொழியைச் சொல்ல; ஜயம் இல்லாள் - தன் கருத்து நிறைவேறும் என்பதில் ஜயம் நிங்கியவளான கைகேயி; ‘மன்ன் - அரசனே; தோன்றியபேர் அவலம் துடைத்தல் உண்டேல் - எனக்கு உண்டாகிய பெரிய துண்பத்தைக் களைவது உளதானால்; இமையோர் குலம் சான்று ஆக - தேவர் கூட்டம் சாட்சியாக; நீ அன்று ஏன்ற வரங்கள் இரண்டும் ஈதி - நீ சாம்பராகரப்போர் நிகழ்ந்த அந்நாளில் எனக்களிப்பதாக மனம் இசைந்த இரு வரங்களையும் இப்பொழுது கொடுப்பாய்; என்றாள்.

தெளிவுரை : அறிவான மைந்தோன்னாகிய தயரதன் அவ் வார் த்தைகளைக் கூறக் கேட்ட அன்னப் பறவை போன்றவளான கைகேயி அரசனே! எனக் குண்டான பெருந்துன்பத்தை நீ துடைப்பது உண்மையானால், தேவர்கள் அனைவரும் சாட்சியாக முன்னர் நீ எனக்கு தருவதாக ஏற்றுக் கொண்ட இரண்டு வரங்களையும் தருவாயாக என்றாள்.

சிறுப்புரை : தயரதன் விருப்பத்திற்கு மாறான வரங்களைத் தான் கேட்கப்போவதால் அவன் வாக்குத் தவறினாலும் தவறலாம் என்பதால் அவனைக் கட்டுப்படுத்த என்னித் தேவர் கூட்டம்

சான்றாக முன்பு தந்த வரங்களைத் தருமாறு அவனிடம் வேண்டுகின்றாள். சான்று - சாட்சி, ஆக - வினையெச்சம். ஈதி - ஏவல் வினைமுற்று.

மன்னன் வரமளிக்க கிசைதல்.

13. ‘வரம் கொள இத்துணை மம்மர் அல்லல் எய்தி இரங்கிட வேண்டுவது இல்லை; ஈவென்; என்பால் பரம் கெட இப்பொழுதே, பகர்ந்திடு’ என்றான் - உரம் கொள் மனத்தவள் வஞ்சம் ஓர்கிலாதான்.

உரம்கொள் மனத்தவள் - வன்மை கொண்ட நெஞ்சத்தையுடைய கைகேயியின்; வஞ்சம் ஓர்கிலாதான் - வஞ்சனையை ஆராய்ந்து அறியாத தயரதன்; ‘வரம் கொள இத்துணை - (யான் கொடுப்பதாகச் சொன்ன) ‘வரங்களை பெற்றுக் கொள்ள இவ்வளவு; மம்மர் அல்லல் எய்தி - தடுமாற்றம் தரும் துன்பம் அடைந்து; இரங்கிட வேண்டுவது இல்லை - நீ வருந்த வேண்டுவது இல்லை; என்பால் பரம் கெட - என்னிடத்துள்ள மனச்சுமை நீங்கும்படி; இப்பொழுதே ஈவென் - இப்பொழுதே தருவேன்; பகர்ந்திடு - சொல்வாய்; என்றான்.

தெளிவுரை : நானே தருவதாக ஒப்புக் கொண்ட வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நீ இவ்வளவு தடுமாற்றத்தோடு கூடிய துன் பத் தையும் அடைந்து மனம் கலங் கியிருக் க வேண்டியதில்லை. என்மீதுள்ள பாரமானது நீங்கத் தக்கதாக நீ விரும்பும் வரங்களை இப்போதே கூறுக தந்து விடுகின்றேன் என்று வலிமை கொண்ட மனத்தை உடைய தயரதன் அவளின் வஞ்சனையை உணராத தயரதன் சொன்னான்.

சிறப்புரை : இயல்பில் மென்மையான கைகேயியின் மனம் கூனியின் சொல்லால் மாறி இப்பொழுது வன்மை கொண்டிருப்பதால் ‘உரங்கொள் மனத்தவள்’ என்றார். கைகேயியின் மீது கொண்ட அதிக அன்பால் அவள் சொற்களில்

உள்ள வஞ்சத்தை ஆராய்ந்து அறியாதவனாகத் தயரதன் இருந்தமையால் ‘ஓர்கிலாதன்’ என்றார்.

கைகேயி கேட்ட கிருவரங்கள்

14. ‘ஏய வரங்கள் இரண்டின், ஒன்றினால், என் சேய் அரசு ஆள்வது சீதை கேள்வன் ஒன்றால் போய் வனம் ஆள்வது’ எனப் புகன்று, நின்றாள் தீயவை யாவையினதும் சிறந்த தீயாள்.

தீயவை யாவையினதும் சிறந்த தீயாள் - கொடியவை என்று சொல்லப்படும் எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்ட கொடியவளான கைகேயி; ‘ஏய வரங்கள் இரண்டின் - (நீ) கொடுத்த இரு வரங்களுள்; ஒன்றினால் - ஒரு வரத்தினால்; என் சேய் அரசு ஆள்வது - என் மகன் பரதன் நாட்டை ஆளுதல் வேண்டும்; ஒன்றால் - மற்றொன்றினால்; சீதை கேள்வன் போய் வனம் ஆள்வது - சீதைக்குக் கணவனாகிய இராமன் (இந்நாட்டை விட்டுச்) சென்று காட்டை ஆளுதல் வேண்டும்; எனப் புகன்று - எனச் சொல்லி; நின்றாள் - மனங் கலங்காமல் உறுதியாக நின்றாள்.

தெளிவுரை : கொடியவை யாவற்றிலும் கொடியவளான கைகேயி பொருத்திய வரங்கள் இரண்டினுள் ஒன்றால் என் மகன் பரதன் நாடாளவும் மற்றையதால் சீதையின் கணவனான இராமன் வனம் சென்று வாழவும் வேண்டும் என்று கூறினாள்.

சிறப்புரை : தீயவை - நெருப்பு, கூற்றுவன், நஞ்ச, பாம்பு முதலியன ‘சிறந்த’ என்பது கொடிய என்னும் பொருளைத் தரும், ‘நல்ல பாம்பு’ ‘நல்ல வெயில்’ என்பவற்றில் நல்ல என்பது கொடிய என்னும் பொருளைத் தருவது போல, இத்தகைய கொடிய சொற்களை அஞ்சாது சொல்லி நிற்றல் இவளையன்றிப் பிறர்க்கு அரிது என்பதனால் ‘புகன்று நின்றாள்’ என்றார். ஆள்வது - வியங்கோள் வினைமுற்று.

தயரதன் உற்ற துயரம்

15. நாகம் என்னும் கொடியாள், தன் நாவிள் ஈந்த சோக விடம் தொடர, துணுக்கம் எய்தா, ஆகம் அடங்கலும் வெந்து அழிந்து, அராவிள் வேகம் அடங்கிய வேழம் என்ன வீழ்ந்தான்.

நாகம் என்னும் கொடியாள் - பாம்பு என்று சொல்லத்தக்க கொடியவளாகிய கைகேயி; தன் நாவிள் ஈந்த - தனது நாக்கினின்றும் வெளியிட்ட; சோக விடம் தொடர - துன்பத்தைத் தரும் சொல்லாகிய நஞ்சு தன்னைப் பற்றிக் கொள்ள; துணுக்கம் எய்தா - நடுக்கம் அடைந்து; ஆகம் அடங்கலும் வெந்து அழிந்து - தன் உடல் முழுவதும் வெதும்பிச் சோர்ந்து; அராவிள் வேகம் அடங்கிய - நச்சுப் பாம்பினால் தன் ஊக்கம் தணியப் பெற்ற; வேழம் என்ன - யானை போல; வீழ்ந்தான் - (தயரதன் கீழே) விழுந்தான்.

தெளிவுரை : நாகத் தைப் பொன்று கொடியவளான கைகேயியினது வாயிலிருந்து புறப்பட்ட துயரத்தைத் தருகின்ற சொற்களாகிய நஞ்சு பரவப் பெற்றுமையால் நடுநடுங்கி உடல் முழுவதும் சோர்ந்து நாகபாம்பினால் இறந்த யானையைப் போல நிலத்தில் விழுந்தான்.

சிறப்புரை : இதனால் கைகேயியில் சொற்களில் இருந்த கொடுமை கூறப்பட்டது. சோக விடம் - உருவகம். துயர்க்காரணம் சொற் களாதலால் ‘நாவிள் வந்த விடம்’ என்று வேற்றுமையணியாகக் கூறினார். ஆகம் வெந்து வீழ்ந்தான் - சினை. வினை முதலோடு முடிந்தது. அராவிள் - இன் ஏதுப் பொருளில் வந்தது.

16. பூதலம் உற்று, அதனில் புரண்ட மன்னன்
மா துயரத்தினை யாவர் சொல்ல வல்லார்?
வேதனை முற்றிட, வெந்து வெந்து கொல்லன்
ஊது உலையில் கனல். என்ன, வெய்து உயிர்த்தான்.

பூதலம் உற்று - தயரயில் விழுந்து; அதனில் புரண்ட மன்னன் - அதன் மீது நிலை கொள்ளாது உருண்ட அரசனாகிய தயரதனது; மா துயரத்தினை - பெருந்துன்பத்தினை; சொல்ல வல்லார் யாவர் - அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லவர் யார்? (ஒருவரும் இல்லை); வேதனை முற்றிட - துன்பம் முதிர்ச்சி அடைய; வெந்து வெந்து - மனம் மிக வெதும்பி; கொல்லன் ஊது உலையில் கனல் என்ன - கரமான் துருத்தியால் ஊதுகின்ற உலைக் களத்துத் தீயைப் போல; வெய்து உயிர்த்தான் - வெப்பம் மிக்க பெருமூச்சு விட்டான்.

தெளிவுரை : பூமியில் விழுந்து எங்கும் புரண்ட மாணவனது பெரிய துன்பத்தின் அளவைச் சொல்லுவதற்கு வல்லவர் யார்? வேதனை அதிகப்படுதலாலே மிகவும் வெதும்பி கொல்லன் ஊதுகின்ற உலையில் உண்டாகின்ற நெருப்பைப் போன்று வெப்பம் மிக்க பெருமூச்சை விடலானான்.

சிறப்புரை : இது கவிக்கூற்று. தயரதன் நெட்டுயிர்ப்பின் வெம்மைக்குக் கொல்லனது உலைக்களம் உவமை. உலைத்தீ ஊதுந்தோறும் மேலெழுந்து மீண்டும் அடங்குவது போல, மன்னனது வெப்பம் மிக்க உயிர்ப்பு மிக்கும் அடங்கியும் நிகழ்ந்தது. வெந்து வெந்து - அடுக்கு மிகுதிப் பொருளைக் காட்டுவது.

17. உலர்ந்தது நா; உயிர் ஓடலுற்றது; உள்ளம் புலர்ந்தது; கண்கள் பொடித்த, பொங்கு சோரி; சலம் தலையிக்கது; ‘தக்கது என்கொல்?’ என்று என்று அலந்து அலையுற்ற, அரும் புலன்கள் ஜந்தும்.

நா உலர்ந்தது - (தயரதனுக்கு) நாக்கு வறண்டது; உயிர் ஓடல் உற்றது - உயிர் போகத் தொடங்கியது; உள்ளம் புலர்ந்தது - மனம் வாடியது; கண்கள்பொங்கு சோரி பொடித்த - கண்கள் மிகுதியாக குருதி சிந்தின; சலம் தலை மிக்கது - கவலை மிகுந்தது; அரும் புலன்கள் ஜந்தும் - அரிய ஜந்து

பொறிகளும்; தக்கது என்கொல் என்ற என்று - செய்யத்தக்கது என்ன என்று எண்ணி எண்ணி; அலந்து அலையற்று - கலங்கி தவித்தன.

தெளிவுரை : நாக்கு வரண்டது உயிர் நீங்கத் தொடங்கியது மனமும் வரட்சியும் உற்றது. கண்கள் மிகுதியும் இரத்தத்தைச் சொரிந்து நின்றன. கவலை மிகுந்தது செய்வதென்னிறு நினைத்து ஜம்புலன்களும் பேரிடருள் மூழ்கின.

சிறப்புரை : இதில் தயரதன் அடைந்த அவல மெய்ப்பாடுகள் கூட்டப்படுகின்றன. கோபத்தால் கண்கள் இரத்தம் சிந்தின. புலன் - ஈண்டுப் பொறிகளை குறித்தது; ஆகுபெயர். ‘அலந்து அலையற்று’ என்பதனை ‘அலந்தலை உற்று’ என்று கொள்வாரும் உண்டு. அலந்தலை - ஒரு சொல் கலக்கம் என்பது பொருள். சலம் - கோபமும் ஆகும்.

18. மேவி நிலத்தில் இருக்கும்; நிற்கும்; விழும்;
ஒவியம் ஓப்ப உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும்;
பாவியை உற்று எதிர் பற்றி ஏற்ற எண்ணும்;
ஆவி பதைப்ப, அலக்கண் எய்துகின்றான்.

ஆவி பதைப்ப - உயிர் பதைக்கும்படி; அலக்கண் எய்துகின்றான் - பெருந் துன்பத்தை உறுகின்ற தயரதன்; நிலத்தில் மேவி இருக்கும் - தரையில் (சிறிதுபொழுது) பொருந்தி இருப்பான்; நிற்கும் - எழுந்து நிற்பான்; வீழும் - (மீண்டும்) விழுவான்; ஒவியம் ஓப்ப - சித்திரம் போல; உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும் - மூச்சு அடங்கி ஓய்வான்; பாவியை எதிர் உற்றுப் பற்றி - கைகேயியை எதிரே சென்று பிடித்து; ஏற்ற - மோத; எண்ணும் - நினைப்பான்.

தெளிவுரை : உயிர் பதைபதைத்து துன்பம் கொண்டு நின்ற மன்னவன் ஒருவாறு நிலத்தில் எழுந்து நிற்பான் விம்மி அழுவான் சித்திரத்தைப் போல செயலற்று மூச்சடக்கி நிற்பான் பாவியாகிய

கைகேயியினை எதிர் கொண்டு பிடித்து மோதுவதற்கும் என்னுவான்.

சிறப்புரை : இதனால் தயரதனது கலக் கநிலை உணர்த்தப்படுகிறது. இராமன் மீது இரக்கமின்றிக் கேடு சூழ்ந்தாளாதவின் கைகேயி பாவி என்று குறிக்கப்பட்டாள்.

19. பெண் என உட்கும்;

பெரும் பழிக்கு நானும்;
உள்நிறை வெப்பொடு உயிர்த்து;
உயிர்த்து, உலாவும்;
கண்ணினில் நோக்கும் அயர்க்கும் -
வன் கைவேல் வெம்
புண் நுழைகிற்க உழைக்கும்
ஆனை போல்வான்.

வன் கைவேல் - வன்மையான கையினால் வீசப்பட்ட வேல்; வெம்புண் நுழைகிற்க - கொடிய புண்ணில் நுழைவதனால்; உழைக்கும் ஆனை போல்வான் - வருந்தும் யானை போன்ற மன்னன்; பெண் என உட்கும் - பெண் என்று கருதிக் கொல்ல அஞ்சும்; பெரும் பழிக்கு - (கைகேயியைப் பற்றி எற்றுவதனால்) வரக் கூடிய பெரும் பழிச் சொல்லுக்கு; நானும் - நானுவான்; உள்நிறை வெப்பொடு - தன்னுள்ளே மிக்கிருந்த தாபத்தோடு; உயிர்த்து உயிர்த்து - பலகால் பெருமுச்சு விட்டு; உலாவும் - அங்கும் இங்குமாக அலைவான்; கண்ணினில் நோக்கும் அயர்க்கும் - (கைகேயியைக்) கண்ணால் உற்றுப் பார்த்துப் பின்னர் சோர்வான்.

தெளிவுரை : வலிய கையினால் ஏறியப்பட்ட வேலாயுதமானது பெரிய புண்ணிலே நுழைவதனால் வருந்துகின்ற ஆனையைப் போன்றவனாகிய தசரத மன்னன் அவளைப் பற்றி எற்றுவதனால் வரக்கூடிய பெரிய பழியை நினைத்து வெட்கப்படுவான். எள்ளே நிறைந்த வெம்மையோடு கூடிய பெருமுச்சுக்களை விட்டுக்

கொண்டே அலைந்து திரிவான். கண்களை இழந்தவனைப் போன்று வருந்துவான்.

சிறப்புரை : கைகேயியைக் கொன்று விடலாமா என்று கருதிய தயரதன் அதனால் உண்டாகும் பழிக்கு நானி அதனைச் செய்யாமல் விடுகின்றான். நானுதலாவது தனக்குப் பொருந்தாத இழந்த செயலில் மனம் ஒடுங்குதல். முதல் வரம் கொடும் புண் செய்ய, இரண்டாவது வரம் அப்புண்ணில் வேலை எடுத்து நுழைத்தாற் போன்று மிகுந்த துன்பம் விளைவித்தது.

கைகேயியின் கலங்கா உள்ளம்.

20. கம்ப நெடுங் களி யானை அன்ன மன்னன்
வெம்பி விழுந்து எழும் விம்மல் கண்டு, வெய்துற்று,
உம்பர் நடுங்கினர்; ஊழி பேர்வது ஒத்தது;
அம்பு அன கண்ணவள் உள்ளம் அன்னதேயால்.

கம்ப நெடுங் களி யானை அன்ன மன்னன் - கட்டுத் தறியில் கட்டுண்ட மிக்க மதத்தையுடைய களிற்றை ஒத்த அரசனாகிய தயரதன்; வெம்பி விழுந்து எழும் விம்மல் - மனம் நொந்து கீழே விழுந்து எழுகின்ற துன்ப நிலையினை; உம்பர் கண்டு - தேவர்கள் பார்த்து; வெய்துற்று நடுங்கினர் - மனம் புழங்கி நடுங்கினார்கள்; ஊழி பேர்வது ஒத்தது - பிரளை காலம் வந்தது போன்றிருந்தது; அம்பு அன கண்ணவள் உள்ளம் - (அந் நிலையிலும்) அம்பு போன்ற கண்களையுடைய கைகேயியினது மனம்; அன்னதே - முன்பு இருந்த அதே தன்மையில் இருந்தது.

தெளிவுரை : தூணிற் கட்டப்பட்ட மதயானையை ஒத்த மன்னனாகிய தசரதன் மனம் வெதும்பி நிலத்தில் விழுந்து அழுகின்ற பெருங்கலக்கத்தைக் கண்டு துன்புற்றுத் தேவர்கள் நடுநடுங்கினார். உலகப் பேரழிவு தோன்றியதை ஒத்தது. ஆயினும் அம்பினை ஒத்த சூரிய கண்களை உடையவனான

கைகேயியினது மனம் மட்டுமே மாறுபடாது முன்போலவே இருந்தது.

சிறப்புரை : தயரதன் சம்பரணைத் தொலைத்துத் தங்களுக்கு உதவியவன் ஆதலால் அவளது துன்பத்தைக் கண்டு தேவர்கள் வருந்தினர். உலகத்தவர் யாவரும் வருந்துதலால் ‘ஹழி பேரவது ஒத்தது’ என்றார். அந்நிலையிலும் கைகேயி சிறிதும் மனம் இளகாமல் உறுதியோடு இருந்தாள் என்று அவளது கொடுமை குறித்தார். கட்டுத்தறியில் கட்டப்பட யானை போல என்னும் உவமை பரத்தால் பிணிப்புண்ட தயரதன் நிலையினைக் காட்டுவது. ஏ, ஆல் அசை.

21. அஞ்சலள், ஜயனது அல்லல் கண்டும் உள்ளாம்; நஞ்சிலள்; ‘நாண் இலள்’ என்ன, நாணம் ஆமால்; ‘வஞ்சனை பண்டு மடந்தை வேடம்’ என்றே தஞ்ச என மாதரை உள்ளலார்கள் தக்கோர்.

ஜயனது அல்லல் கண்டும் அஞ்சலள் - (தன்) கணவனது துன்பத்தைக் கண்டும் அவள் அச்சம் கொள்ளவில்லை; உள்ளாம் நஞ்சிலன் - மனம் இரங்கவில்லை; ‘நாண் இலள்’ என்ன - ‘வெட்கப்படவும் இல்லை’ என்று அவள் நிலையைக் கூறு; நாணம் ஆம் - (சொல்லும்) நமக்கே வெட்கம் உண்டாகும்; தக்கோர் - சால்புடைய பெரியோர்; பண்டு - தொன்று தொட்டே; வஞ்சனை - வஞ்சனை என்பது; மடந்தைவேடம் - பெண்ணுருவும்; என்றே - என்று எண்ணியே; மாதரை - பெண்களை; தஞ்ச என - பற்றுக்கோடு என்று; உள்ளலார்கள் - நினையார்கள்.

தெளிவுரை : தன் கணவனது துன்பநிலை கண்டும் கைகேயி பயந்தாள் இல்லை மனம் இளகினால் இல்லை. சிறிதும் நாணயம் கொண்டாளுமில்லை இதனை சொல்லுவதே எமக்கு வெக்கத்தைத் தருவதாகும் பெரியோர் முந்காலத்தில் இருந்தே குழ்ச்சித் தன்மைதான் பெண்ணுருக் கொண்டு வந்துள்ளது என்பதை அறிந்தே பெண்களை ஒருபோதும் தஞ்சம் புக நினையாராயினர்.

சிறப்புரை : பெண்மைக் குணங்கள் யாதுமின்றி இருந்த கைகேயிலிலைபற்றிக் கூறுவது நானும் தருகிறது என்கிறார் கம்பர். ஜெயன் - கணவன், தலைவன். நஞ்சிலள் - நெந்ததிலள் என்பதன் போலி. தஞ்சு - தஞ்சம் என்பதன் விகாரம் ஆல் - அசை.

தயரதன் மீண்டும் வினவுதல்

22. இந்நிலை நின்றவள் தன்னை எய்த நோக்கி,
நெய்ந் நிலை வேலவன், நீ திசைத்தது உண்டோ?
பொய்ந் நிலையோர்கள் புணர்த்த வஞ்சம் உண்டோ?
உன்னிலை சொல் எனது ஆணை உண்மை என்றான்.

இந்நிலை நின்றவள் தன்னை- இந்நிலையில் நின்ற கைகேயில்; எய்த நோக்கி - பொருந்தப் பார்த்து; நெய்ந் நிலை வேலவன் - நெய் பூசப்பட்ட வேயையுடைய தயரதன்; ‘நீ திசைத்தது உண்டோ - நீ மனம் பிரமித்தது உண்டோ?; பொய்ந் நிலையோர்கள் புணர்த்த - வஞ்சத் தன்மையுடையவர்கள் எவரேனும் சுட்டிச் சொன்ன; வஞ்சம் உண்டோ - வஞ்சனைச் சொல் உள்ளதோ?; எனது ஆணை - என்மேல் ஆணையாக; உன் நிலை உண்மை சொல் - இந்த உனது நிலையின் காரணத்தை உண்மையாகச் சொல்வாய்; என்றான்.

தெளிவுரை : இவ்வாறு விடா பிடியாக நின்ற கைகேயியை நெய் தடவைப் பெற்ற கேலை ஏந்தியவனான தசரதன் நன்கு பார்த்து நீ திகைப்படைந்தது உண்டோ? பொய்யான உனக்கு எடுத்துக் கூறிய வஞ்சனைகள் உள்ளாமோ அதன் உண்மையை என்மேல் ஆணையாக கூறுகிறேன் கேட்பாயாக?

சிறப்புரை : தயரதனுக்குக் கைகேயியின் மாறுபட்ட நிலை வியப்பாக இருத்தலின், ‘நீ திசைத்தது உண்டோ அல்லது பொய்ம் மையாளர் கள் எவரேனும் உன் மனத் தைக் கெடுத்தனரோ?என்கின்றான். முன்பு இராமன் மீது ஆணையிட்டுக் கூறியவன் இப்பொழுது அவனுக்கு அவன்பால் அன்பின்மையை

உணர்ந்து தன்மேல் ஆணை என்றான். திசைத்தல் - திகைத்தல்; பிரமித்தல்.

கைகேயியின் கொடுஞ் சொற்கள்.

23. ‘திசைத்ததும் இல்லை;

எனக்கு வந்து தீயோர்

இசைத்ததும் இல்லை; முன் ஈந்த

இவ் வரங்கள்

குசைப் பரியோய்’ தரின், இன்று

கொள்வென்; அன்றேல்

வசைத் திறன் நின்வயின் நிற்க,

மாள்வென்’ என்றாள்

குசைப் பரியோய் - (மன்னன் கூறக்கேட்ட கைகேயி அவனிடம்)

‘கடிவாளம் பூட்டிய குதிரைகளை உடைய அரசே; திசைத்ததும் இல்லை - நான் திகைத்ததும் இல்லை; தீயோர் எனக்கு வந்து இசைத்ததும் இல்லை - கொடியோர் எவரும் என்னிடம் வந்து வஞ்சனையாகச் சொன்னதும் இல்லை; முன் ஈந்த இவ்வரங்கள் - முன்னே (வாயாற்) கொடுத்த இவ்விரண்டு வரங்களை; இன்று தரின் கொள்வென் - இப்பொழுது கொடுத்தால் பெற்றுக் கொள்வேன்; அன்றேல் - அன்றிக் கொடுக்காமல் போனால்; வசைத்திறன் நின்வயின் நிற்க - பழியின் கூறுகள் நின்னிடம் நிலையாக இருக்குமாறு; மாள்வென் - இறப்பேன்; என்றாள்.

தெளிவுரை : அது கேட்ட கைகேயி கடிவாளம் பூட்டிய குதிரையை உடைய மன்னவனே நான் திகைப்படையவுமில்லை கொடியோர் யாரும் என்னிடம் வந்து வஞ்சனை செய்யச் சொன்னதுமில்லை. முன்பு நீ தருவதாகச் சொன்ன இந்த வரங்களை இன்று தருவாய் ஆயின் பெற்றுக் கொள்வேன் அன்றி மறுப்பாயாயின் பழிச் சொல் உன்பால் என்றும் நிற்கத்தக்கதாக இந்து விடுவேன் என்று கூறினாள்.

சிறப்புரை : தயரதன் சொற்களால் அவனுக்குத் தான் கேட்ட வரங்களைத் தர விருப்பமில்லை என்று உணர்ந்த கைகேயி, ‘வரம் கொடுத்தால் வாழவேன்; இன்றேல் சாவேன்’ என்கிறாள். குசைப் பரியோய் - கருத்துடையடைகொளி. யான் குதிரையைச் செலுத்தி தேர் ஊர்ந்ததனால் அல்லவா நினக்குப் புகழ் உளதாயிற்று என்று குறிப்பித்தவாறு கருத்துடை அடைகொளி அணி.

தயரதன் உற்ற பெருந்துயர்.

24. இந்த நெடுஞ் சொல் அவ் ஏழை கூறும் முன்னே, வெந்த கொடும் புணில் வேல் நுழைந்தது ஒப்ப, சிந்தை திரிந்து, திகைத்து, அயர்ந்து, வீழ்ந்தான்; - மைந்தன் அலாது உயிர் வேறு இலாத மன்னன்.

மைந்தன் அலாது - மகனாகிய இராமனைத் தவிர; உயிர் வேறு இலாத மன்னன் - தன்னுயிர் என்று வேறு ஒன்று இல்லாத அரசனாகிய தயரதன்; அவ் ஏழை - அந்த அறிவற்றவளான கைகேயி; இந்த நெடுஞ்சொல் கூறும் முன்னே - இந்தப் பெரிய வஞ்சினத்தைச் சொல்லிமுடிக்கு முன்னே; வெந்த கொடும் புணில் - முன்பே தீயினால் சுட்ட கொடிய புண்ணில்; வேல் நுழைந்தது ஒப்ப - கூரிய வேல் பாய்ந்தாற் போல; சிந்தை திரிந்து - மனம் தடுமாறி; திகைத்து - அறிவு மயங்கி; அயர்ந்து வீழ்ந்தான் - சோர்ந்து தரையில் சாய்ந்தான்.

தெளிவுரை : இராமபிரான் அல்லது வேறு உயிர் இல்லாத மன்னாகிய தசரதன் கைகேயி மனத்தைத் தாக்கக்கூடிய சொல்லைக் கூறுவதற்கு முன்னே வெந்த புண்ணில் வேல் நுழைந்தது போல மனம் தடுமாறி அறிவு திறந்து சோர்ந்து வீழ்ந்தான்.

சிறப்புரை : தன் கணவன் உயிர் தனது செயலால் போகும் என்பதும், தான் பேசத் தகாத சொல் இது என்பதும்

அறியாதவளாகக் கைகேயி இருத்தலின் ‘ஏழை’ என்றார். ஏழை - அறிவிலி. ‘மெந்தன் அலாது உயிர் வேறு இலாத மன்னன்’ என்பது தன் பிள்ளைகள் நால்வருள் இராமனிடம் தயரதன் அதிக அன்பு கொண்டிருந்தான் என்பதைக் காட்டுகிறது.

25. ‘ஆ கொடியாய்!’ எனும்; ஆவி காலும்; ’அந்தோ ஒ கொடிதே அறம்!’ என்னும்; ‘உண்மை ஒன்றும் சாக!’ எனா எழும்; மெய் தளாடி வீழும் - மாகமும் நாகமும் மண்ணும் வென்ற வாளான்.

மாகமும் நாகமும் மண்ணும் - மேலுலகத்தையும், கீழுலகத்தையும் நிலவுலகத்தையும்; வென்ற வாளான் - வெற்றி கொண்ட வாற்படையை உடைய தயரதன்; ஆ கொயாய் எனும் - (கைகேயியைப் பார்த்து) ஜேயோ, கொடியவளே என்பான்; ஆவி காலும் - பெருமூச்சு விடுவான்; அந்தோ ஒ கொடிதே அறம் என்னும் - ஜேயோ! தருமம் மிகவும் கொடியதே என்பான்; உண்மை ஒன்றும் சாக எனா - சத்தியம் என்பதொன்று சாகட்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு; எழும் - எழுந்திருப்பான்; மெய் தளாடி வீழும் - உடம்பு நிற்க முடியாமல் தள்ளாடி விழுவான்.

தெளிவுரை : மூவுலகும் அதாவது விண், மண், பாதாள உலகங்களையும் வெற்றி கொண்டவனாகிய தசரத மன்னன் ஆ கொடியவளே என்பான். பெருமூச்செறிவான் ஜைஜையோ அறம் இன்று கொடிய தாயிற்றே என்பான். உண்மை என்பது அழிவதாக என்று சொல்லி எழுவான் உடம்பு தள்ளாடி வீழ்வான்.

சிறப்புரை : இப்பாட்டு ஒரு சோக சித்திரம், மன்னவன் துயரத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஆ கொடியாய் - ஆ இரக்கக்குறிப்பு. தயரதன் அறமும் உண்மையும் நன்மைக்குத் துணை புரியாமல் இராமன் காடு புகுதலாகிய தீமைக்கு வழிவகுத்தலின் அவற்றை இகழ்கிறான். மாகம் - துறக்கம். நாகம் - பாதாளம்.

26. “நாரியர் இல்லை இஞ்ஞாலம் எங்கும்” என்ன, கூரிய வாள் கொடு கொன்று நீக்கி, யானும், பூரியர் எண்ணிடை வீழ்வென்’ என்று, பொங்கும் - வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான்.

வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான் - பெருவீரர்கள் வீரத்தையும் வென்று தன்னுள் அடக்கி நிலை பெற்ற வேற்படையை உடைய தயரதன்; இஞ்ஞாலம் எங்கும் - இவ்வுலக முழுவதிலும்; நாரியர் இல்லை என்ன - பெண்கள் இல்லை என்னும்படி; கூரிய வாள்கொடு கொன்று நீக்கி - கூர்மை பொருந்திய வாளால் கொலை செய்து போக்கி; யானும் பூரியர் எண்ணிடை வீழ்வென் என்று - யானும் கீழ்மக்கள் எண்ணிக்கையில் சேருவேன் என்று; பொங்கும் - சினம் மிகுவான்.

தெளிவுரை : பெருவீரர்களது வீரத்தையும் மேம்பட்டு நின்ற வேற்படையையுடையவனான தசரதன் இவ்வுலகெங்கும் பெண்களே இல்லை என்று சொல்லும்படியாக கூர்மையுடைய வாளால் பெண்கள் அளவினையும் கொன்று நானும் கீழே மக்களது வரிசையில் சேர்வேனாக என்று கோபித்தெழுவான்.

சிறப்புரை : கைகேயியின் மேல் எழுந்த சீற்றத்தால் தயரதன் பெண்கள் கூட்டத்தையே அழித்துவிட எண்ணினான் ஆனால், அச்செயல் தகாது என்று அடங்கினான். இதனால் அவன் சீற்ற மிகுதி வெளிப்படுகிறது.

27. கையொடு கையைப் புடைக்கும்; வாய் கடிக்கும்;
 ‘மெய்யுரை குற்றும்’ எனப் புழங்கி விம்மும்;
 நெய் ஏரி உற்றென நெஞ்சு அழிந்து சோரும் -
 வையகம் முற்றும் நடந்த வாய்மை மன்னன்.

வையகம் முற்றும் நடந்த - உலகம் முழுவதும் பெருவழக்காய் அறியப்பெற்ற; வாய்மை மன்னன் - சத்தியம் தவறாத தயரதன்; கையொடு கையைப் புடைக்கும் - கையுடன் மற்றொரு கையை

ஒங்கி அடிப்பான்; வாய் கடிக்கும் - உதட்டைக் கடிப்பான்; மெய் உரை குற்றம் என - உண்மை சொல்லுதல் தீங்கைத் தருவது என்று சொல்லி; புழங்கி விம்மும் - மனம் வெந்து பொருமுவான்; நெய் ஏரி உற்று என - நெய்யில் நெருப்பு பட்டாற்போல; நெஞ்சு அழிந்து - மனம் உடைந்து; சோரும் - வருந்துவான்.

தெளிவுரை : வாய்மையால் உலகம் முழுவதும் பரந்த புகழையுடைய மன்னான தசரதன் தன் கைகளை ஒன்றோடொன்று மோதுவான் வாயினைக் கடித்துக் கொள்வான். வாய்மை பேசுதல் ஒரு குற்றமான செயலாகுமென்று மனம் புழங்கி வருந்துவான் நெய்யினை நெருப்பிலே ஊற்றினாற் போல பெரும் துன்பத்தால் மனம் உடைந்து சோர்வான்.

சிறப்புரை : வாய்மை மன்னாகிய தயரதனை மெய் உரை குற்றம் என என்னச் செய்தது அவனுக்கு இராமபிரான் பால் உள்ள பேரன்பு. கைபுடைத்தல் வாய் கடித்தல் ஆகியவை சினத்தால் நிகழும் மெய்ப்பாடுகள்.

28. ‘ஓறுப்பினும் அந்தரம், உண்மை ஒன்றும் ஓவா மறுப்பினும் அந்தரம்’ என்று, வாய்மை மன்னன், ‘பொறுப்பினும் இந்நிலை போகிலாளை வாளால் இறுப்பினும் ஆவது இரப்பது’ என்று எழுந்தான்

வாய்மை மன்னன் - சத்தியத்தை பேணிக் காக்கும் தயரதன்; ஓறுப்பினும் அந்தரம் - இவளை தண்டித்தாலும் தீமை; உண்மை ஒன்றும் ஓவா - மெய்யைச் சிறிதும் காவாமல்; மறுப்பினும் அந்தரம் - கொடுத்த வரங்களைத் தர மறுத்தாலும் தீமை; என்று - என்று கருதி; இந்நிலை போகிலாளை - இந்நிலையினின்றும் மாறாதவளை; பொறுப்பினும் - பொறுத்து அடங்குவதைக் காட்டிலும்; வாளால் இறுப்பினும் - வாளால் கொல்வதைக் காட்டிலும்; இரப்பது ஆவது - இவளை வேண்டி யாசிப்பதே பொருத்தம்; என்று எழுந்தான் - என்று கருதி, அது செய்யப் பறுப்பட்டான்.

தெளிவுரை : உண்மையிற் தவறாத மன்னவன் உண்மையு
ரையைச் சிறிதும் பாதுகாவாது இவளைத் தண்டித்தாலும் தீமை
அவள் கேட்டபடியே வரங்களைக் கொடுத்து விட்டாலும்
தீமையாகும் என்று நினைத்து நான் எவ்வாறு துன்பமுற்றாலும்
தன் னிலையினின் ரூம் மாறுபடாத இவளை வாளால்
கொல்லுதலிலும் பார்க்க இரந்து கேட்டு நிற்றலே பயன்
தருவதாகும் என்று நினைத்தவனாய் எழுந்து நின்றான்.

சிறப்புரை : பலவாறாகத் துன்பப்பட்ட தயரதன் இறுதியில்
இரந்து வேண்டுதல் ஒருவேளை பயன் தரலாம் என்று கருதி
அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தான். பொறுப்பு, இறப்பு -
தொழிற்பெயர்கள் இன் - உறுத்ச்சிப் பொருளில் வந்தது.

கைகேயீயின் காலில் வீழுந்து, தயரதன் கிரத்தல்,
கலி நிலைத் தூரை

29. ‘கோல் மேற்கொண்டும் குற்றம்
அகற்றக் குறிகொண்டார் -
போல, மேல் உற்றது உண்டு எனின்
நன்று ஆம் பொறை’ என்னா,
கால் மேல் வீழுந்தான் - கந்து கொல்
யானைக் கழல் மன்னர்
மேல் மேல் வந்து முந்தி
வணங்கி மிடை தாளான்.

கந்துகொல் யானைக் கழல் மன்னர் - கட்டுத்தறியை முறிக்கும்
யானைப் படையையுடைய வீரக்கழல் அணிந்த அரசர் பலரும்;
மேல் மேல் முந்தி வந்து - மேலே மேலே (ஒருவர்க்கொருவர்)
முற்பட்டு வந்து; வணங்கி மிடை தாளான் - வழிபட்டு
நெருங்குகிற பாதங்களையுடைய தயரதன்; கோல் மேற
கொண்டும் - தாம் ஆட்சியை மேற்கொண்டு இருந்தாலும்; குற்றம்
அகற்றக் குறிக்கொண்டார் போல் - (அதில் வரும்) குற்றங்களை
நீக்கக் கருத்துக் கொண்ட நல்ல அரசரைப் போல; மேல்

உற்றது உண்டு எனின் - மேலே வரும் நன்மை உண்டென்றால்; பொறை நன்று ஆம் என்னா - பொறுமை நல்லதாகும் என்று என்னி; கால்மேல் வீழ்ந்தான் - கைகேயியின் கால்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

தெளிவுரை : கட்டுத் தறியை முறிக்கின்ற யானைச் சேனை களையுடைய வீர மன்னர்கள் ஒருவரை ஒருவர் முற்பட்டுச் சென்று முந்தி வணங்கி நெருங்குகின்ற பாதங்களையுடையவனான தசரத மன்னன் செங்கோலை மேற்கொண்டு குற்றங்களை அகற்றுதலின் கருத்தான்றிய மன்னர்களைப் போன்று மேற்கொண்டு நற்பயன் யாதும் உண்டானால் பொறுமையை மேற்கொள்ளுவதே பொருந்துவதாகும் என்று நினைத்தவனாய் கைகேயியின் காலில் வீழ்ந்தான்.

சிறப்புரை : தம் பதவியே பெரிதெனக் கருதாமல் குற்றம் நிகழாது காக்க அரும்பாடுபெடும் அரசரைப் போலத் தன் பெருமை நோக்காது கைகேயியைச் சினம் தணிவித்துக் குற்றம் நிகழாது காக்க எண்ணிய தயரதன் அவள் காலில் விழுந்து வணங்கினான். கைகேயி மனம் மாறி வரங்களைத் தருமாறு வேண்டுவது தவிர்ந்தால், அவனுக்கு வரந்தர மறுத்தலால் வரும் குற்றமும், இராமனுக்கு அரசளிப்பதாகச் சொன்ன வாக்குப் பொய்த்தலும் நீங்கி நன்மை உண்டாகும் என்று என்னி அவ்வாறு செய்தான். உற்றது - கால வழுவமைதி.

30. ‘கொள்ளான் நின் சேய் இவ் அரசு;
 அன்னான் கொண்டாலும்,
 நள்ளாது இந்த நானிலம்;
 ஞாலம்தனில் என்றும்
 உள்ளார் எல்லாம் ஒது
 உவக்கும் புகழ் கொள்ளாய்;
 எள்ளா நிற்கும் வன் பழி கொண்டு
 என் பயன்? என்றான்.

இவ் அரசு நின்சேய் கொள்ளான் - இந்த அரசாட்சியை நினக்கு மகனாகிய பரதன் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டான்; அன்னான் கொண்டாலும் - (ஒரு கால்) அவன் ஏற்றுக் கொண்டாலும்; இந்த நானிலம் நள்ளாது - இவ்வுலகம் அதனை விரும்பாது; ஞாலம் தனில் உள்ளார் எல்லாம் - உலகில் உள்ள எல்லோரும்; என்றும் ஒது உவக்கும் - எந்நானும் புகழ்வதை விரும்பும்; புகழ் கொள்ளாய் - கீத்தியைப் பெற்மாட்டாய்; எள்ளா நிற்கும் வன்பழி கொண்டு - என்றும் எல்லோரும் இகழ்வதற்குரிய வலிய பழியை ஏற்பதனால்; பயன் என் - பயன் யாது? என்றான்.

தெளிவுரை : உனது மகனான பரதன் இந்த நாட்டு ஆட்சியை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான் அப்படி ஏற்றுக் கொண்டாலும் இந்த உலகிலுள்ளோர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார் அப்போதும் இப்பூவுலகிலே உள்ள அனைவரும் சொல்லும் போது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற நன்புக்கழை நீ அடையவும் மாட்டாய் உலகோர் இகழ்ந்து கூறுவதான் கொடிய பழியை ஏற்றுக் கொள்வதானால் நீ பெறக் கூடிய பிரயோசனம் என்ன இருக்கிறது.

சிறப்புரை : தயரதன் பண்புகள் அறிந்தவனாதவின் அவன் அரசாட்சியைக் கொள்ளான் என்றான். கொண்டாலும் - உம்மீம் கொள்ளுதலின் அருமை கூடியது. நானிலம் - ஆகுபெயராய் மக்களை உணர்த்திற்று என்றும் என்பதனைப் பழியோடும் கூட்டி உரைக்க.

31. ‘வானோர் கொள்ளார்; மண்ணவர் உய்யார்;

இனி, மற்று என்

ஏனோர் செய்கை? யாரோடு நீ

இவ் அரசு ஆள்வாய்?

யானே சொல்ல, கொள்ள

இசைந்தான்; முறையாலே

தானே நல்கும் உன் மகனுக்கும்

தரை’ என்றான்.

‘வானோர் கொள்ளார் - ‘இராமனைக் காட்டுக்குத் தூரத்தி விட்டுப் பரதன் அரசாள்வதை தேவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளார்; மண்ணவர் உய்யார் - மண்ணுலகத்தவர் எவரும் உயிர் வாழார்; இனி மற்று ஏனோர் செய்கை என் - இனிமேல் பிற்ற செய்கையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுவது என்ன?; நீ இவ் அரசு யாரோடும் ஆள்வாய் - (அவ்வாறாயின்) நீ இந்த அரசினை யாரோடிருந்து ஆட்சி புரிவாய்?; யானே சொல்ல - நானே அவனை அரசேற்குமாறு சொல்ல; கொள்ள இசைந்தான் - ஏற்றுக் கொள்ள உடன்பட்டான்; முறையாலே - முறைப்படி; உன் மகனுக்கும் தானே தரை நல்கும் - உன் பிள்ளைக்கும் தானே நாட்டைக் கொடுப்பான்;’ என்றான்.

தெளிவுரை : விண்ணவர்களும் சரியென்று ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார் உலகிலுள்ளோர் இராமன் பிரிந்தால் உயிர் வாழுவும் மாட்டார் மற்றைய பாதாள உலகத்தார் செயலைப் பற்றியும் இனிக் கூற வேண்டியதில்லை ஆதலால் இனி நீ இந்த இராச்சியத்தை யாரோடிருந்து ஆளப்போகிறாய் யான் சொன்ன படியாலேயே இதனை ஏற்றுக் கொள்ள இசைந்தவனான இராமன் தானே முறைப்படி உன் மகனுக்கும் இப்பூமியை கொடுப்பான் என் கூறினான்.

சிறப்புரை : யான் வற்புறுத்த இராமன் அரசினை ஏற்க இசைந்தான் அவன் ஆசை கொண்டு முயலவில்லை. பரதன் நாட்டைப் பெறுவதற்காக இராமனைக் காட்டிற்குத் தூரத்த வேண்டுவதில்லை. நீ விரும்பினால் தானாகவே பரதனுக்கு நாட்டை அளித்து விடுவான். அப்பொழுது முறைகேடு யாதும் நேராது என்றான் தயரதன். எங்கனம் ஆவது இராமன் காடு செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கருதினான். வானோரையும் மண்ணில் வாழ்வோரையும் முற்கூறின்மையின் ஏனோர் என்றது பிறமக்களையும் கீழுலகத்தவரையும் குறித்தது.

32. “கண்ணே வேண்டும்” என்னினும்,
ஈயக் கடவேன்; என்
உள்நேர் ஆவி வேண்டினும், இன்றே
உனது அன்றோ? -
பெண்ணே! வண்மைக் கேகயன் மானே! -
பெறுவாயேல்,
மண்ணே கொள் நீ; மற்றையது ஒன்றும்
மற இன்றான்.

‘பெண்ணே - ‘பெண்ணாகப் பிறந்தவளே!; வண்மைக் கேகயன் மானே - வள்ளன்மையுடைய கேகய மன்னன் மகளே!; கண்ணே வேண்டும் என்னினும் - என் கண்களையே (நீ) வேண்டும் என்றாலும்; ஈயக்கடவேன் - கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்; என் உள் நேர் ஆவி வேண்டினும் - எனது உடலின் உள்ளே நிலவும் உயிரை விரும்பினாலும்; இன்றே உனது அன்றோ - இப்பொழுதே உன் வசமுள்ளதால்லவா?; பெறுவாயேல் - வரத்தைப் பெற விரும்புவாயானால்; மண்ணே கொள்நீ - நாட்டை மட்டும் பெற்றுக் கொள்வாய்; மற்றையது ஒன்றும் மற - மற்றோரு வரத்தை மட்டும் மறந்துவிடு;’ என்றான்.

தெளிவுரை : பெண்ணே கொடைவள்ளாகிய கேகய மன்னது மகளே எனது கண்களை வேண்டுமென்றாலும் தருகின்றேன் என்னுள் பொருந்தியிருக்கும் உயிரை நீ வேண்டினாலும் அது இப்போதிருந்து உன் நுடையதேயாகத் தருகின்றேன் வேண்டுமென்றால் இந்தப் பூமியைப் பெற்றுக் கொள்க அடுத்ததை மட்டும் மறந்து விடு என்று இரந்தார்.

சிறப்புரை : பெண்களுக்குரிய இரக்கம் உன்பால் இருக்க வேண்டுவதன்றோ என்னும் குறிப்போடு ‘பெண்ணே’ என்றும், உன் தந்தையின் வள்ளன்மை உனக்கும் இருத்தல் வேண்டுமென்றோ என்னும் கருத்தோடு ‘வண்மைக் கேகயன் மானே’ என்றும் கூறினான். கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பு இல்லையாதலின் அதையும், அக்கண்ணிற் சிறந்தது உயிராதலின் அதனையும்

தருவதாகச் சொன்னான். உனது -குறிப்பு வினைமுற்று. மற்றையது - இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புதல். அதனை வாயாற் சொல்லவும் அஞ்சி இவ்வாறு கூறினான்.

33. ‘வாய் தந்தேன் என்றேன்; இனி,
யானோ அது மாற்றேன்;
நோய் தந்து என்னை
நோவன் செய்து நுவலாதே;
தாய் தந்தென்ன, தன்னை இரந்தால்,
தழல் வெங் கண்
பேய் தந்தீயும்; நீ இது தந்தால்
பிழை ஆமோ? ’

‘யானே வாய் தந்தேன் என்றேன் - யான் வாயால் வரங்களைத் தந்து விட்டேன் என்று சொல்லி விட்டேன்; இனி அது மாற்றேன் - இனி அதனைத் தவறமாட்டேன்; என்னை நோய் தந்து - எனக்கு வருத்தத்தைத் தந்து; நோவன் செய்து - துன்புறத் தக்கவற்றைப் புரிந்து; நுவலாதே - (மேலும்) அத்தகைய சொற்களைச் சொல்லாதே; தன்னை ஒருவர் இரந்து வேண்டினால் தாய் தந்து என்ன - தாய் மனம் இரங்கித் தருவது போல; தழல் வெம் கண் பேய் - நெருப்புப் போலும் கொடிய கண்களையுடைய பேயும்; தந்தீயும் - கொடுக்கும்; நீ இது தந்தால் - நீ (யான் வேண்டும்) இதனைத் தருவாயானால்; பிழை ஆமோ - தவறாகுமோ? ’

தெளிவுரை : தந்துவிட்டேன் என்று வாயினாற் கூறியதை நான் மாற்ற மாட்டேன் துயரத்தைத் தந்து மேலும் அதனை வளர்க்கக் கூடியவற்றைச் சொல்லாதே நெருப்புப் போல கொடிய கொடிய வெப்பமான கண்களையுடைய பேய் கூட தன்னை யாரும் இரந்து வேண்டினால் தாயைப் போல இரங்கி அவர் வேண்டியதை கொடுத்துவிடும் ஆகையால் நான் கேட்கும் இதனை நீ தருதலில் தவறு ஏதும் உண்டோ.

சிறப்புரை : இரந்து கேட்டால் பேயும் தாய்போல இசையும் என்றால் பரதனுக்கு தாயாகிய நீ இசைதல் தவறாகுமோ? என்றான். பேய் என்பதன் பின் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தந்தீயும் - தரும்; வினைத்திரி சொல்.

கைகேயி மறுக்கத் தயரதன் மீண்டும் கிரத்தல்.

34. இன்னே இன்னே பன்னி

இரந்தான் இகல் வேந்தன்;
தன் நேர் இல்லாத் தீயவள்
உள்ளாம் தடுமாறாள்
'முன்னே தந்தாய் இவ்வரம்;
நல்காய்; முனிவாயேல்
என்னே? மன்னா! யார் உளர்
வாய்மைக்கு இனி?' என்றாள்.

இகல் வேந்தன் - வெற்றியையுடைய அரசர்க்கு அரசனாகிய தயரதன்; இன்னே இன்னே பன்னி இரந்தான் - இவ்வாறாகப் பலமுறை சொல்லி வேண்டினான்; தன் நேர் இல்லாத் தீயவள் - தனக்கு நிகரில்லாத் தீயவளான கைகேயி உள்ளாம் தடுமாறாள் - மனம் சிறிதும் இரங்கினாள் அல்லல் மன்னா - அரசே இவ்வரம் முன்னே தந்தாய் - இந்த வரங்களை முன்னர் வாயால் தந்துவிட்டாய் நல்காய் - இப்பொழுது செயற்படுத்த மாட்டாய் முனிவாயேல் - கோபிப்பாயானால் என்னே - என்னாவது? வாய்மைக்கு இனியார் உளர் - இனிமேல் வாய்மையைக் காப்பாற்றுவதற்கு யார் இருக்கின்றார்? என்றாள்.

தெளிவுரை : வெற்றி மன்னாகிய தசரதன் இவ்வாறெல்லாம் சொல்லி இரந்து வேண்டினான் எனினும் தாங்கு நிகர் வேறு இல்லாத கொடியவளான கைகேயி சிறிதும் மனம் தளராதவளாய் அரசனே நீ முன்பு இவ் வரங்களை வாயால் தந்து விட்டு இன்று செயலில் தராது என்மீது வெறுப்புக் கொள்வாயானால் யாது செய்வேன். உண்மையையும் பாதுகாத்தற்கு இனி வேறார் இருக்கின்றார்கள் என்றான்.

சிறப்புரை : தன் கணவன் எவ்வளவு இரந்து வேண்டியும் இரங்காமையின் ‘தன் நேர் இல்லாத தீயவள்’ என்றார். ‘தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள் (14) என்று முன்னர் குறித்தமை கருத்தக்கது. நல்காய் என்பதனை முற்றெச்சமாக்கிச் செயற்படுத்தாமல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ‘மன்னா? யார் உளர் வாய்மைக்கு இனி’ என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

கைகேயியின் உரையினால் மன்னவன் பூச்சித்து பின்பு தெளிந்து பேசத் தொடங்குதல்

35. அச்சொல்கேளா, ஆவி புழுங்கா அயர்கின்றான்
பொய்ச்சொல் கேளா வாய்மொழி மன்னன் பொறைக்கர
நச்சுத்தீயே பெண்டாரு அன்றோ என நாணா
முச்ச அற்றார்போல் பின்னும் இரந்தே மொழிகின்றான்.

பொய்ச்சொல் கேளா வாய்மொழி மன்னன் - பொய்யான வாய்ச்சொற்களைக் கேட்டும் அறியாத வாய்மையிற் சிறந்த தசரத மன்னன் அச்சொற் கேளா - இரக்கமற்ற கைகேயியின் சொற்களைக் கேட்டு ஆவி புழுங்கா - உயிர் துடித்தான். அயர்கின்றான் - சோர்கின்றவனாகி, பொறைக்கர - பொறுமையோடு பெண் உரு - பெண்ணின் வடிவம் நச்சுத்தீயோ அன்றோ என நாணா - நச்சுப்போன்றும், நெருப்புப் போன்றும் கொடியது என எண்ணி தனது நிலைக்கு வெட்கம் உற்றான். முச்ச அற்றான் போல் - முச்ச அற்றவனைப் பொல சிறிது நேரம் கிடந்தான். பின்னும் - பின்னரும் இரந்தே மொழிகின்றான் - தெளிந்து அவளை வேண்டலானாள்.

தெளிவுரை : பொய்ச் சொற்களைக் கேட்டு அறியாத “வையகம் முற்றும் நடந்த வாய்மையனாகிய” தசரத மன்னன் கைகேயியின் இரக்கமற்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டு உயிர் துடித்தான். சோர்கின்றவனாகி பொறுமையோடு இந்தப் பெண்வடிவம் (கைகேயி) நச்சுப் போன்றும். நெருப்புப் போன்றும் கொடியது என எண்ணி. தன்னுடைய நிலைக்கு வெட்கமுற்றான்முச்சு

இழந்தவனைப் போல் சிறிது நேரம் கிடந்தான். மீண்டும் தெளிந்து அவளை இரந்து வேண்டலானான்.

சிறப்புரை : ஒரு பெண்ணின் பிடிவாதத்தினால் பிறந்துவிட நேருமோ என வெட்கம் உற்றான் தசரதன் (இராமனுக்கு முடிகுட முடிவெடுத்து வசிட்ட முனிவர் போன்ற பெரியோர், இராமன் போன்றோரின் அனுமதியைப் பெற்று நின்று கைகேயியினால் வெட்கி நின்றான்)

நீன் மகன் அரசு ஆளட்டும் கிராமன் நாடு விட்டுப் போகாமல் கிருப்பதை விரும்புக என்று மன்னவன் தசரதன் கூறுதல்

36. நின்மகன் ஆள்வான் நீ இனிது ஆள்வாய் நிலமெல்லாம் உன்வய மாமே ஆளுதிதந்தே னுரைகின்றேன்
என்மகனென்கண் என்னுயிரெல்லா உயிர்கட்கு
நன்மகனிந்த நாடிற வாமை நயவென்றான்.

நிலம் எல்லாம் - இப்புவி முழுவதும், உன்வயம் ஆமோ - உனக்கே சொந்தமாக இருக்கட்டும், நின்மகன் ஆழ்வான் - உனது மைந்தனே அதனை ஆள்வானாக, நீயும் இனிது ஆள்வாய் - நீயும் இனிதாக அதிகாரம் செலுத்துவாய், தந்தேன் - வரம் தந்தேன். உரைகின்றேன் - சொல் தவறேன், என் மகன் - எனது மகனும் என் கண்ணைப் போன்றவனும் என் உயிர் போன்றவனும், எல்லா உயிர்கட்கும் நன்மகன் - உலகுயிர் அனைத்துக்குமே நல்ல மகனைப் போன்ற இராமன், இந்நாடு இறவாமை - இந்நாட்டை விட்டு வெளியேறாதிருக்குமாறு, நயவென்றான் - அருள்புரி என்றான்.

தெளிவுரை : இந்நாட்டினை உன்மைந்தன் பரதனே ஆளட்டும் நீ இனிது அதிகாரம் செலுத்துவாய் நாடு முழுவதும் உன்னிடமே இருக்கட்டும் உன் விருப்பப்படி ஆண்டுகொள். நீ கேட்ட வரத்தை இப்போதே தந்தேன். இப்பொழுது சொன்ன சொல்லினது சிறிதும் தவறமாட்டேன். என் மகன் என் கண் போன்றவன் என் உயிர்

போன்றவன் எல்லா உயிர்கட்கும் நல்ல திருமகனாக விளங்கக் கூடியவன் அத்தகைய சக்கரவர்த்தி திருமகனான என் இராமனை இந்த நாட்டை விட்டு நீங்காதிருப்பதை விரும்புவாயாக என்று தசரதன் வேண்டினான்.

சிறப்புரை : கைகேயியில் மீது உள்ள வெறுப்பினால் பரதனை ‘நின்மகன்’ என்றும் இராமன் மீதுள்ள மாறாத காதலால் என் மகன் என்றும் என் கண் என்றும் என் உயிர் என்றும் என்றும் பலபடியாக உரிமை கொண்டாடினான் தசரதன்.

தயரதன் என் உயிர் உன் அபயம் எனல்

37. ‘மெய்யே’ என் தன் வேர் அற நாறும் வினை நோக்கி நையா நின்றேன்; நாவும் உலர்ந்தேன்; நளினம் போல் கையான், இன்று, எங்கண் எதிர்நின்றும் கழிவானேல், உய்யேன்; நங்காய்; உன் அபயம் என் உயிரென்றான்.

தெளிவுரை : “சத்தியமே என்னை அடியோடு அழிக்கும் படியான தீவினையை எண்ணி எண்ணி பார்க்கின்றேன் அதனால் என்மனம் வாடுகின்றது என் நாவும் உலர்ந்தது. தாமரை போன்ற திருக்கைகளையுடைய இராமபிரான் என் கண்களிலிருந்து நீங்குவானே ஆனால் நான் உயிர் பிழைக்க மாட்டேன். ஆதலால் பெண்ணே! என்னுடைய உயிரை இப்பொழுது உன்னிடம் அடைக்கலம் ஆக்குகின்றேன்” என்று கூறினான்.

சிறப்புரை : “சத்தியமே தலை காக்கும் என்பர். ஆனால் அச்சத் தியம் என்னை வேரோடு அழிக்கும் படியான தீவினையாகவிட்டது” என்று வருந்தினான் தயரதன். “என்னுயிர் தங்கும்படி இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்யாதே” என்று தயரதன் வேண்டிக் கொண்டான்.

தந்த வரத்தை தவிர்க்க என்று கூறுதல் அறமோ? எனக் கைகேயி கூறுதல்

38. இரந்தான் சொல்லும் இன்னுரை கொள்ளால், முனிவு எஞ்சாள், மரம்தான் என்னும் நெஞ்சினள், நாணாள், வகை பாராள், சரம்தாழ் வில்லாய்! தந்த வரத்தைத் ‘தவிர்க’ என்றால் உரந்தான் அல்லால், நல்லறந் ஆமோ? உரையென்றாள்.

தெனிவரை : இரந்து வேண்டிக் கொள்கின்ற மன்னவனது இனிய வார்த்தையை கேட்காமலும், தன் கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்ளாமலும், மரமே என்று சொல்லத்தக்க வன்னெஞ்சத்தை உடையவள் ஆகியும் தீச்செயலுக்கு வெட்கப்படாமலும், பழியை ஒரு பொருளாக எண்ணாமலும் விளங்குகின்ற கைகேயி, தயரதனை பார்த்து, “அம்புகளை மிகுதியாக எய்பவனே! முன் கொடுத்த வரத்தைக் கேளாது ஒழிக” என்று கேட்பது உங்கள் வலிமையைப் பொறுத்தது ஆகும். நல்ல தருமனெறி ஆகாது. நீங்களே சொல்லுங்கள் என்று கூறினாள்.

சிறப்புரை : அம்பு எய்யும் பெருவீரனாயிருந்து, உஒரு பெண்ணிடம், தாங்கள் கொடுத்த வரத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்பது அறமாகாது என்று கைகேயி தயரதனைப் பார்த்துக் கூறினாள். ‘மரந்தான் என்னும் நெஞ்சினள்’ என்னும் தொடரில் கைகேயியின் வஞ்சத்தினை ஒரறிவு உயிராகிய மரத்திற்கு ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. திருவள்ளுவர் மரத்தினை மக்கட்பண்பில்லாதவர்க்கு ஒப்புமை காட்டுகின்றார். எனவே கைகேயி மக்கட் பண்பில்லாதவள் என்பதைக் குறிப்பாக வள்ளுவரை அடியொற்றி இவ்வுவமையின் மூலம் கம்பநாட்டாழ்வர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

சோகத்தால் மன்னவன் மன்னில் வீழுதல்

39. கொடியாள் இன்ன கூறினாள்; கூறக் குலவேந்தன்,
முடிகுட்டாமல் வெம்பரல் மொய்கான் இடை, மெய்யே
நெடியான் நீங்க, நீங்கும் என் ஆவி இனி யென்னா,
இடியேறு உண்ட மால்வரை போல், மன்னிடை வீழ்ந்தான்.

தெளிவுரை : கொடியவளாகிய கைகேயி தயரதனை
வேண்டுகோளை ஏற்க மறுத்துவிட்டாள். அதன்பின் தயரதன் “இராமன் முடிகுட்டிக் கொள்ளமால், பரந்தந்தகள் மிகுதியாக
உள்ள காட்டிற்கு என்னை விட்டுப்பிரிந்து சென்றானாயின், உண்மையாகவே, என் உயிர் என் உடம்பை விட்டு நீங்கம்” என்று கூறி பேரிடி விழுந்த பெரிய மலை போலக் கீழே
விழுந்தான்.

தயரதனை துயர மிகுதியைக் கூறுதல்

40. வீழ்ந்தான்; வீழா, வெந்துயரத்தின் கடல் வெள்ளத்து
ஆழ்ந்தான்; ஆழா, அக்கடலுக்கோர் கரைகாணான்;
குழ்ந்தாள் துன்பம் சொற்கொடியாள் சொற்கொடு நெஞ்சம்
போழ்ந்தாள், உள்ளப் பனமையை நோக்கிப் புரள்கின்றான்.

தெளிவுரை : பேரிடி விழுந்த பெரிய மலை போலக் கீழே
விழுந்த தயரதன் கொடிய துன்பமாகிய கடல் அலைகளின்
நடுவில் அழுந்தினான், அத்துயரக்கடலின் கரை காணதவன்
ஆனான். கொடிய நீங்கினைச் செய்தவங்கும், கடுஞ் சொல்லினால்
தன் மனத்தைப் பிளக்கக் கூடியவங்கும் ஆகிய கைகேயியின்
அற்பத்தன்மையைப் பார்த்து மனம் வெதும்பி மீண்டும் தரையில்
புரள்ளானான்.

சிறப்புரை : துயரக்கடலில் நீந்த இயலாமையால் அதில்
‘ஆழ்ந்தான்’ என்றார்.

தயரதன் கைகேயியினைப் பலவாறு பழித்துக் கூறுதல்.

41. ‘ஓன்றா நின்ற ஆருயிரோடும், உயர் கேள்வர்
பொன்றா முன்னம் பொன்றினர்’ என்னும் புகழுல்லால்
இன்றோர் காறும் எல்வளையார், தம் இறையோரைக்
கொன்றார் இல்லை; கொல்லுதியோ? நீ கொடியோலே!

தெளிவுரை : ‘ஓளிமிக்க வளையல் அணிந்த பத்தினிப் பெண்டிர்,
உடலோடு பொருந்திய உயிருடனே யாவற்றையும் விட சிறந்த
தம் கணவர் இறப்பதற்கு முன்னே தாம் இறந்துவிடுவர்’ என்று
சொல்லப்படுகின்ற புகழ் மிகக் க பெண் களே இதுகாறும்
வாழ்ந்தார்கள் ஆனால் கணவரைத் தம் செயலால் கொன்றவர்
எங்குமில்லை. கொடியவளே! நீயே சொல் நின் கணவனை
நின் செயலால் கொல்லத்தான் போகிறாயா? என்று கேட்டான்.

சிறப்புரை : “தன் கணவன் இறந்தவுடன் உயிர் துறந்த பத்தினிப்
பெண்டிர் கணக்கற்றவர் ஆனால் தன் கணவனைக் கொன்று
பெயரெடுத்த மகளிரிதுவரையில் யாரும் இல்லை அந்தப்
பெயரைத் தான் நீ எடுக்கப் போகிறாயா?” என்று தயரதன்
கைகேயியைப் பழித்தான் என்க. பத்தினிப் பெண்டிரைப் பற்றிப்பல
நூல்கள் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. சான்றாக சிலப்பதிகாரம்
‘யானோ அரசன் யானே கள்வன் மன்பதைக் காக்கும்
தென்புலங்காவல் என்முதல் பிழைத்தது கெடுக என் ஆயுள்’
என்று கூறி உயிர் நீத்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்குப்
பின்னால் அவனுடைய உயிரை தேடிச் செல்பவள் போல
அவன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டுவும் உயிர்துறந்தாள்’ என
அழகாகக் கூறுகின்றது. மேலும்,

“ ஒருயிராக உனர்க உடன் கலந்தார்க்கு
ஈருயிர் என்பர் இடைதெரியார் - போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையினாட்கும்
உடனே உலந்தது உயிர்.

என்று புறப்பொருள் வெண்பா மாலையும் கணவன்
இறந்தவுடன் அவன் மனைவி உயிர்துறப்பர் என்றும் கூறுகின்றது.

42. ஏவும் பாராய்; இல்முறை நோக்காய்; அறும் எண்ணாய்;
 ‘ஆ’ என்பாயோ அல்லை; மனத்தால் அருள் கொன்றாய்;
 நாஅம் பால்என் ஆருயிர் உண்டாய்; இனி, ஞாலம்
 பாவும் பாராது, இன் உயிர் கொள்ளப் போகின்றாய்.

தெளிவுரை : எத்தகைய குற்றத்தைச் செய்கின்றோம் என்று நீ எண்ணவில்லை; குலமுறையையும் எண்ணாய், அறநெறியையும் நினையாய்; செய்கின்ற செயல் எத்தன்மையது என்று உணர்ந்து இரங்கவும் இல்லை; நின் நெஞ் சிலிருந்த அருளினை அழித்துவிட்டாய்; சொல்லாகிய அம்பினால் என் உயிரை வாங்கிவிட்டாய்; இனி, பாவத்தை நினைக்காமல் உலகத்தாரது உயிரைக் கொலை செய்யப் போகின்றாய்.

சிறப்புரை : “இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பி அதன் மூலமாக உலகத்தார் உயிரை வாங்கப் போகின்றாய்” என்று தயரதன் பழித்துக் கூறினான். அவன் இவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் உலகத்தார் இராமன் மீது அன்பு வைத்திருந்தது ஆகும். அதோடு தயரதனும் குடிமக்கள் உயிராகவும் தான் உடம்பாகவும் இருந்து அவர்களைப் போற்றினான். ஆதலின் அவன் உலக மக்களுக்காகவும் வருந்தினான் என்க. ஏவும் - எவ்வும் என்பதன் விகாரம். (துன்பம்) நா அம்பு - உருவகம், ஞாலம் - ஆகுபெயர்.

43. ‘ஏண்பால் ஓவா நாண், மடம், அச்சம், இவையேதாம் பூண்பால் ஆகுக் காண்பவர் நல்லா: புகழ்பேணி நாண்பால் ஓரா நங்கையர் தம்பால் நனுகாரே:
 ஆண்பா லாரே: பெண்பால் ஆரோடு அடைவு அம்மா?

ஏண்பால் ஓவா - பெருமையின் பகுதியிலிருந்து நீங்காத நாண், மடம், அச்சம் - நாணம், மடம், அச்சம், முதலிய :இவை தம் பூண்பால் ஆக இவற்றைத் தம்முடைமய அணிகலன்களாக காண்பவர் நல்லார். கருதுபவர் நற்பெண்டிற் ஆவர்: புகழ் பேணி - புகழை விரும்பி: நாண்பால் ஓரா நங்கையர் - நாணத்தின் தன்மையை அறியாத மகளிர்: தம்பால் நனுகாரே - தம் இனத்தில்

சேர்ந்தவர் ஆகார்: ஆண்பாலாரே - அவர்கள் ஆண்மக்களே சார்ந்தவர் ஆவார்.

பெண்களுக்குரிய சிறந்த பண்புகள் நானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன உபலடசணத்தால் பயிர்ப்புக் கொள்ளத்தக்கது. நானம் தகாதவற்றின்கண் உள்ளாம் ஒடுங்குதல்: மடம் - அனைத்தும் அறிந்தும் அறியாதது போல் இருத்தல்: அச்சம் - என்றும் காணாதைக்கண்டவிடத்து அஞ்சுதல், பயிர்ப்பு - தன் கணவன் அல்லாதவரின் கை முதலியன மேற்படின் அருவருத்தல் ஆண்பாலரே - ஏகாரம் தேற்றம் நனுகாரே - ஏகாரம் அசை: அம்மா வியப்படைச் சொல்.

தெளிவுரை : பெருமைக்குரிய நாண், மடம், அச்சம் என்ற இவற்றைத் தமது அணிகலன்களாகக் கொண்டிருப்பவரே மகளிரென்று சொல்லத்தக்கவர் ஆவா: புகழை விரும்பும் பெண் கள் நாணத் தினைப் பெற்றிருக்க வேண் டியது இன்றியமையாதது: அதனை உணராத பெண்பாலர்களை மகளிர் வர்க்கத்தில் சேர்க்கமாட்டார்கள். அவர்கள் ஆண்வர்க்கத்தில் தான் சேர்க்கப்படுவார்கள். வடிவு ஒப்புமை பற்றி அவர்களைப் பெண்பால் வர்க்கத்தில் சேர்ப்பது மிக மிக ஆச்சரியம்.

சிறப்புரை : அரம்போலும் கூர்மையாலும் மரம்போலவர் மக்கட் பண்டுல்லாதவர் என்பது திருக்கறன் நன்மக்கட்கே உரிய பண்பில்லாதவர் அரத்தின் கூர்மை போலும் கூர்மையான அறிவினைப் பெற்றிருந்தாலும் ஓர் அறிவுயிராகிய மரத்தினை ஒப்பர் என்பது இதன் கருத்தாம் இக்குறள் கருத்தை ஒட்டியே கம்பநாட்டாழ்வாரும் நாணினைப் பெறாத மகளிர் வடிவத்தில் பெண்ணாயிருந்தாலும் அவர்கள் பெண் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகார் என்று மிக அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பவை பெண்களுக்கு இருக்க குணங்களாம் இந்நான்கு குணங்களையே நல்ல

அமைச்சர்களாகப் பெற்றிருந்தாள் தமயந்தி என்று நளவெண்பா கூறுகின்றது. அத்தகையவற்றுள் முதலாவதாகிய நாணம் என்பதற்குத் தகாதவற்றின் கண் உள்ளாம் ஒடுங்குதல் என்பது பொருளாம். இரண்டாவதாகிய மடம் என்பதற்கு எல்லாம் அறிந்து அறியாது போலிருத்தல் என்பது பொருளாம். மூன்றாவதாகிய அச்சம் என்பதற்கு என்றும் காணாததைக் கண்டவிடத்து அஞ்சுதல் என்பது பொருளாம். இறுதியாகப் பயிர்ப்பு என்பது தன் கணவன் அல்லாத பிற ஆடவரின் உறுப்புக்கள் தன்மேல் படின் அருவருப்புக் கொள்ளுதல் என்பது பொருளாம்.

பயிர்ப்பு - அருவருப்பு

அம்மா - வியப்படைச் சொல், ஏன் - பெருமை

44. மண்ணாள் கின்றார் ஆகி வலத் தால்மதி யால்வைத்து எண்ணா நின்றார் யாரையும் எல்லா இகலாலும், விண்ணோர் காறும், வென்ற எனக்கொர் மனவாழும் பெண்ணால் வந்தது அந்தரம் என்னப் பெறுவேனோ?

மன் ஆள்கின்ற ஆகி - நாட்டை ஆளுகின்ற அரசர்களாகப் பட்டம் ஏற்று வலத்தால் - வலிமையாலும் மதியால் - அறிவினாலும் வைத்து எண்ணா நின்றார். யாரையும் - மெலாக வைத்துப் போற்றப்படுகின்ற அரசர்கள் எல்லோரையும் விண்ணோர்களாலும் தேவர்கள் வரையிலும் எல்லா இகலாலும் - எல்லாப் போரிலும் வென்ற எனக்கு - வெற்றி கொண்ட எனக்கு என்மன்னை வாழும் பெண்ணால் - என் அரண்மனையில் வாழும் பெண்ணினால் அந்தரம் வந்தது என்னப் பெறுவேனோ? - முடிவு நேர்ந்தது என்று சொல்லத் தக்க நிலையை அடைவேனா:

வலமும் மதியும் நிறைந்த மன்னர்களை வென்ற எனக்கு அவை இல்லாத மனவியால் முடிவு வந்து விடுமோ என்கிறான். மனை வாழும் பெண் - மனைவி இகலால் - உருபு மயக்கம்.

தெளிவுரை : வலிமையினாலும், அறிவினாலும் இவ்வுலகத்தை ஆஞ்கின்ற எல்லா அரசர்களையும், தேவர்களையும் வென்று நான் என் அரண்மனையில் வாழும் ஒரு பெண்ணினால் எனக்கு ஒரு முடிவுக்காலம் வந்துவிட்ட நிலையை அடைவேன் போலுள்ளதே: என்று கூறித் தயரதன் வருந்தினான்.

அருஞ்சொற்கள் : அந்தரம் - முடிவுக்காலம் (மரணம்) மனைவாழும், பெண் - மனைவி

* 45. என்றென்று உன்னும் புன்னி உயிர்க்கும் இடர்தோயும் ஒன்றோன்று ஒவ்வா இன்னல் உழக்கும் உயிர் உண்டோ? இன்று இன்று என்னும் வண்ணம் மயங்கும் இடியும் பொன் குன்று ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றியது என்னக் குவி தோளான்.

பொன் குன்று ஒன்று - பொன்மலை ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன - மற்றோரு பொன்மலையோடு கூடியது என்னுமாறு குவி தோளான் - திரண்ட தோள்களையுடைய தயரதன் என்று என்று உன்னும் - முற்கூறியவாறு பலபடியாக நினைப்பான் பன்னி இரங்கும் வாயினால் பல சொல்லி வருந்துவான் இடாதோயும் - துன்ப வெள்ளத்தில் அழுந்துவான் ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா - ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்தாத இன்னல் உழக்கும் - பலவகைத்துண்பங்களால் வருந்துவான். உயிர் உண்டோ - முச்சு இருக்கிறதோ, இன்று இன்று என்னும் வண்ணம் - இல்லை இல்லை என்று கூறும்படி மயங்கும் - மூர்ச்சையறுவான் இடையும் - (நெஞ்சம்) உடைவான்.

தோய்தல் என்னும் வினைக்கு ஏற்றவாறு இடர் வெள்ளமாக உரைக்கப்பட்டது. பொன் குன்று ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன இல்பொருள் உவமை.

தெளிவுரை : பொன்மயமான மலை அதேபோல உள்ள மற்றோரு மலையுடன் சேர்ந்தாற் போல விளங்குகின்ற திரட்சி பொருந்திய இருதோள்களையுடைய தயரத மன்னன் தன் னுடைய

நிலையைப்பற்றிப் பலவாறு என்னுவான் பலபடியாகப் பிதற்றிப் பெருமச்சவிடுவான். துன்பக்கடலில் மூழ்குவான், ஒன்றோடான்று பொருந்தாத பலவகைப்பட்ட துன்பங்களில் உழல்வான். உயிர் உண்டோ? இல்லையோ? என்று பலவகைப்பட்ட துன்பங்களில் உழல்வான்: உயிர் உண்டோ? இல்லையோ? என்று சொல்லும்படியாக மூச்சற்றுக் கிடப்பான், அதனால் நெஞ்சு உடைந்து போனான்.

சிறப்பரை : பொன் குன்று ஒன்றோடு (ஒன்று) ஒன்றியது இப்பொருள் உவமை. தோய்தல் என்பதற்கேற்ப இடரினைக் கடலாக உரைக்கப்பட்டடு. ஒவ்வா - பொருந்தாத.

கைகேயி உரை மறுத்தால் உயித் விடுவேன் எனல்

46. ஆழிப் பொன்தேர் மன்னவன் இவ்வாறு அயாவெய்தி பூழிப்பொன் தோள் முற்றும் அடற்கப் புரள்போழ்தில ஊழிந் பெற்றால் என்னுரை இன்றேல் உயிர்மாய்வேன் பாழப் பொன்தார் மன்னவ என்றான் பசை அந்நாள்.

ஆழிப்பொன் தேர் மன்னவன் - சக்கரங்களையுடைய பொன்னால் ஆகிய தேரையுடைய தயரதன் இவ்வாறு அயர்வு எய்தி - பல படித் தளர்ச்சி அடைந்து பொன் தோள் முற்றும் பூழி அடங்க - அழிகிய தன் தோள்கள் முழுவதும் புழுதி போர்க்க புரள்போழ்தல் - (தரையிலே) உருஞும் போது பசை அற்றாள் - நெஞ்சில் சுரமில்லாத கைகேயி பாழி பொன் தார் மன்னவ - பெருமை பொருந்திய பொன் மாலை அணிந்த அரசே ஊழின் பெற்றாய் - முறையாகப் பெற்றாய் என்று உரை - என்று உன் வாயால் சொல் இன்றேல் - அவ்வாறு சொல்லாவிட்டால் உயிர் மாய்வென் - நான் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வேன் என்றாள்.

இப்பாட்டு கைகேயியின் கல்நெஞ்சைக் காட்டுகிறது மன்னவ என்னும் விளி சொன்ன சொல்லைக் காத்தலும், அறத்தைப் போற்றுதலும் அரசனாகிய உன் கடமை ஆகும். அதனைச்

செய்க என்னும் கருத்தைக் காட்டுகிறது. ஆழிப்பொன் தேர் மன் வன் என் பதில் தசரதன் என் பதன் பொருள் அடங்கியிருக்கிறது. பூமி - புழுதி பசை - ஈரம், இரக்கம், பொருள்

தெளிவுரை : சக்கரங்களைக் கோண்ட பொன் தேரினையுடைய தயரதன் இவ்வாறு பலபடியாகக் கூறித் தளாவடைந்து தன் பொன்மயமான தோள்களில் புழுதி முழுவதுமாகப்படியத் தரையின் மீது புரண்டு கிடந்தான். அந்நிலையில் ஈரம் அற்ற நெஞ்சினளாகிய கைகேயில் வலிமையையும் அழகிய வெற்றி மாலையையும் உடைய மன்னவனே! முறைமையாக நான் கேட்டவை கிடைத்தால் சரி இல்லையெனில் என் உயிரை மாய்த்துச் கொள்வேன் என்று மிரட்டினாள்.

சிறப்புரை : சொன்ன சொல்லைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடு மன்னவனுக்கு உள்ளது. என்பதை வற்புறுத்தவே மன்னவ என்றாள் கைகேயில் என்க.

பூமி - புழுதி, பாழி வலிமை

கைகேயி வரம் கொடுத்து விட்டு திப்போது வருந்துவது தகாது என்ற கூறுகல்

47. அரிந்தான் முன்னோர் மன்னவன் அன்றே அருமேனி வரிந்தார் வில்லாய் வாய்மை வளர்ப்பான் வரம் நல்கி பிரிந்தால் என்னாம்? என்றான் பாயுங் கனலேபோல் எரிந்து ஆறாதே இன்னுயிர் உண்ணும் எரியன்னாள்.

பாயும் கனலே போல் - பரந்து எரியும் தீயைப்போல் எரிந்து ஆறாதே எரிந்து தணியாமல் இன் உயிர் உண்ணும் இனிய உயிரை அழிக்கின்ற எரி அன்னாள் - நெஞ்படுப் போன்ற கைகேயில் வரிந்து ஆர் வில்லாய் - இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட வில்லை உடையவனே முன் ஓர் முன்னவன் உன்குலத்தில் முன்பு தோன்றிய ஓர் அரசன் வாய்மை வளாப்பான் சத்தியத்தைக்

காப்பதற்காக அருமேனி அரிந்தான் அன்றே - அரிய தன் உடலை அரிந்து கொடுத்தான் அல்லவா? , வரம் நல்கி - (அவ்வாறிருக்க) நீ முன்னே வரத்தைக் தந்துவிட்டு பரிந்தால் என் ஆம் - இப்போடு வருந்தினால் என்ன பயன் உண்டாகும் என்றனள்.

வாய்மை காக்க அருமேனி அரிந்த மன்னவன் சிபிச் சக்கரவாத்ததி ஆவான். ஒரு பொருளைப் பற்றி எரித்த பின் தீயனது தணிந்து விடுவதாய் இருக்கக் கைகேயியில் ஆகிய ஆகிய நீயோ உயிரோடு கூடிய மன்னவனைப் பற்றி எரிந்தும் தணியாது அவன் உயிரையும் கொள்ளுகிறது. என வேற்றுமையை தோன்ற எரிந்து ஆழாதே இன் உயிர் உண்ணும் எரி அன்னாள் என்றார்.

தெளிவுரை : பரவுகின்ற நெருப்பினைப் போல எரிந்து தணியாமல் இனிய உயிர்களின் உயிரை உண்ணும் அந்நெருப்பினைப் போன்ற கைகேயியில் இக்கிக் கட்டப்பட்ட வில்லையுடைய மன்னவனே! சொன்ன சொல்லின் வாய்மையைக் காக்கும் பொருட்டு பெறுதற்கு அரிய தன் உடலை அரிந்து கொடுத்த சிபிச்சக்கரவர்த்தி எங்குலத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்லவா? அந்தகைய வாய்மை தவறாத மரபில் தோன்றிய நீ வரத்தைக் கொடுத்து விட்டு பின்னர் அதனைக் கேட்டுப் போது வருந்தினால் என்ன பயன்? என்று கூறினாள்.

சிறப்புரை : ஒரு பொருளைப்பற்றி எரித்த நெருப்புப் பின்னர் தணிந்து விடும் ஆனால் கைகேயியாகிய தீயோ உயிரோடு கூடிய மன்னவனைப் பற்றி எரித்தும் தணியாது அவனுயிரையும் கொள்கின்றது என வேற்றுமை தோன்றுக் கூறுவர் எரிந்து ஆழாதே இன்னுயிருண்ணும் எரியன்னாள், என்றார். அரிந்தான் முன்னோர் மன்னவன் அன்றே அரிமேனி சிபிச்சக்கரவர்த்தி - சூரிய குலத்தைச் சேர்ந்தவன் இவன் மரபில் வந்தவன் தயரதன் - இவனுடைய செய்தற்கரிய செயலைக் கண்ணகி வாயிலாக எள்ளறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப் புள்ளுறுபுங்கண் தீதோன் என்று இளங்கோவடிகள் புகழ்கின்றார். சொன்ன சொல்லைக்

காக்கும் பொருட்டு ஒரு புறாவுக்காக தன் உடலையே அரிந்து கொடுத்தவன் சிபிச்சக்கரவர்த்தி. அவன் மரபில் தோன்றிய நீ உயிர் துறந்தாயினும் வாய்மையை காக்க வேண்டாமா? என்று கேட்கிறாள் கைகேயிட தயரதனை பார்த்து.

தயரதன் கைகேயீக்கு வரத்தைக் கூறுவதே என்ன?

48. வீய்ந்தானே இவ்வெய்யவள் என்னா மிடல் வேந்தன் ஈந்தேன் ஈந்தேன் இவ்வரம் என்சேய் வனம் ஆள மாய்ந்தே நான் போய் வான் உலகு ஆள்வென் வசை வெள்ளம் நீந்தாய், நீந்தாய் நின்மகனோடும் நெடிதென்றான்.

மிடல்வேந்தன் - வலிமை பொருந்திய தயரதன் இவ் வெய்யவள் வீய் ந் தானே என்னா - இந் நக கொடியவள் நாம் உடன்பாடாவிட்டால் இறந்து விடுவாள் என்று கரதி இவ்வரம் ஈந்ஆுதன் ஈந்ஆுதன் - இந்த வரங்களைக் கொடுத்தேன் கோடுத்தேன் என் சேய் வனம் ஆள என் மகன் இராமன் காட்டை ஆள நான் மாய்ந்து போய் - யான் இறந்தபோய் வான் உலகு ஆள்வான் - விண்ணுலலகை ஆள்வென்றெடு - நெடுங்காலம் தின் மகனோடும் - (நீ) நின் பிள்ளையாகிய பரதனுடன் கூடி வசைவெள்ளம் - பழியாகிய கடலை நீந்தாய் நீந்தாய் - கடக்கமுடியாமலே அதனுள் நீந்திக் கொண்டே இருப்பாய் என்றான்.

தயரதன் வரம் தராவிட்டால் கைகேயிட யிரை விடுதல் உறுதி என்று அஞ்சி ஈந்தேன், ஈந்ஆுதன் என்று விரைந்து கூறினான். இவ் அடுக்கு - தேற்றங்கையும், வெகுளியையும் காட்டுவது வீய்ந்தாள் - துணிவு பற்றி இறந்த காலத்தில் கூறினார்.

தெளிவுரை : இக்கொடியவள் தான் கேட்ட வரத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் மாய்ந்தே போவாள்கிடு. என்று என்னிய வலிமைமிக்க அத்தயரத மன்னன் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்தேன். என் மகன் இராமன் காட்டை ஆள நான் சென்று

விண்ணுலகத்தை ஆள்வேன் நீயோ நின் மகனோடு நெடிது காலம் பழியாகிய கடலில் மூங்கி மூங்கி அதனைக் கடக்க மாட்டாது அக்கடலினுள்ளே அழுந்திக் கிடப்பாயாக என்று கோபத்துடன் கூறினான்.

சிறப்புரை : கேட்ட வரத்தை கொடுக்காவிட்டால் இக்கைகேயி உயிர் துறப்பாள். அதனால் வாக்குத் தவறியவன் என்ற பழி தன்பால் சாரும். அதோடு பெண் கொலை புரிந்த தயரதன் என்ற பாவும் சேரும் என்று எண்ணிய தயரதன் அவள் கேட்ட வரத்தை உடனே கொடுத்தாள்ளன். மேலும் கணவனைக் கொன்ற ஷிபருமத் பழி கைகேயியைச் சாரும் தெதோடு தனக்குசட் சொன்ன சொல் தவறாதவன் என்ற பெயர் நிலைப்பதோடு மறுமைக்கும் நற்பயன் கிடைக்கும் என்ற அவற்றையும் எண்ணி அவள் கேட்டவரத்தைக் கொடுத்தான் எனக். நீந்தாய் நீந்தாய் - வெகுளி பற்றி வந்த அடுக்குத்தொடர்.

வரந்தந்த மன்னவன் முர்ச்சீக்க கைகேயி துயிலுதல்

49. கூறாமுன்னம், கூறு படுக்கும் கொலைவாளின் ஏறுஅம் என்னும் வன்துயர் ஆகத்து இடைமூங்கத் தோன் ஆகிச் செய்கை மறந்தான் செயல் முற்றி ஊரா நின்ற சிந்தையினாலும் துயில்வற்றாள்.

கூறா முன்னம் - தசரதன் இவ்வரத்தை ஈந்தேன் என்று கூறி முடிப்பதற்கு முன்னே, கூறுபடுக்கும் - இரு கூறாகப் பிறக்கின்ற, கொலைவாளின் ஏறு ஆம் என்னும் - கொலைத் தொழிலையுடைய வாளின் தாக்குதலோடு ஒத்ததாகும் என்று சொல்லத்தக்க, வன்துயர் ஆகத்து இடை மூங்க - கொடியதுன்பம் மனதில் புக, தேநான்ஆகி - உணர்வற்றவனாகி, செய்கை மறந்தான் - செயல் மறந்து மயங்கினான், செயல் முற்றி - (தன் காரியம்) முடிவுற்றதனால், ஊரா நின்ற சிந்தையினாலும் - மகிழ்ச்சி ஊறுகின்ற மனமுடைய கைகேயியும், துயிலுற்றான் - உறங்கினான்.

தெளிவுரை : கூறப்படுகின்ற தொலைத் தன்மை மிக்க வாளினைப் போன்ற கொடி துன்பம் மனதில் பொருந்துதலால் அத்தசரதன் தெளியாதவனாய் செயல் மறந்து கிடந்தான். தான் எண்ணிய எண்ணத்தை முடித்துக் கொண்டதனால் ஏற்பட்ட களிப்பு மிகுன்ற மனத்தையுடையவளாய் கைகேயியும் உறக்கத்தை மேற் கொண்டாள்.

சிறப்புரை : இப்பாட்டில் தசரதன் துயரினால் செயலற்றுக் கிடக்க, கைகேயி மகிழ்ச்சியினால் மெய்மறந்து தூங்கினாள் எனத் துயருற்றார்க்கும் மகிழ்ச்சியினைந்தார்க்கும் ஒரே நிலை நிகழ்ந்ததன்மை கூறப்பட்டது. வாள் ஏறு - வாளின் தாக்குதல், இடியேறு என்பது போல, செயல் முற்றலாவது - தான் வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டது.

கிரவ கழிதல்

50. சேண் உலாவிய நாள் எலாம் உயிர் ஒன்று போல்வன
செய்து, பின்
ஏண் உலாவிய தோளினான் இடர் எய்த ஒன்றும் இரங்கிலா
வாள் நிலா நகை மாதராள் செயல் கண்டு மைந்தர் முன்
நிற்கவும்
நாணினாள் என ஏகினாள் - நளிர் கங்குல் ஆகிய நங்கையே

சேண் உலாவிய நாள் எலாம் - நீட்சி பொருந்திய மிகப் பல நாளும்; உயிர் ஒன்று போல்வன செய்து - இருவருக்கும் உயிர் ஒன்றே என்று சொல்லத்தக்க செயல்களைப் புரிந்து, பின் - பிறகு, ஏண் உலாவிய தோளினான் - வலிமை பொருந்திய தோள்களை உடைய கணவன் இடர் எய்த - துன்பத்தை அடைய ஒன்றும் இரங்கிலா - அது கண்டு சிறிதும் மனம் நெகிழாத, வாள் நிலா நகை மாதராள் - ஒளிமிக்க பற்களையுடைய, கைகேயியன் செயல் கண்டு - தீச்செயலைப் பார்த்து, நளிர் கங்குல் ஆகிய நங்கை - குளிர்ந்த இரவாகிய பெண், மைந்தர் முன் நிற்கவும் நாணினாள் என - ஆடவர்

முன்னே நிற்பதற்கும் வெட்கமுற்றாள் என்னும்படி, ஏகினாள் அகன்று போனாள் (இரவு கழிந்தது)

சேண் உலாவிய நாள் எலாம் - நீண்ட காலமாக பல ஆண்டுகளாக அதாவது திருமணம் ஆனது முதல் அதுவரை உள்ள நீண்டகாலம் இவ்வளவு காலமும் சுருடலும் ஒருயிரும் போலக் கணவனுடன் உன்றுபட்டு இவன் இன்பத்தில் தான் இன்புற்றும் அவன் துன்பத்தில் தான் துன்புற்றும் வாழ்ந்தவள் இப்போது மாறுபட்டு இரக்கமின்றி இவன் பெருந்துயரத்தில் காரணமாகிய பழியேற்றது கண்டு அது பெண்குலத்திற்கே இழுக்கு என்று கருதிக் கங்குலாகிய நங்கை ஆடவர்முன் நிற்கவும் நாணி அகன்றாளைய் தற்குறிப்பேற்ற ஆணி வாள்நிலா - ஒரு பொருட் பன்மொழி நிற்கவும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு.

தெளிவுரை : நெடிது நாட்கள் ஒருயிர் போல ஒன்றுமையாகச் செயல் களைக் செய் து இப் போது வலிமைமிக் கதோள்களையுடைய தம் கணவன் பெருந்துன்பம் அடைய அந்த நேரத்திலும் சிறிதளவிலும் இரக்கம் கொள்ளாத, பண்பற்ற கை கே யியினது செயல் கண் டு ஆடவர் முன் நிற்பதற்கும்வெட்கப்பட்டவள் போல குளிர்ந்த இரவு என்கின்ற நங்கை கழிந்தாள்.

சிறப்புரை : ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர் தீமை செய்தால், அச் செயல் அப்பிரிவை சேர்ந்தவர்க்கெல்லாம் பழியண்டாகும் என்பது உலக இயற்கை ஆதலால் பெண்பாலாகிய கைகேயியித் தன் கணவன் உயிர் துறக்கும் படியான நிலைக்குக் கொண்டுவந்தாள் என்று கருதி ஆடவரே முன் நிற்கவும் அஞ்சி கங்குலாகிய நங்கை கழித் தாள். கைகேயியின் செயலால் பெண்களுக்கெல்லாம் பழி ஏற்பட்டதே என்று எண்ணி ஆடவரைப் பார்க்க வெட்கப்படுவது போலக் கங்குல் என்னும் நங்கை சென்றாள் என்பதாம். இச்செய்யுளில் தற்குறிப்பேற்ற அணி பயஜுன்று வந்தள்ளது. சேணுலாவிய நாள் - தயரதன் கைகேயியைத் திருமணம் செய்து கொண்டது முதல் அவள்

இருவரங்களைக் கேட்கின்ற காலம் வரை ஆகிய நடிய நாட்கள் - வடமொழியுடன் இராத்திரி என்பது பெண்பாற் சொல்லாதவின் கங்குலாகிய நங்கை என்று கூறினாள்.

ஏண் - வலிமை, நளிர் -குளிர்ந்த

51. எண்தரும் - கடைசென்ற யாமம் இயம்புகின்றன - ஏழையால் வண்டுதங்கிய தொங்கல் மார்பன் மயங்கி விம்மியவாறு எலாம் கண்டு நெஞ்சு கலங்கி அம்சிறை ஆன காமர் துணைக்கரம் கொண்டு தம் வயிறு ஏற்றி ஏற்றி விளிப்ப போன்றன - கோழியே

எண்தரும் கடை சென்ற யாமம் - எண்ணப்படுகின்ற யாமங்களில் கடைசியாய் வந்தயாமத்தில் இயம்புகின்றன. கோழி - கூவுகின்றனவானகிய கோழிகள் ஏழையால் - அறிவற்றவளான கைகேயியால் வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையை அணிந்த மார்பினையுடைய தயரதன் மயங்கி அறிவு அழிந்து விம்மியவாறு எலாம் கண்டு - புலம்பியவற்றை எல்லாம் பார்த்து நெஞ்சு கலங்கி - மனம் கலங்கி அம்சிறை ஆன - அழிகிய சிறகுகளாகிய காமா துணைக்கரம் கொண்ட - அழகிய இருக்ககளால் தம் வயிறு ஏற்றி ஏற்றி - தம வயிற்றில் பலமுறை அடித்துக்கொண்டு விளிப்ப போன்றன - அழுவன போன்றிருந்தன.

இதுமுதல் பதினாறு பாடல்களில் வைகறைப்பொழுதில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் புனைந்துரைக்கப்படுகின்றன. வைகறையில் இயல்பாகக் கூவும் கோழிகள் கைகேயியால் துன்புற்ற தயரதனைப் பார்த்து அடித்துக்கொண்டு அழுவன போன்றிருந்தன. என்பது தற்குறிப்பேற்றஅணி இந்த அணிக்கு சிறை ஆன காமர் துணைக்கரம் எனவரும் உருவக அணி அங்கமாய் அமைந்தது கோழி பால்பகா அ.நினைப் பெயர் ஏ - ஸ்ற்றசை

ஒப்பு :- கையால் துயர்க்குத் தரியாது தஞ்சீறகாம்
கையால் வயிறுலைத்துக் காரிருள்வாய் - வெய்யோனை
வாவுபரித் தேரேறி வாவென்றமூப்பன்போல்
கூவினவே கோழிக் குலம் - (நளவெண்பா 280)

தெளிவுரை : வரையறை செய்யப்படுகின்ற இரவுக் காலத்தின் இறுதிப் பகுதயாகிய ஸைக்கறைப் பொழுதில் கூவுகின்றனவாகிய கோழிகள் அறிவில் ஏழையாகிய கைகேயியால் தயரதன், மதி மயங்கி புலம்பிக் கூறியவற்றையெல்லாம் கண்டும் கேட்டும் நெஞ்சு கலங்கி, அழகிய இறக்கைகளாகிய இரு கைகளால் தம வயிற்றில் பலமுறை அடித்துக் கொண்டு அழுவன ஒத்தன.

சிறப்புரை : தாம் கூவிப் பொழுது விடிவதைக் தெரிவிக்கின்ற கோழிகள் ஒரு பெண்ணால் மன்னன் தயரதன் பட்ட காட்டினையெல் லாம் கண் னாரக் கண் டு அதனால் அத்துயரத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் தமது இறகுகாளாகிய கைகளால் வயிற்றில் அறைந்து கொண்டு அழுவன போன்று இருந்தனவாம். பாடல் தற்குறிப்பேற்றானிருமை - பேதை (கைகேயி)

52. தோய் கயத்தும், மரத்தும், மென்சிறை துள்ளி மீது எழும்புள் எலாம்.

தேய்கை ஒத்த மருங்குல் மாதர் சிலம்பின் நின்று சிலம்புவு கேகயத்து அரசன் பயந்த விடத்தை இன்னது ஓர் கேடுகூழ் மாகயத்தியை, உள் கொதித்து, மனத்து வைவனே போன்றவே.

தோய் கயத்தும் - நீராடும் குளங்களிலிருந்தும் மரத்தும் - மரங்களிலிருந்தும் மென்சிறை துள்ளி - மெல்லிய சிறகுகளால் குதித்துக்கொண்டு மீது எழும் புள்ளைாம் - வானத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் எல்லாம் தேய்கை ஒத்த மருங்குதலி ஒத்த - தேயவு பொருந்திய சிற்றிடையுடைய மாதர் சிலம்பின் நின்று - பெண்களின் பாதச்சிலம்புகள் போலிருந்தது சிலம்புவு - ஓலிப்பவை கேகயத்த அரசன் பயந்த விடயத்தை - கேகய மன்னன் எப்பற்று

எடுத்த விடம் போன்றவளை இன்னது ஓர் கேடு குழ் - இத்தகைய கெடுதியை சூழ்ந்து செய்த மா கயத்தியை - மிகக் கீழ்மை உடையவளை உட்கொதித்து - உள்ளம் புழுங்கி மனத்து வைவன் போன்ற - மனத்திற்குள் ஏசுவனவற்றை ஒத்திருந்தன. ஏ - அசை

பறவைகள் விடியற்காலத்தில் ஒலிப்பதைக் கைகேயிசெயல் கண்டு அவளைத் தம் மனத்தினுள் வைவது போலும் என்றார். இது தற்குறிப்பேற்ற அணி கணவன் உயிரை வாங்கக் காரணமாதலின் விடத்தை என்றார். கயத்தி - கயவன் என்பதன் பெண்பால் கீழ்மையுடையவள் அவள் செயலின் கொடுமை நோக்கி ‘மாகயத்தி’ என்றார். ஏ - அசை

தெளிவுரை : நீராடுவதற்குரிய குளங்களிலும், மரங்களிலும், மெல்லிய சிறகுகளை வீசித் துள்ளி வானத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் எல்லாம் தேய்ந்த (நுண்ணிய) இடையையுடைய பெண்களின் காற்சிலம்புகளின் ஒலிபோல ஒலிக்கலாயின. அவ்வொலிகள் கேகயமன்னன் பெற்ற நஞ்சு போன்றவறும், தன்னிகரற்ற கெடுதியை சூழ்ந்த கீழ்மைத்தன்மையுடையவறும் ஆன கைகேயியின் செயலை நினைத்து உள்ளம் புழுங்கி மனத்துள் வைவனவற்றைப் போன்றிருந்தன.

சிறப்புரை : அரசபத்தினி அதலாலும், தயரதன் அளவற்ற காதல் கொண்டிருந்தாலும் வெளிப்பதையாய் வைதால் தங்களுக்குத் தீங்கு வருமென அஞ்சியே பறவைகள் மனத்துள் வைவனவாம். உயர்ந்த பாற்கடலில் நஞ்சு தோன்றியது போல உயர்ந்த கேக்கயன் குலத்தில் “நஞ்சு” எனக் கைகேயிதோன்றினள் என்க. கயமைன்பதற்கு ஏற்புடைய குணங்கள் யாவும் இலராய் தன்மை என்று பரிமேலழகர் பொரள் தருகின்றார். கைகேயிசெய்த செய்கையினால் கணவனும் உயிர்துறந்தான். மகன் வெறுப்புக்கும் ஆளானாள். எனவே அவளைக் கயத்தி என்று வெறுமனே சொல்லாது மாகயத்தி என்றார். கவிஞர். கயம் - குளம் - மருங்குல் - இடை சிலம்புவ - ஒலிப்பன.

யானையை துயில் ஒழிந்து எழுதல்

53. சேமம் என்பன பற்றி அன்பு திருந்த இன் துயில் செய்தபின் வாம கேலை மங்கையோடு வனத்துள் யாரும் மறக்கிலா நாம் நம்பி நடக்கும் என்று நடுங்குகின்ற மனத்தவாய் யாழும் இம்மண் இறத்தும் என்பன போல் எழுந்தன - யானையே.

யானை - யானைகள்; - சேமம் என்பன பற்றி - தமக்குப் பாதுகாப்பான கூடங்களில் பொருந்தி; அன்பு திருந்த இன்துயில் செய்தபின் இராமபிரானிடத்து அன்பு மிக இனிய தூக்கத்தைச் செய்த பின்பு; வாமமேகலை மங்கையோடு - அழகிய மேகலை அணிந்த சீதையோடு; யாரும் மறக்கிலர் நாம் நம்பி - எவரும் மறக்கமுடியாத திருப்பெயரை உடைய இராமபிரான்; நடுங்குகின்ற மனத்தவாய் - வருந்தகின்ற நெஞ்சையுடையவனாய்; யாழும் இம்மண் இறத்தும் - நாழும் இந்த நாட்டை விட்டுச் செல்வோம்; என்பன போல - என்று கூறுவன போல; எழுந்தன. கிளம்பின.

யானைகள் எழுந்ததை இராமபிரான் நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குச் செல்லப்போவதானால் நாழும் இந்நாட்டை விட்டுத் செல்வோம் என எழுந்தது போலத் தோன்றியது என்கிறார் இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. சேமம் - கட்டுமீடம்; கூடம் வாமம் அழகு மேகலை - என்கோவை மணி, யானை - பால்பகா அ. நினைப்பெயர்.

தெளிவுரை : அரண்மனையிலுள்ள காவலவீடு போன்றவைகளில் பொருந்தி இராமபிரானிடத்து நேயம் மிக, யானைகள் நிம்மதியாக இனிய உறக்கத்தைச் செய்தபின், அழகிய இடையணியையுடைய சீதாப்பிராட்டியோடு எவரும் மறக்காத - தாரக மந்திரமாக விளங்கும் ஸ்ரீ இராமபிரான் காட்டிற்குச் செல்ல உள்ளான்.” என்று எண்ணியே வருந்தகின்ற மனத்தையுடையனவாய் நாழும் இந்த நாட்டை விட்டுச்செல்வோம் என்று சொல்வன போல் எழுந்தனவாம்.

சிறப்புரை : யானைகள் தாம் படுத்திருந்த இடத்தை விட்டு வெளியே செல்லுமாறு எழுந்ததை இராமபிரான் நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்கும் செல்லப் போவதால் நாமும் இவ்விடத்தை விட்டுப் போகலாம் என எழுந்தாற் போல இருந்தனவாம் இப்பாடலும் தற்குறிப்பேற்ற அணியே உயிர்களின் உய்வுக்குத் தாரக மந்திரமாக விளங்குதலின் யாரும் மறக்கிலா நாமநம்பி என்றார்.

சேமம் - காவல்வீடு, வாமம் - அழகு, மேகலை - எண்கோவை அணி, இறத்தல் - கடத்தல், நீங்குதல்.

விண்மீன்கள் மறைதல்

54. சிரித்த பங்கயம் ஒத்த செங்கண் இராமனை,திருமான கரிக்கரம் பொருகைத் தலத்து, உயர் காப்பு நான் அணிதற்குமுன் வரித்ததன் கதீர் முத்தது ஆகி, இம்மண் அனைத்தும் நிழற்ற மேல்

விரிந்த பந்தர் பிரித்தது ஆம் என மீன் ஓளித்தது - வானமே.

சிரித்த பங்கயம் ஒத்த - மலர்ந்த தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற; செங்கண் திருமாலை இராமனை - சிவந்த கண்களையுடைய திருமலாகிய இராம பிரானது கரிக்கரம் பொருஅக்கைத்தலத்து - யானையினது துதிக்கையயிர்கார்த்த அந்தச் கையில் உயர்காப்பு நான் - சிறந்த மங்கல நானை; அணிதற்கு முன் - பூண்பதற்கு முன்னமே; இம் மண் அனைத்தும் நிழற்ற - இவ் உலகம் முழுவதும் நிழல் செய்யும் வண்ணம்; வரித்த தன் கதீர் முத்தது ஆகி - கட்டின குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய முத்து வரிசைகளையுடைய மேல் விரித்த - வானத்தில் பரப்பி வேயப்பட்டிருந்த பந்தர் - பந்தல்; பிரிந்தது ஆம் என - பிரிக்கப்பட்டது - விண்மீன்களோடு மறைந்தது.

வானத்தையே பந்தலாகவும் விண்மீன்களை முத்துச் சரங்களாகவும் கொண்டு, காலையில் விண்மீன்கள் மறைவதைப் பந்தலைப் பிரிக்கையில் முத்துச் சரங்கள் அகற்றப் பெற்றன போன்று இருந்தது என்றார். இது தற்குறிப்பேற்றும் மங்கல நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன், அதற்குரிய தலைவன் வலக்கையில் காப்புக்கயிறு (இரட்சாபந்தனம்) கட்டுதல் மரபு சிரித்த பங்கயம் - இல் பொருள் உவமை. இராமனை - இராமனுக்கு; வேற்றுமை மயக்கம்.

தெளிவுரை : மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலாகிய ராமபிரானது, யானையினது துதிக்கையினைப் போன்ற திருக்கையிலே, உயர்ந்த மங்கல நாணை (காப்புக்கயிறு) அணிவதற்கு முன்பே குளிர்ந்த கிரணங்களையுடையதாய், முத்துக்க்களையுடையதாய் இவ்வுலக முழுவதும் நிழலைச் செய்யும் படியாக ஆகாயத்தில் பரப்பட்டிருந்த பந்தல் பிரிக் கப்பட்டாற் போல் வானம் நடசத்திரங்களோடு மறைந்தது.

சிறப்புரை : உலகம் முழுவதையும் மூடியுள்ள வானத்தையே பந்தலாகவும், அவ்வானத்தில் விளங்கும் நடசத்திரவரிசைகளை, அந்தப் பந்தலில் தொங்கவிடப்பட்டுள்ள முத்துச் சரங்களாகவும் கொண்டு விடியற் காலத்தில் வானத்தினின்று நடசத்திரங்கள் மறைவதைப் பந்தர் பிரிக்கையில் அழகாகக் தொங்கவிடப்பட்ட முத்துச்சரங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. இராமன் திருமுடி குடுதலுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டதனால் பந்தர் பிரிக்கப்பட்டதென்க. எம்பெருமான் ஆதாலாலும், மன்னன் தயரதனின் திருமகன் ஆதாலாலும் மண்ணைனத்திற்கும் சேர்த்து வானத்தில் பந்தர் இட்டார்கள். ‘செங்கண்மால’ என்று எம்பெருமானைக் கூறப்படுதலால் சிரித்த பங்கயம் ஒத்த செங்கண் இராமன் என்றும், அவனுடைய திருவதாரங்களில் ஒன்றானதால் திருமால் என்றும் கூறப்பட்டன.

மீன் - நடசத்திரம், கரி - கரமாகிய துதிக்கையுடைய யானையை குறிப்பது ஆதலின் ‘கரி’ எனப்பட்டது. எனக்.

மகளிர் எழுதல்

55. ‘நாம் விற்கை இராமனைத் தொழும் நாள் அடைந்த நமக்கு எலாம்
காம் விற்கு உடை கங்குல் மாலை கழிந்தது’ என்பது
கற்பியா
தாம் ஓலித்தன பேரி; அவ் ஒலி, சாரல் மாரி தழங்கலால்
மாமயில் குலம் என்ன, முன்னை மலர்ந்து எழுந்தன் மாதனே.

நாம் வில்கை இராமனை - பகைவர்க்கு அச்சத்தைத் தரும்
கோதண்டம் ஏந்தியகையையுடைய இராமனை; தொழும் நாள்
அடைந்த நமக்கு எலாம் - வணங்கும் நல்ல நாளைப் பெற்ற
நம்மனைவர்க்கும் காமன் விற்கு உடை கங்குல் மாலை -
மன்மதனது கரும்பு வில்லுக்குத் தோற்றுத் துன்புறுவதற்கு
இடமான இராப்பொழுது; கழிந்தது - நீங்கியது; என்பது கற்பியா
- என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு; பேரி ஓலித்தன - முரசங்கள்
ஓலித்தன. அவ்ஒலி - அந்த ஒசை - சாரல் மாரி தழங்கலால் -
மலைப்பக்கங்களில் தங்கிய மேகம் போல முழங்கியதால்;
மாமயில் குலம் என்ன - பெரிய மயில்களின் கூட்டம்
எழுந்தார்போல, மாதர் - மகளிர்; முன்னம் மலர்ந்து எழுந்தன்.
தும கணவர் எழுவதற்கு முன்னே முகம் மலர்ந்தது துயிலினின்றும்
எழுந்தன்.

நாமம் - அச்சம், கங்குல் மாலை - இருபெயரோட்டுப் பண்புத்
தொகை ஏ - ஈற்றசை

தெளிவுரை : அச்சத்தைத் தருகின்ற கோதண்டத்தை ஏந்திய
இராமபிரானைத் தொழும் நல்ல நாளைப் பெற்ற உமக்கெல்லாம்
மன்மதனது கரும்புவில் துளைக்கின்ற இருவப் பொழுது நீங்கியது
என்பதைத் தெரிவிப்பன் போல முரசங்கள் மேகங்களின்
முழுக்கங்கள் போல முழங்கலாயின. அதனை கேட்ட மகளிர்
மயில் கூட்டம் எழுந்தார் போல தன் கணவர் எழுந்திருப்பதற்கு
முன்னமே மகிழ்ச்சியிடன் எழுந்தார்கள்.

சிறப்புரை : மயில் பெண்களின் சாயந்து உவமையாதல் அறிக. மஸாந்து மகிழ்ந்து - இராமனது திருமுடி விழாவைக் காண வேண்டும் என்ற வேட்கையால் முகமலர்ந்து என்பதாம் நாமம் - அச்சம், கங்குல் - இரவு, கற்பியா - தெரிவித்து செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு விணையெச்சம்.

56. இனமலர்க் குலம்வாய் விரித்து, இள வாச மாருதம் வீச,

முன்

புனை துகிற்கலை சோர, நெஞ்சு புழுங்கினார் சில

பூவைமார்,

மனம் அனுக்கம்விட, தனித்தனி, வள்ளலைப் புணர்

கள்ளவன்

கனவினுக்கு இடையூறு அடுக்க, மயங்கினார் சில கன்னிமார்

சில பூவைமார் - பெண்கள் சிலர் இன மலர் குலம் வாய் விரித்து பல்வகையான பூக்களின் கூட்டங்கள் வாய்விட்டுமலா; வாச இள மாருதம் வீச - நறுமணம் கலந்த இளங்காற்று வீசுதலினால்; முன் புனை - முன்னே தாம் அரையில் உடுத்தியிருந்த; துகில் கலை சோர - ஆடையும் மேகலையும் குலைய; நெஞ்சு புழுங்கினார். - மனம் வருந்தினார்கள்.; சில கன்னிமார் - மணமாகா மகளிர் சிலர்; மனம் அனுக்கம் விட - நெஞ்சில் உள்ள வருத்தம் நீர் தனித்தனி - தனித்தனியே (ஒவ்வொருவரும்); வள்ளலைப் புணர் - இராமபிரானைச் சேர்வதாகக் கண்ட; கள்ளம் வன்களனுக்கு - மிக்க வஞ்சனையை உடையகணாவிற்கு; இடையூறு அடுக்க - காற்றினால் தடை பொருந்துதலினால்; மயங்கினர் - தீகைத்தனர்.

தென்றல் வீசுவதனால் காம விருப்பம் மிகக் கணவனைப் பிரிந்த மாதார்கள் புழுங்கினர் திருமணமாகாத பெண் காற்றினால் தூக்கம் கலைந்த கனவு நீங்க, உண்மையறிந்து மயங்கினர் விரிந்து - விரிய; செய்தென் எச்சம் செய்வென் எச்சமாயிற்று; எச்சத்திரிபு.

தெளிவுரை : சில பெண்கள், பல்வகையான மலர்கள் இதழ்வி மலர் மணம்மிக்க இளம் தென்றல் வீசுதலினால் முன்னே அணிந்த சேலையும், மேகலையும் நெகிழு, மனம் வருந்தினார்கள். வேறுசில பெண்கள், நெஞ்சிலுள்ள வருத்தம் நீங்கத் தனித்தனி தம் கணவனைத் தமுவுகின்ற கனவினுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டதனால் திகைத்தார்கள்.

சிறப்புரை : கன்னிமார், பூவைமார் எனக்குறித்ததனால் இப்பாடலில் வரும் பெண்கள் மனமாகாதவர்கள் எனக் கருத வேண்டி உள்ளது எனக் காலையில் மலர்கள் மலர்தலையும் தென்றல் வீசுதலையும் தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் திருப்பள்ளி எழுச்சியில் ‘மதுவரித் தொழுகின மாமலர் எல்லாம்’ (பாடல் - 1) எனவும் கொழுங்கொடி மூல்லையின் கொழுமலர் அணிவிக் கூர்ந்தது குணத்தைச் மாருதும் இதுவோ (பாடல் - 2) எனவும் கூறுவதைக் காண்க. தூகில் கலை - உம்மைத்தொகை, மறந்து விடக்கூடிய தன்மையுடையது. கனவு ஆதலின் ‘கள்ளவன் கனவு’ என்றார்.

குழுதங்கள் குவீதல்

57. சாய் அடங்க நலம் கலந்து தயங்கு தன்குல நன்மையும் போய் அடங்க, நெடுங்கொடுங் பழிகொண்டு, அரும்புகழ் சிந்தும்அத் தீஅடங்கிய சிந்தையாள் செயல் கண்டு, சீரிய நங்கைமார் வாய் அடங்கின என்ன வந்து குவிந்த - வன்குமுதங்கள்

சாய் அடங்க - தன் பெருமை அழியவும் நலம் கலந்து தயங்கு தன்குல நன்மையும் - நன்மை பொருந்தி விளங்குகின்ற தனது குலத்தின் சிறப்பும்; போய் அடங்க - கெட்டழியவும்; நெடுங்காலப் பழி கொண்டு - - நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய கொடிய பழியையேற்று; அரும் புகழ் சிந்தும் - பெறுதற்கரிய புகழைச்சிதறுகின்ற அத் தீ அடங்கிய - சிந்தையாள் - அந்தக் கொடுமை பொருந்திய மனத்தையுடைய கைகேயியினது; செயல்

கண்டு - தகாத செயலைப் பார்த்து; சீரிய நங்கைமார் வாய் - சிறந்த பெண்களின் வாய்கள்; அடங்கின என்ன - அடங்கி முடினாற் போல; வன் குழுதங்கள் - வளப்புத்தையுடைய செவ்வாம்பல் மலர்கள்; வந்து குவிந்த - (இதழ்கள் கூடி முடின).

ஆம்பல் மலர் காலையில் குவிதல் இயற்கை நிகழ்ச்சி அது கைகேயியின் கொடுமை கண்டு குலப்பெண்டிர் வாய்டங்கி இருந்தாற்போன்று இருந்தது என்பது தற்குறிப்பேற்றும் பழி கொண்டு புகழ் சிந்தினாள் என்பது மாற்றுநிலை அணி பரிவர்த்தனாலங்காரம்) தீ - உவமவாரு பெயர்; தீப்போலும் கொடுமையைக் குறித்தது.

தெளிவுரை : தன்பெருமை அழியவும், இறந்த தன் குலத்தினது நன்மையும் போய் அடங்கவும் நெடிய நாளைக்கு இருக்கக் கூடிய கொடிய பழியைப் பெற்று தன் புகழினை சிதறவிட்ட அக்கொடிய மனத்தையுடைய கையேகயியின் தீய செயலினைக் கொண்டு நற்குணமிக்க நங்கையர்களின் வாய்கள் முடினாற் போல வளப்பம் மிக்க குழுத மலர்களும் குவிந்து கிடந்தன.

சிறப்புரை : கணவனைக் கொண்டு கொடியவள் என்ற பழிச்சொல் பெற்ற கைகேயியின் தீச்செயல் கண்டு நற்குணமிக்க நங்கைமார் நாணங்கொண்டு வாய்டங்கினாற் போல குழுதமலர்கள் வாயொடுங்கின என்றார் - உவமமையனி பாடலில் பயின்று வந்தள்ளது.

58. மொய் அராகம் நிரம்ப, ஆசை முருங்கு தீயின் முழங்க,
மேல்

வை அராவிய மாரன் வாளியும் வான் நிலா நெடுவாடையும்,
மெய் அராவிட, ஆவி சோர வெதும்பு மாதார் தம் மென்செவி,
பை அரா நுழைகின்ற போன்றன - பண்களிந்து எழு பாடலே

மொய் அராகம் நிரம்ப - அடர்ந்த காம வேட்கை மனத்தில் நிறையும் படியும்; ஆசை முருங்கு தீயின் முழங்க - ஆசை

கிளர்ந்து எரியும் நெருப்பைப் போல மிகுந்திடுமாறும்; மேல் - வெளியே; வை அராவிய மாரன் வாளியும் - கூர்மை செய்யப்பட்ட மன்மதன் அம்புகளும்; வான் நிலா நெடு வாடையும் - விண்ணில் நிலவும் நீண்ட வாடைக்காற்றும் மெய் அராவிட - உடலை அறுத்தலால்; ஆவி சோரா - உயிர் தளர வெதும்பும் மாதர் தம் எமன் செவி வாடுகின்ற மகளிருடைய மெல்லிய காதுகளில் பண்களிந்து எழு பாடல் - இசை முதிர்ந்து எழுகின்ற பாடல்கள் பை அரா நுழைகின்ற போன்றன. - படத்தையுடைய பாம்புகள் நுழைவனவற்றை ஒத்தன.

கணவனைப் பிரிந்த மாதரை மாரன் அம்புகளும், வாடைக் காற்றும் இரவில் வருத்த காலையில் எழுந்த பாடல்கள் அவு வருத்தத்தை மிகுவித்துக் கூடுதலாக துன்புத்தின, அராகம் - காதல்; பொருளிடத்துக் கோன்றும் பற்றுள்ளாம் ஆசை - உள்ளாம் விரும்பியதைப் பெறவேண்டும் என்று மேலும் மேலும் நிகழ்வது நிலா நெடுவாடை - நிலாவும் நெடிய வாடைக் காற்றும் பாடல் - பள்ளியெழுச்சிப் பாடல் ஏ - ஈற்றசை

தெளிவுரை : வேட்கை மிகுதியாகவும் எரிகின்ற நெருப்பினை விட அவா அதிகரிக்கவும் கூரிய மன்மதன் பாணங்கள், வானத்திலிருந்து வீசும் முழு நிலவின் ஓளிக்கத்திரிகள், நெடிய வாடைக் காற்று ஆகியன உடலை அறுக்கவும், உயிர் தளரவும் ஆக வாடுகின்ற மகளிருடைய மெல்லிய காதுகளில் இசையோடு கூடித் தோன்றுகின்ற பாடல்கள் படத்தையுடைய பாம்புகள் உட்புகுந்தன போன்று விளங்கினவாம்.

சிறப்புரை : கணவனைப் பிரிந்த பெண்கள் மன்மதனின் மலர் அம்புகளாலும், நிலவின் ஓளியாலும், வாடைக்காற்றினாலும் வருந்தி மெலிந்து நிற்கையில், அப்பொழுது எழுகின்ற பண்களிந்து எழுபாடல்கள் அவர்கள் செவியில் புகுந்து அவர்களுடைய பிரிவுத்துயரை மிகுவித்தனவாம்.

அராகம் - பொருள் மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளாம் (வேட்கை)

59. ‘ஆழியான் முடி குடும் நாள் இடைஆன பாவிதிது ஓர் இரா
ஊழி ஆயினவாறு’ எனா, உயர்போதின் மேல் உறை
பேதையும்,
ஏழுலோகமும், எண்தவம் செய்த கண்ணும், எங்கள்
மனங்களும்,
வாழும் நாள் இது எனா எழுந்தனர் - மஞ்ச தோய் புயமஞ்ச

மஞ்ச தோய் புய மஞ்சர் - மேகத்தையொத்த கைகளையுடைய
ஆடவர்; ஆழியான் முடிகுடும் நாள் - சக்கரப்படை ஏந்திய
இராமபிரான் மகுடம் குடிக்கொள்ளும் நாளுக்கு; இடைஆன -
நடுவிலே வந்த; பாவி இது ஓர் இரா - பாவியாகிய இந்த ஓர்
இரவு; ஊழி ஆயினவாறு எனா - ஊழிக்காலம் போல நெடிதாய்
இருந்தது என்னோ என்று எண்ணியும்; உயர் போதின் மேல்
உறை பேதையும் - சிறந்த தாமரை மலரில் தங்கியின்னள்
திருமகளும்; ஏழு லோகமும் - ஏழு உலகத்தில் வாழ்வோரும்;
எண்தவம் செய்த கண்ணும் - முடிகுட்டு விழாவைக் காணப்
பெருமைக்குரிய தவத்தைப் புரிந்த எங்கள் கண்களும்; எங்கள்
மனங்களும் - அத்தகைய எங்கள் நெஞ்சங்களும்; வாழும்
நாள் இது எனா - வாழ்ச்சியறும் காலம் இந்நாள் என எண்ணியும்
எழுந்தனர்.- படுக்கையிலிருந்து எழுந்தனர்.

இராமன் முடிகுடும் விடியலுக்காக காத்திருந்தமையால், இரவு
நீண்டு செல்வதாகத் தோன்றியது. எனவே பாவி இரா என்று
பழித்தனர். எனினும் கைகேயி குழ்ச்சி செய்த இரவாக அது
அமைந்து உண்மையிலேயே பாவி இரவாக ஆயிற்று எண்தவம்
செய்த என்னும் அடையினை மனங்களோடும் கூட்டுக. வாழும்
நாள் - தாம் தோன்றியதற்குரிய பயனை அடையும் நாள்
இரவைப் பாவி என்றது. ‘கடகாறு என ஒரு பாவி’ (குறள் 168)
என்பது போல.

தெளிவுரை : “திருச்சக்கர தாரியாகிய இராமபிரான் திருமுடி
குடும் நாளுக்கு நடுவிலே வந்த பாவியாகிய இந்த ஓர்
இராப்பொழுது ஊழிக்காலம் போல நெடிதாக உள்ளதே” என்று

என்னியும், உயர்ந்த செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும், ஏழு உலகங்களும் நாங்களும் தவம் செய்தவர்களின் கண்களும், அத்தகையவர்களின் நெஞ்சுகளும் புனிதம் அடையும் காலம் இதுவேயாகும்” என்று என்னியும், மேகத்தைப் போன்ற ஈகைத்தன்மை மிகக் கைகளையுடைய ஆடவர்கள் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்தார்கள்.

சிறப்புரை : முடிகுட்டு விழாவினைக் கண்டு களித்ததற்கு இடையிலே இரவு வந்தமையால் ‘இடையாயின் பாவி இரா எனப் பழித்தனர் அ.தாவது இரவில் உறக்கமின்றிக் கிடந்தனர் என்க. இராமபிரானைப் ‘பல்லாண்டு வாழ்க்’ என வாழ்த்துதலை விட கண்ணுக்கும் மனத்திற்கும் வேறு உயர்ந்த, பயன் இல்லையாதவின் கண்களும் மனங்களும் வாழுநாள் என்று கூறினார். கைம்மாறு கருதாது தானம் செய்தலால் மஞ்ச தோய்புய மஞ்சர் என்றார். - ஆழி - திருச்சக்கராயுதம் (சுதரிசனம்) மஞ்சர் - மைந்தர் முந்றுப்போலி; மஞ்ச - மேகம்.

மகளிர் எழுதல்

60. ஜூறும் சுடர் மேனியான் எழில் காண மூன்று அவாவினால், கொய்யறும் குல மாமலாக் குவைநின்று எழுந்தனர் -

கூர்மைகள்
நெய்துறும் சுடர் வேல் நெடுங்கண் முகிழ்ந்து, நெஞ்சில்
நினைப்பொடும்
பொய் உறங்கும் மடந்தை மார் - குழல் வண்டு பொம்மென
விம்மவே

கூர்மை கூர் - கூர்மைமிக்க; நெய்துறும் சுடர்வேல் - நெய் பூசப்பட்ட ஒளி பொருந்திய வேல் போன்ற; நெடுங்கண் முகிழ்ந்து - நீண்ட கண்களை மூடிக்கொண்டு; நெஞ்சில் நினைப்பொடும் - மனத்தில் - இராமனைப் பற்றிய எண்ணத்தோடு பொய் உறங்கும் மடந்தைமார் கள்ளத்துயில் கொண்ட மகளிர்; ஜூறும் சுடர் மேனியான் - வியப் பைத் தருகின்ற ஒளி வீசும்

திருமேனியையுடைய இராமபிரான்து; எழில்காண - முடிகுடிய புதிய அழகைக் காண்பதற்கு; முனும் அவாவினால் - கிளாந்தெழுகின்ற ஆசையினால்; கொய் உறும் குல மலர்க் குவை நின் று - கொய் யப் பட்ட சிறந்த பெரிய மலர்த்தொகுதியினால் செய்யப்பட்ட படுக்கையிலிருந்து; குழல் வண்டு பொம் என விம்ம - இசைப்பாட்டையுடைய வண்டுகள் பொம்மென்று ஆளத்தி வைக்க எழுந்தனர்.

‘நாம விழ்கை’ (55) என்று தொடங்கும் பாடல் தந்தம் கணவரோடு கூடியிருந்த பெண்கள் விழித்ததைத் தெரிவிப்பது; இப்பாடல் கன்னிப் பெண்கள் விழித்தெழுந்ததைக் கூறுவது இராமன்து முடிகுட்டு விழாவைக் காணும் ஆசை நெஞ் சில் முண்டெழுவதால்உறக்கம் வராதிருக்கவும் கண்மூடிக் கிடந்தனர் ஆதலின் அது ‘பொய் உறக்கம்’ ஆயிற்று எழில் - மேலும் மேலும் வளர்ந்து சிறக்கும் அழகு குவை - ஆகு பெயராய் மலர்களாலாகிய படுக்கையை உணர்த்திற்று குழல் வண்டு - குழல் பொல இசைபாடும் வண்டு பொன் பால் பொருவும் விரை அல்லி புல்லிப் பொலிந்த பொலந்தாது, தன்பால் தழுவும் குழல் வண்டு தமிழ்ப்பாட்ட இசைக்கும் தாமரையே எனும் இடத்தும் இப்பொருளில் வருதல் காணலாம் பொம்மென - ஒலிக்குறிப்பு.

தெளிவுரை : கூர்மையான நெய்தடவிய ஒளிமிக்க வேல் போன்ற நெடிய கண்களை மூடிக்கொண்டு, நெஞ்சில் இராமபிரான் திருமுடி புனைந்து வீதியில் உலா வருதலைக் காணவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கள்ளத்துயில் புரிகின்ற மகளிர் வியப்பைத் தருகின்ற ஒளிமிக்க திருமேனியையுடைய இராமபிரானின், அழகைக் காணவேண்டுமென்ன பெரு அவாவினால் அன்றலர்ந்த மலர்க் கூட்டத்தின் தொகுதி பரப்பப்பட்ட படுக்கையிலிருந்து வண்டுகள் இசை பாட எழுந்திருந்தனர்.

சிறப் புரை : இராமபிரானின் திருமுடி விழவைக் காணவேண்டுமென்ற பேரவாவினால் உறங்க்கம் வராது கண்ணை

முடிக் கொண்டு மகளிர் பொய்யறக்கம் புரிந்தனர் என்பதால் ஜி - வியப்பு (உரிச்சொல்)

ஊடிய மகளிர் கூடல் புரியாது பிரிதல்

61. ஆடகம் தரு பூண் முயங்கிட அஞ்சி அனந்தரால் ஏடகம் பொதி தார் பொருந்திட, யாமபேரி இசைத்தலால், சேடகம் புனை கோதை மங்கையர் சிந்தையில் செறி தின்மையால், ஊடல் கண்டவர் கூடல் கண்டிலர் நெயும் மைந்தர்கள் உய்யவே

சேடகம் புனை கோதை மங்கையர் - சிறப்புப் பொருந்திய மலர்மாலையை அணிந்த மகளிர்; சிந்தையில் செறி தின்மையால் - மனத்தில் பொருந்திய வலிமையோடு; ஊடல் கண்டவர் - தத்தம் கணவன்மாரோடு புலர்ந்தவர்கள் ஆடகம் தரு பூண் முயங்கிட அஞ்சி அஞ்சி - (கணவர்மார்) தம் மார்பில் அணிந்த பொன் மாலையோடு தழுவுவதற்கு (மகளிர்மார்பில்) உறுத்துமே என்று மிகவும் அச்சம் கொண்டு அனந்தரால் ஏடு அகம் பொதி தார் புனைந்திட - பூக் களால் கட்டிய மாலையை அணிந்துகொள்ள; யாம பேரி இசைத்தலால் - அப்பொழுது கடை யாமம் கழந்ததை அறிவிக்கும் முரசம் ஓலித்தலால் - நெயும் மைந்தர்கள் உய்ய - மனைவியரின் ஊடலால் வருந்தும் கணவன்மார் அத் துன்பத்தினின்றும் தப்பும்படி; கூடல் கண்டிலர் கூடி மகிழ்தலைப்பெற்றாரில்லை.

மகளிரின் ஊடலைக் கணவன்மார் போக்குவதற்கு முன்னே யாமம் கழிந்ததால் அம்மகளிர் கூடல் பெறாமல் பிரிந்தனர் ஊடல் - கணவனும் மனைவியும் ஒர் அமளியில் இருக்கும் போது, கணவனிடத்தில் புலத்தற்கும் காரணம் இல்லாமல் இருந்தும், மிகுந்த காதலால் ஒரு காரணத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டு மனைவி மனம் மாறுபட்டு நிற்றல் மைந்தர் உய்யக் கூட்டம் நிகழாமையால் மகளிரும் வாழின் என்பது விளங்கும்.

தெளிவுரை : திரட்சி மிக்க கூந்தலையுடைய பெண்கள் மனத்தின்மையால் ஊடல் கொண்டனர்; அப்பொழுதுபொழுது விடிந் ததை அறிவிக் கிண்ற முரசும் ஒலித் தலால் பொன்னாபரணங்கள் அழுந்தவும், வஞ்சித் கொடி போன்ற இடை அச்சமடையவும் இதழ்கள் பொருந்திய மாலை பொருந்தவும் ஆக வருந்துகின்ற ஆடவர்கள் பிழைக்கும் படி கூடுவதை மனச்சோர்வோடு காணவில்லை.

சிறப்புரை : ஊடல் கொண்ட மகளிர் கூடுவதற்கு முன்னே முரசங்கள் இசைத்தலால் அரைத் தூக்கத்துடனே பிரிந்து சென்றனர். என்பதாம். சேடகம் - திரட்சி வஞ்சி - உவமை ஆகு பெயர் யாமம் - விடியல்

பல்வகை ஒலிகள்

62. தழை ஒலித்தன; வண்டு ஒலித்தன; தார் ஒலித்தன; பேரி ஆம் முடிவு ஒலித்தன; தேர் ஒலித்தன; முத்து ஒலித்து எழும் அல்குலார் இழை ஒலித்தன; புள் ஒலித்தன; யாழ் ஒலித்தன; - எங்கனும் மழை ஒலித்தன போல் கலித்த மனத்தின் முந்துறு வாசியே

எங்கனும் - நகரின் எல்லா இடங்களிலும்; தழைஒலித்தன - பீலிக்குஞ்சங்கள் விளங்கின வண்டு ஒலித்தன - வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்தனர் தார் ஒலித்தன - மலர் மாலைகள் விளங்கின - பேரிகை ஆம் முடிவு ஒலித்தன ஆகிய வாத்தியங்கள் ஒலித்தன.; தேர் ஒலித்தன - தேர்கள் தெருவில் ஓடும்போது ஒலி எழுப்பின; முத்து ஒலித்து எழும் அல்குலார் - முத்துவடங்கள் உராய்ந்துஒலி எழுப்பும் இடையினுடைய பெண்களுடைய; இழை ஒலித்தன - அணிகலன்கள் ஒலித்தன. புள் ஒலித்தன - பறவைகள் கூவின. யாழ் ஒலித்தன - வீணைகள் இசைத்தன. மனத்தின் முந்துறு வாசி - மனத்தின் வேகத்தைக் காட்டிலும் விரைந்து ஓடும் குதிரைகள்; மழை ஒலித்தன போல் மேகங்கள் முழங்கினாற் போல; கலித்தன. ஒலித்தன.

ஒலித்தன என்னும் சொல் பல்வேறு பொருள்களில் அடுத்தடுத்து வந்தமையால் சொற்பின் வருநிலை அணி

தெளிவுரை : எவ்விடத்தும் மயில்தோகைகள் விளங்கின; வண்குகள் இசை பாடின மலர்மாலைகள் மனத்தொடு சிறந்தன. பேரிகை என்ற இகைச்கருவிகளின் ஒலி எழுந்தன; தோகள் செல் லும் ஒசைக் எழுந் தன. ஆங் காங் கு தொங்கவிடப்பட்டமுத்து மாலைகள் அழகொடு விளங்கின ஆண்களும் பெண்களும் அணிந்திருக்கும் சிலம்பு, சதங்கை போன்ற அணிகலன்களின் ஒலி எழுந்தன. பறவைகள் ஒலி யாங்கணும் எழும்பியது; இன்னிசை வீணை, யாழின் நாதங்கள் ஆங்காங்கு இசைக்கப்பட்டன. மனோவேகத்திலும் மேலாக விரைந்தோடுகின்ற குதிரைகள் மேகங்கள் முழங்குவன போல கனைக்கலாயின.

சிறப்புரை : இப்பாட்டில் ‘ஒலித்தன’ என்ற சொல் இடத்திற்கேற்ப பல்வேறு பொருட்களில் வந்தள்ளது. எனவே இப்பாடல் சொற்களின் வருநிலையணி ஆயிற்று கலித்தல் ஒலித்தல் தழை - மயில் வாசி - குதிரை.

விளக்குகளை ஒளி மழுங்குதல்

63. வையகம் ஏழும் ஓர் ஏழும் ஆருயிரோடு கூட வழங்கும் அம் மெய்யன், வீரருள் வீரன், மாமகன்மேல் விளைந்தது ஓர் காதலால் நைய நைய, நல் ஜம்புலன்கள் அவிந்து அடங்கி நடுங்குவான் தெய்வமேனி படைத்த சேயாளி போல் மழுங்கின - தீபமே

வையகம் ஏழும் ஓர் ஏழும் - பதினான்கு உலகங்களையும்; ஆர் உயிரோடு கூட வழங்கும் அம் மெய்யன் - தன் அரிய உயிரிருடனே சேர்த்துக் கொடுக்கின்ற அந்த மெய்மையாளனும்; வீரருள் வீரன் - வீரர்களுள் வீராணாய் இருப்பவனுமாகிய தயரதன்; மா மகன்மேல் - விளைந்தது ஓர் காதலால் - தன் முத்த பிள்ளையிடத்து எழுந்த ஒப்பற்ற பாசத்தால்; நைய நையற -

மிகவும் வருந்த; நல் ஜம்புலன்கள் அவிந்து அடங்கி - சிறந்த ஜங்து புலன்களும் கெட்டு அடங்கிப்போக; நடுங்குவான் தெய்வமேனி படைத்த - நடுங்குகின்றவனாகிய தயரதனது தெய்வத் தன்மை பொருந்திய உடலில் இருந்த; சேய் ஒளிபோல் - செவ்விய ஒளி மெல்ல மெல்ல மழுங்குவது போல; தீபம் மழுங்கின - விளங்குகள் (பொழுது விடிவதனால்) ஒளி குறைந்தன.

தயரதன் மேனி ஒளியிழந்தது போலத் தீபங்களும் ஒளியிழந்தன. மா மகன் - மூத்த மகன் ஈண்டுப் பிறப்பானும் சிறப்பானும் முதல்வானாகிய இராமனைக் குறித்தது. திருவுடை மன்னன் திருமாலாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவன் மேனி தெய்வமேனி எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. உயிர் பிரியும் காலம் அடுத்த போது, புலன்கள் கலங்கி ஒடுங்குதலும், உடம்பின் ஒளி குன்றுதலும் நிகழ்வனவாகும்.

தெளிவுரை : ஈரேழ உலகங்களையும் தன்னுடைய உயிரோடு தானம் செய்யக்கூடிய வாய்மையுடையவனும் வீரர்களுக்குள் வீரனாக விளங்குபவனும், மூத்த புத்திரனிடத்தில் விளைந்ததாகிய ஒப்பற் விருப்பத்தால், மிகவும் வருந்த ஜம்புலன்களும் அழிந்து அடங்கிப் பதறுகின்றவனும் ஆகிய தயரதமன்னனது தெய்வத்திருமேனியில் தோன்றுகின்ற சிறந்த ஒளி போல எரிந்து கொண்டிருக்கும் விளக்குகள் பொழுது விடிதலால் ஒளி குறையலாகின.

சிறப்புரை : தயரத மன்னனுடைய தெய்வத் திருமேனி ஒளியிழந்து காணப்படுவது போல தீபங்களும் ஒளி இழந்தன. என்பதாம் ஒரு பொய் கூறுவதற்கு நாணிப் பெருந்துயர்க்கடலில் மூழ்கியவன் ஆதலின் தயரதனை ‘அம்மெய்யின்’ என்றார். - எம்பெருமான் திருவுவதாரத்திற்குக் காரணமாயிருந்த உடம்பு ஆகையால், தயரதன் திருமேனியைத் ‘தெய்வத்திருமேனி’ என்றார். பிறப்பாலும் சிறப்பாலும் முதல்வானாக விளங்குதல் பற்றி இராமபிரானை ‘மாமகன்’ என்றார். நைய நைய - அடுக்குத்தொடர் (மிகுதிப்பொருள்.)

64. வங்கியம் பல தேன் விளம்பின; வாணி முந்தின பாணியின் பங்கி அம்பரம் எங்கும் விம்மின; பம்பைபம்பின; பல் வகைப் பொங்கு இயம் பலவும் கறங்கின; நூபுரங்கள் புலம்பவெண் சங்கு இயம்பின; கொம்பு அலம்பின, சாமகீதம் நிரந்தவே

வங்கியம் பல - இசைக் குழல்கள் பலவும்; தேன் விளம்பின - தேன்போலும் இனிய இசையை ஓலித்தன. வாணி முந்தின பாணியின் பங்கி - சொற்கள்முறப்பட்ட இசைப்பாட்டின் வகைகள்; அம்பரம் எங்கும் விம்மின - வானம் எங்கும் நிறைந்தன. பம்பை பம்பின - பம்பை என்னும் வாத்தியங்கள் பேரொலி செய்தன; பல்வகை - பல வகையான; பொங்கு இயம் பலவும் - ஒசை மிகு வாத்தியங்கள் பலவும் கறங்கின. - ஓலித்தன; நூபுரங்கள் புலம்பு - மகளிரின் காற்சிலம்புகள் ஓலிக்க வெண்சங்கு இயம்பின - வெள்ளிய வளையல்கள் அவற்றிற்கு ஏற்ப ஓலித்தன. கொம்பு அலம்பின - ஊது கொம்புகள் ஓலித்தன. சாமகீதம் நிரந்த - சாமவேத இசை நிரம்பி.

அயோத்தி நகரில் காலையில் எழுந்த பல்வேறு ஓலிகள் குறிக்கப்பட்டன. கொட்டுவன், தட்டுவன், ஊதுவன் முதலிய வாத்தியங்கள் பலவகை நூபுரங்கள் புலம்ப என்பதற்கு மகளிர் காற்சிலம்பு என்று பொருள் கொண்டதற்கு ஏற்ப ‘சங்கு இயம்பின’ என்பதற்கு வலையல்கள் ஓலித்தன. என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. சங்கு - சங்கினாலாகிய வளையல்கள் ர - ஸற்றுசை

தெளிவுரை : முங்கில்களால் ஆகிய இசைக்குழல்கள் பல தேன்போல இனிய இசையை எழுப்பின; வாழ்த்துச் சொற்கள் மிகுதியாக எழுந்தன; பண்ணொடு கூடிய பாடல்களின் வகைகள் வானம் முழுவதிலும் எதிரொலித்தன; பம்பைகளின் ஓலி மிகுதியாக எழுந்தன. பொலிவு பெறுகின்ற அநேக இசைக்கருவிகள் ஓலிக்கலாயின; காற்சிலம்புகள் ஆரவாரிக்க

M. Mehta

அவற்றிற்கேற்ப வெண்சங்குகள் ஓலித்தன. ஊதிடு கொம்புகள் சாமவேத கானம் போன்று இசையோடு ஓலித்தன.

சிறப்புரை : தேவாதி தேவனாகிய எம்பெருமானின் திருவடிகுட்டு விழா ஆகவின் வானத்திலும் மண்ணிலும் இனிய இசைகள் எழுந்தன. என்பதாம் வங்கியம் - மூங்கில்.

கதிரவன் தோற்றம்

65. தூபம் முற்றிய கார் இருப்பகை துள்ளி ஒடிட உள் எழும் தீபம் முற்றவும் நீத்து அகன்றென செய்து ஆருயிர் தேய வெம் பாபம் முற்றிய பேதை செய்த பகைத் திறத்தினில், வெய்யவன் கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன் ஒத்தனன், குண குன்றியே.

தூபம் முற்றிய - புகை போல எங்கும் குழந்த; கார் இருள் பகை துள்ளி ஒடிட - கரிய இருளாகிய பகை குதித்து ஒடிப்போகவும்; உள் எழும் தீபம் முற்றவும் - வீடுகளின் உள்ளே எரிகின்ற விளக்குகள் எல்லாம் நீந்து அகன்றென - ஒளியைத் தூந்த மங்கியது போல; சேயது ஆர் உயிர் தேய - தன் குலத்தில் பிறந்த தயரதனது அரிய உயிர் மெலியும் படி; வெம்பாபம் முற்றிய பேதை செய்த - தீவினை முதிர்ந்த கைகேயிப் புரிந்த; பகைத் திறத்தினில் - பகைச் செயலால்; வெய்யவன் - குரியன்; குண குன்றின் - கிழக்கு மலையில்; கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன் ஒத்தனன் - சினம் முதிர்ந்து மிகவும் செந்திறம் கொண்டவன் போலக் காணப்பட்டான்.

குரியன் கிழக்கு மலையில் சிவந்து தோன்றியதனைத் தன் குலத்தில் பிறந்த தயரதனது உயிர் ஒடுங்குமாறு கேடு குழந்த கைகேயியின் மீது கோபம் கொண்டவன் போலத் தோன்றினான் என்பது ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அனி. குணகுன்று - கதிரவன் எழும் கிழக்கு மழை குணக்கு - கிழக்கு

தெளிவுரை : புகையிலையைப்போல கரிய இருளாகிய பகைவன் ஒடிடவும் மானிகைகளின் உட்புறத்தே எரிகின்ற விளக்குகள் எல்லாம் ஒளிமயங்கித் திகழுவும் அகச்சூரியன் கிழக்குத் திக்கிலுள்ள உதயகிரியில், தண்குலத்தில் பிறந்த புதல்வணாகிய தயரத மன்னனின் ஆருயிர் மௌயியும்படி, தீவினை மிக்க கைகேயிசெய்த பகைத் தண்மையைக் கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு செந்நிறத்தை அடைந்தவனைப் போன்று தோன்றினான்.

சிறப்புரை : சூரியன் உதயகிரியில் செந்நிறமாகத் தோன்றிதனைச் தன் குலத் துதித்த தயரதமன்னன் உயிரொடுங்கும் படி செய்த பாவியாகிய கைகேயியன் மீது கோபங் கொண்டவன் போலத் தோன்றினான் என்கிறார். தற்குறிப்பேற்றவனி பாடலில் பயின்று வந்துள்ளது. குணகுன்றுகிழக்குத் திசையிலுள்ள உதயகிரி.

தாமரை மலர்தல்

66. மூவர் ஆய், முதல் ஆகி மூலம் அதுஆகி ஞாலமும் ஆகிய தேவ தேவர் பிடித்த போர் வில் ஒடித்த சேவகன், சேண் நிலம் காவல் மாமுடி குடு பேர் எழில் காணலாம் எனும் ஆசை கூர பாவை மார முகம் என்ன முன்னம் மலர்ந்த - பங்கயராசியே

மூவர் ஆய் - அயன் அரன் என்னும் மூன்று மூர்த்திகளாகி; முதல் ஆகி - அம் மூவர்க்குள்ளாம் திருமாலாகிய முதல்வணாகி; மூலம் அது ஆகி - இவையெல்லாவற்றிற்கும் அடியாய் ஆகி; ஞாலமும் ஆகி - உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் தானே ஆகி; அத் தேவ தேவர் பிடித்த போர் வில் - அந்த மகாதேவராகிய சிவபெருமான் பிடித்த போரிற்குரிய வில்லை; ஒடித்த சேவகன் - (சீதையை) மனத்ததற்காக ஒடித்த வீரன் ஆகிய இராம பிரான்; சேண்நிலம் காவல் - பெரிய மன் முழுதும் காத்தற்குரிய; மாமுடி குடு பேர் எழில் - சிறந்த

மகுடத்தைச் சூட்டிக்கொள்ளும் பேரழகை; காணலாம் எனும் ஆசை கூர் - பார்க்கலாம் என்னும் ஆவல் மிகுந்த; பாவைமார் முகம் என்ன - பெண்களின் முகங்கள் போல் பங்கய ராசி முன்னம் மலர்ந்த - தாமரைப் பூக்களின் கூட்டம் முத்தி மலர்ந்தன.

தாமரையைப் பெண்களின் முகத் திற்கு உவமையாகச் சொல்லுவதே வழக்கம். இங்கு பெண்களின் முகம் போலத் தாமரை மலர்ந்தது என்றார். இது எதிர் நிலை உவமை அணி.

“முதலாவார் மூவரே; அம் மூவர் உள்ளும்
முதலாவான முநிநீர் வண்ணன்”

என்பது பொய்கையாரின் முதல் திருவந்தாதி.

தெளிவுரை : அரி, அரன், அயன் என்னும் மும்மூர்த்திகளாய், அம்மூர்த்திகளுள்ளும் திருமாலாகிய முதல் மூர்த்தியாய், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணமுமாய், எல்லா அண்டங்களும் அவற்றிலுள்ள உயிர்களுமாய் மயங்கி, அந்த இந்திராதி தேவர் களுக் கெல்லாம் தலைவனாகிய சிவபெருமானின் திரியகம்பம் என்னும் வில்லை ஒடித்த மாவீரனாகிய இராமபிரான், மாபெரும் நாட்டினைப் பாதுகாத் தற்குரிய திருமுடி குட்டிக்கொள்கின்ற மாபெரும் விழாவினைக் காணவேண்டும் என்கின்ற ஆசை மிகுந்த பெண்களின் அழகிய திருமுகங்கள் போலத் தாமரை மலர்களின் கூட்டம் விரைவாக மலர்ச்சி பெற்றது.

சிறப்புரை : தாமரைகள் மலாந்ததற்கு இராமன் முடிகுடும் பேரழகைக் காணவிருப்பம் கொண்டுள்ள பெண்களின் முகம் மலர்ந்து இருத்தலை இங்கு உவமையாகக் கூறினார் என்க. பாடல் உவமையணி - உவமையை உவமேயமாக்கி இங்கு கூறியுள்ளார் இவ்வாறு உவமித்தலுக்கு எதிர்நிலை உவமை அணி என்பார்.

அயோத்தி நகர மக்கள் நிலை

67. இன்ன வேலையின், ஏழு வேலையும் ஒத்தபோல இரைத்து எழுந்து அன்னமா நகர், 'மெந்தன் மாமுடி சூடும் வைகல் இது ஆம்' எனா, துன்னு காதல் தூர்ப்ப வந்தவை சொல்லல் ஆம் வகை எம்மனோர்க்கு உன்னல் ஆவன் அல்ல என்னினும், உற்ற பெற்றி உணர்ந்துவாம்

இன்ன வேலையின் - இப்படிப்பட்ட வேளையில்; ஏழு வேலையும் ஒத்த போல இரைத்து எழுந்து - ஏழு கடலும் ஒரு சேர இரைத்து எழுந்தாற் போல; அன்ன மாநகர் - அந்கப் பெரிய நகரத்தில் உள்ளார்; இது மெந்தன் மாமுடி சூடும் வைகல் ஆம் எனா - இந்நாள் இராமன் பெருமை பொருந்திய மகுடம் சூடும் நாளாகும் என்றெண்ணி; துன்னு காதல் தூர்ப்ப - நிறைந்த விருப்பம் தூண்டுதலால்; வந்தவை - செய்து வந்தவற்றை சொல்லல் ஆம் வகை - சொல்லுவதற்குரிய வகைகள்; எம் அனோர்க்கு - எம் போன்றவர்களுக்கு உன்னல் ஆவன் அல்ல என்னினும் - கருதுவதற்கும் தக்கவை அல்லன என்றாலும்; உற்ற பெற்றி உணர்ந்துவாம் - முடிந்த அளவு சொல்லுவோம்.

இராமன் எல்லார்க்கும் நன்மகனாதலால் பொதுவாக 'மெந்தன்' என்றார் உன்னல் ஆவன் அல்ல - இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது உணர்ந்துவாம் - தன்மை பன்மை வினைமுற்று.

தெளிவுரை : இத்தகைய சமயத்தில், ஏழு கடலும் ஒரு சேர எழுந்தாற் போல, அந்தப் பெரிய அயோத்தி நகரத்திலுள்ளவர்கள், இந்நாள் சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இராமபிரான் திருமுடி சூடும் பொன்னாள் ஆகும்" என்று எண்ணி விருப்பம் தூண்டுதலால் ஆரவாரித்துக் கொண்டு கிளம்பி வந்து, அவர்கள் செய்த

விதங்களை எம் போன்றவர்களால் நினைப்பதற்கும் தக்கவை அல்லன்; என்றாலும் கூடிய அளவு இனிச் சொல்லுவாம்.

இப்பாடல் கவிக்கூற்றாகும் வேலை - சமயம், கடல்

68. குஞ்சரம் அனையார் சிந்தை கொள் இளையார்,
பஞ்சினை அணிவார்; பால் வணள தெரிவார்;
அஞ்சனம் என வாள் அம்புகள் கிடையே,
நஞ்சினை இடுவார்; நாள்மலர் புனைவார்

குஞ்சரம் அனையார் - யானை போலும் பெருமிதமுடைய ஆடவர்களின் சிந்தைகொள் இளையார் - மனத்தைக் கவர்கின்ற இளைய மங்கையார்; பஞ்சினை அணிவார் - செம்பஞ்சுக் குழம்பைக் கால்களில் பூசுவார்; பால்வணள தெரிவார் - பால் போலம் சங்கு வளையல்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கைகளில் அணிவார். அஞ்சனம் என - மை என்று பேர் சொல்லிக் கொண்டு வாள் அம்புகள் இடையே - வாமரம் அம்பும் போன்ற கொடிய கண்களில் நஞ்சினை இடுவார் - விடத்தை இடுவேர் நாள்மலர் புனைவார் - பதிய மலர்களைத் தலையில் குடுவேர்

இளையார் என்பது மகளிரைக் குறித்தது ‘இளையவர் தம்மோடு அவர் தரும் கல் வியே கருதி ஒடினேன்’ என்னும் திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திரு மொழியிலும் ‘இச்சொல் இப்பொருளில் வருதல் காணலாம். ‘பந்தினை இளையவர் பயில் இடம்’ (79) என்னும் இடத்தும் இப்பொருட்டாதல் கருதத் தக்கது. கண்ணில் இடும் மையினை நஞ்ச எனக் கற்பனை செய்தல் (74) பின்னும் காணலாம்.

தெளிவுரை : யானையைப் போன்ற வலிமை மிக்க ஆடவருடைய மனங்களைக் கொள்ள கொண்ட இளைய மங்கையார் செம்பஞ்சுக் குழம்பினைத் தம் கால்களில் ஊட்டுவார்கள் பால்போன்ற வெண்சங்கு வளையல்களை ஆராய்ந்து கைகளில் இடுவார்கள்; வாள் போன்றும் அம்பு போன்றும் விளங்கும் கொடிய

கண்களில் மை எனப் பெயர் வைத்து நஞ்சினைத் தீட்டுவார்கள் அன்றலாந்த மலாக்னைத் தலையில் குடுவார்கள்.

சிறப்புரை : செம்மஞ்சக் குழம்பு அணிதல் போன்றவற்றைத் தாழேயும் அணிந்து கொள்வார்கள்; ஒருத்தொருக்கொருத்தரும் செய்து கொள்வார்கள்.

குமரரின் மகிழ்ச்சி

69. பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதர பூத்த சங்கை இல் முகத்தார் - நம்பி தம்பியர் அனையர் ஆனார் செங்கயல் நறவும் மாந்திக் களிப்பன சிவணும் கண்ணார் குங்குமச் சுவடு நீங்காக் குவவத்ட குமரர் எல்லாம்

பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதர - மேலெழுந்த மகிழ்ச்சியால் தோன்றிய மகிழ்ச்சிப் பெருக்கம் பெருக; கமலம் பூத்த சங்கை இல் முகத்தார் - தாமரைபோல் மலந்த களங்கம் இல்லாத முகத்தைக் உடையவராகிய; நறவும் மாந்தி - தேனையுண்டு; களிப்பன செங்கயல் சிவணும் கண்ணார் - களிக்கவையான செவ்விய கெண்டை மீன்களை ஒத்த கண்களையுடைய மகளிரது; குங்குமச் சுவடு நீங்கா - (மார்பில் அப்பிய) குங்குமக் குழம்பினது அடையாளம் நீங்காத; குவவத்தோள் குமரர் எல்லாம் - திரண்ட புயங்களையுடைய ஆடவர் அனைவரும்; நம்பி தம்பியர் அனையர் ஆனார் - இராமபிரானுடைய தம்பிமாரை ஒத்தவராக ஆயினர்.

இராமபிரானைக் காட்டிலும் வயது குறைந்த இளைஞர்கள் தங்கள் தமையனுக்கு முடிகுட்டுவிழா நடப்பதாக எண்ணி மகிழ்ந்தனர். மதுவைக் குடித்துக் களித்திருக்கும் செங்கயலைச் செவ்வரி படர்ந்து களித்திருக்கும் மகளிர் கண்களுக்கு உவமை கூறினர் சோக வெள்ளத்தை நீக்குவதற்கு உவகை வெள்ளம் என்றார். சங்கை - குற்றம், களங்கம் சிவணை - நிகர்த்தல்.

தெளிவுரை : ஆனந்தக் கண்ணீர் மிகுதியாகப் பெருகும்படி, தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் பொருந்திய களங்கமற்ற முகத்தையடையவராகிய, சிவந்த கெண்டை மீன்கள் தேங்குடித்து களிப்புடன் இருத்தல் போலச் செந்நிறமுடைய கண்களைப் பெற்றுள்ள மகளிரது தனங்களிலைணிந்து குங்குமக் குழம்பினது அடையாளம் நீங்காத திட்டச் சொருந்திய தோள்களையுடைய ஆடவர்கள் எல்லாம், இராமபிரான் முடிகுடப்போவதை எண்ணி அவனது உற்ற தம்பியர்கள் போன்று ஆனார்கள்.

சிறப்புரை : இராமபிரான் முடிகுடுவதைக் கருதிப் பருவத்தால் சிறியவர்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிய அவன் தம்பியர் போன்றவர்கள் ஆனார்கள் அஃதவாது மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டனர் என்க மதுவைக் குடித்துக் களித்திருக்கும் செங்கயல் மீனினை செவ்வரி பரந்து களித்திருக்கும் மாதரார் கண்களுக்கு இங்கு உவமை கூறியுள்ளார். சங்கையில் முகம் - களங்கமுற்றமுகம்; குலவு - திரட்சி.

பெரும்பாலனோர் மன்னிலை

70. மாதர்கள், கற்பின் மிக்கார், கோசலை மனத்தை ஒத்தார் வேதியர் வசிட்டன் ஒத்தார்; வேறு உள மகளிர் எல்லாம் சீதையை ஒத்தார்; அன்னாள் திருவினை ஒத்தாள்; அவ

ஊர்ச்

சாதுகை மாந்தர் எல்லாம் தயரதன் தன்னை ஒத்தார்.

அவ் ஊர் - அந்த அயோத்தி நகரத்தில் வாழும்; கற்பின் மிக்கார் மாதர்கள் - கற்பிற் சிறந்த முதிய மகளிர்கள்; கோசலை மனத்தை ஒத்தார் - இராமபிரானுடைய தாய் கோசலையின் மனம் போன்ற மனம் உடையவர் ஆயினா; வேறு உள மகளிர்

எல்லாம் - மற்று இளம் பெண்கள் எல்லாம் சீதையை ஒத்தார்.

- மகிழ்ச்சியில் சீதையைப் போன்றவர் ஆயினர் அன்னாள்

திருவினை ஒத்தாள் - அந்தச் சீதை இலக்குமியை ஒத்தவள் ஆயினாள் வேதியர் வசிட்டன் ஒத்தார் -மற்றையவர்கள் வசிட்ட முனிவரைப் போன்றவர் ஆயினர் சாதுகை மாந்தர் எல்லாம் - சாதுக்களான முதிய ஆடவர் எல்லாரும் தயரதன் தன்னை ஒத்தார் - தயரத மன்னைப் போன்றவர் ஆயினா.

நகர மக்கள் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப அடைந்த மகிழ்ச்சி பொருந்திய மன்னிலை அழகுற எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இராமன் முடிகுடுவது அரசத் திருவை மணத்தலாதலால் அத்திருமகன் மகிழ்வது போலச் சீதை மகிழ்ந்தாள் என்றார்.

தெளிவுரை : இராமபிரான் திருமுடி சூடப் போவதை எண்ணி, அயோத்தி மாநகரத்தில் வாழுகின்ற (இராமபிரானுக்கு முத்தவரான) நற்குணமிக்க ஒழுக்கத்தையுடைய சான்றோர்கள் எல்லாம் தயரதன் போன்று மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார்கள். அந்தனர்கள் வசிட்டனைப் போன்று வாழ்த்து கூற முன்வந்தனர். கந்பின் மிக்க முதிய மகளிர் கோசலை போல மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார்கள். ஏனைய இளையமகளிர்கள் சீதையைப் போன்று இருந்தார்கள் - அந்தொப்பிராட்டியோ திருமகனைப் போன்று துலங்கினார்கள் - (மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தாள்).

சாது - சந்குணம், நற்குணம் அன்னாள் - சீதாப்பிராட்டி

அரசர்கள் வருதல்

71. இமிழ் திரைப் பரவை ஞாலம் எங்கனும் வழுமை கூர உமிழ்வது ஒத்து உதவு காதல் உந்திப் பந்தது அன்றே குமிழ் முலைச் சீதை கொண்கள் கோழுமி புனைதல் காண்பான் அமிழ்து உணக் குழமுகின்ற அமரரின் அரச வெள்ளாம்.)

அரசவெள்ளாம் - அரசர்களின் பெருந்திரள், குமிழ்முலைச் சீதை கொண்கள் - குவிந்த நகில்களையுடைய சீதைக்குக் கணவனான

இராமபிரான் கோழுடி புனைதல் காண்பான் - அரசுக்குரிய மகுடம் குட்டிக்கொள்வதைக் காண்பதற்கு உமிழ்வது ஒத்து உதவ காதல் உந்திட - (உள்ளேநிறைந்து) புறம்பே வெளிப்படுவது போன்று மிகுகின்ற விருப்பம் தம்மை தூண்ட அமிழ்த்து உணக் குழுமுகின்ற அமரரின் - அழுத்ததை உண்பதற்கு ஆவலோடு திரண்ட தேவர்களைப்போல இமிழ் திரைப் பரவை ஞாலம் - ஓலிக்கும் அலைகளையுடைய கடலால் சூழப்பட்ட உலகம் எங்கணும் வருமை கூர - எல்லா இடத்தும் வெறுமை அடையும் வந்தது சுந்து கூடிற்று.

அரசர் கூட்டத்திற்குக் தேவர் கூட்டத்தை உவமை கூறினார். உவமை அணி, பரவை - பரவி இருப்பது ஜி - வினை முதல் விகுதி அன்று, ஏ - அசைகள்.

தெளிவுரை : அரசர்கள் கூட்டமானது, திரட்சி பொருந்திய தனங்களை உடைய சீதையின் கணவனாகிய இராமபிரான் திருமுடி சூடிக் கொள்ளுதலைக் காண வேண்டுமென்று எழுகின்ற விருப்பம் தூண்டுதலினால் அமிழ்த்ததை உண்ணுவதற்குக் கூடுகின்ற தேவர் கூட்டம் போல ஓலிக்கின்ற அலைகள் நிரம்பிய கடலால் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகம் எங்கணும் வெறுமையடையும் படி அந்நகரத்தில் வந்து கூடியது.

சிறப்புரை : அரசர் கூட்டமும் அவர்கள் பரிவாரமும் அயோத்திமா நகருக்கு இராமபிரான் திருமுடி குடுதலைக் காண வந்து விட்டதனால் ஏனைய இடங்களெல்லாம் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன. என்கிறார். பரவை - கடல், கொண்கன் - கணவன், திரை - அலை.

தெருக்களில் மக்கள் நெருக்கம்

72. பாகுகியல் பவளச் செவ்வாய் பணைமுலை, பரவை அல்குல் தேகையர் குழாமும் மைந்தர் சும்மையும் துவன்றி எங்கும் ஏகுமின் ஏகும் என்று என்று இடை இடை நிற்றல் அல்லால் போகில மீளகில்லா - பொன் நகர் வீதி எல்லாம்.

பொன் நகர் வீதி எல்லாம் - அந்த அழகிய நகரத்தின் நெஞ்சுகளில் எல்லாம் பாகு இயல் பவளச் செவ்வாய் - தேன் பாகு போன்ற இனிமையையும் பவளம்போன்ற செம்மையும் உடைய உதடுகளையும் பணை முலை - பருத்த தனங்களையும் பரவை அல்குல் - பரந்த அரைப்பகுதியினையும் உடைய தொகையர் குழாமும் - மகளிரது கூட்டமும் மைந்தார் சும்மையும் - ஆடவர் கூட்டமும் எங்கும் துவன்றி - எல்லா இடங்களிலும் நெருங்கி ஏருமின் ஏழும் என்று என்று - செல்லுங்கள் என்று அல்லால் - தாம் தாம் நின்ற இடங்களிலேயே நிற்பதை அன்றி போகில - முன்னேறிச் செல்லவுமில்லை மீளகில்லா - திரும்பிச் செல்ல ஆற்றலற்றனவும் ஆயின.

இது நகரத்தில் உண்டான போக்கு வரத்து நெருக்கடியைக் கூறுமுகமாகக் கூட்டத்தின் மிகுதியைப் புலப்படுத்தியது. தோகையர் - மயில் போலும் சாயலுடையவர் சும்மை - கூட்டம்

தெளிவுரை : அவ்வழகிய அயோத்தி மாநகர் வீதிகளில் எல்லாம் சர்க்கரைப் பாகு போன்ற இனிமையையும் பவழம் போன்ற செந் நிறத் தையும் உடைய அதரத் தையும் பருத் த மார்பகங்களையும் பரந்த அல்குலையும் உடைய மகளிரது கூட்டமும் ஆடவர் கூட்டமும் எல்லா இடங்களிலும் நெருங்கி நடவுங்கள் நடவுங்கள் என்று பலமுறை சொல்லிக்கொண்டு நிற்கின்றார்களே தவிர செல்லவில்லை. அவ்விடத்தை விட்டு நகர வேண்டுமென்ற எண்ணமும் அவர்கள் பால் இல்லை.

பவளச் செவ்வாய் - உவமைத்தொகை துவன்றி - நெருங்கி கூட்டத்தின் பெருக்கம் பற்றிய பேச்க

73. வேந்தரே பெரிது என்பாரும் வேதியர் பெரிது என்பாரும் மாந்தரே பெரிது என்பாரும் மகளிரே பெரிது என்பாரும் போந்ததே பெரிது என்பாரும் புகுவதே பெரிது என்பாரும் தேர்ந்ததே தேரின் அல்லால் யாவரே தெரியக் கண்டார்?

வேந்தரே பெரிது என்பாரும் - (அந்தக் கூட்டத்தில்) அரசர்களின் தொகுதியே மிகுதி என்பவரும் வேதியர் பெரிது என்பாரும் - மறையவர் தொகுதியே மிகுதி என்பவரும் மாந்தரே பெரிது என்பாரும் - ஆவர் தொகுதியே மிகுதி என்பவரும் மகளிரே பெரிது என்பாரும் - பெண்டிர் தொகுதியே மிகுதி என்பவரும் போந்ததே பெரிது என்பாரும் - வந்து சேர்ந்தவர் கூட்டமே மிகுதியாக இருக்கும் என்பவரும் புகுவதே பெரிது என்பாரும் - வரப்போகும் கூட்டமே மிகுதியாக இருக்கும் என்பவரும் தேர்ந்ததே தேரின் அல்லால் - தாம் அறிந்ததையே அறிந்ததன்றி யாவரே தெரியக் கண்டார் - எவ்ரதாம் முழுவதும் நன்றாய் அறிந்தவர்? (ஒருவருமில்லை என்றபடி) இதனால் ஒவ்வொரு குழுவும் அளிவிட முடியாதவாறு மிகுதியாய் இருந்தது என்பது குறிக்கப்பட்டது. வேந்தர் முதலியவர் அவரவர் தொகுதிக்கு ஆகி வந்தனர். ஆகு பெயர் பெரிது என்னும் ஒன்றங்பால் வினைமுடிபுக்கு ஏற்ப அவ்வாறு கொள்ளல் வேண்டும் மகளிரைப் பின்னர்க் குறித்தமையின் மாந்தர் என்பது அவர்களை நீக்கி ஆடவரை மட்டும் கட்டியது.

தெளிவுரை : அந்தக் கூட்டத்தில் வேந்தர்கள் மிகுதி என்று சிலர் கூறுவர் வீரர் கூட்டமே மிகுதி என்று வேறு சிலர் கூறுவர் ஆடவர் கூட்டமே அதிகம் என்று மற்றும் சிலர் கூறுவர். பெண்கள் கூட்டமே அதிகம் என்று சிலர் கூறுவர். வந்த மக்களே மிகமிக அதிகம் என்பார் சிலர் வேறுசிலர் இன்னும் அதிகமாக வரவிருக்கின்றார்கள் என்பார் அவரவர்கள் தாங்கள் அறிந்ததைக் கூறினார்களே தவிர முழுவதும் நன்றாய் அறிந்தவர்கள் ஒருவரும் அங்குஇலர்.

சிறப்புரை : தாம் கண்டவற்றைச் சொல்வதல்லாமல் முற்றிலும் தெரியக்கண்டு எவராலும் சொல்ல முடியாதபடி வேந்தர் முதலியோரின் பெருங்கூட்டம் திரண்டிருந்தது என்க. ஏற்கனவே பால காண்டத்தில் இராமபிரானைக் கண்ட பெண்கள் தாம் தாம் கண்ட உறுப்பிலே மனம் பதித்திருந்தனர். என்ற கருத்துடைய பாடல் ஒன்று வருகிறது.அப்பாடல் வருமாறு :-

தோள்கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுகுழல் கமலம் அன்ன தாள்கண்டார் தாளே கண்டார் தடக்கை கண்டாரும் அஃ.தே வாள்கண்டார் கண்ணார் யாரே வழிவினை முடியக் கண்டார் ஊழ் கொண்ட சமயத்தன்னான் உருவு கண்டாரை ஒத்தார் - உலாவியற் படலம்

இப்பாடலிலா பொதுக்குருத்தும் மேற்படி அரசர்திரள் முதலானோர் திரண்டிருந்த தன்மையைக் சொல்லுகின்ற பாடலின் பாடலின் பொதுக்கருத்தைக் ஒத்திருப்பதைக் காண்க.

மகளிர் கூட்டத்தின் வருகை

74. குவளையில் எழிலும் வேலின் கொடுமையும் குழழுத்துக் கூட்டி திவுஞும் அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டி தவள ஒன் மதியுள் வைத்த தன்மை சால் தடங்கண் நல்லார்

துவஞும் நுண் இடையார் ஆடும் தோகைஅம் குழாத்தின் தோக்கார்

குவளையின் எழிலும் - கருங்குவளை மலரின் அழகையும் வேலின் கொடுமையும் - வேற்படையின் கொலைத் தன்மையையும் குழழுத்துக் கூட்டி - ஒன்றாய்க் கலந்து சேர்த்து, திவுஞும் அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த - விளங்குகின்றமை என்று பெயர் பொருந்திய, நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டி - விடத்தை விளங்கும் பூசி, தவள ஒன் மதியுள் வைத்த தன்மை சால் - வெள்ளிய ஒளி மிக்க சந்திரனிடத்தில் வைத்தாற்போன்ற தன்மை அமைந்த தடங்கண் நல்லார் - பெரிய கண்களையுடைய அழகியவரும் துவஞும் நுண் இடையார் - துவஞுகின்ற மெல்லிய இடையினையுடையவரும் ஆகிய மகளிர் ஆடும் தோகை அம் குழாத்தின் - நடனமாடும் அழகிய மயிற்கூட்டம் போல தோக்கார் - வந்து கூடினார்.

குவளையின் அழகையும் வேலின் கொடுமையையும் சேர்த்து மையாகிய நஞ்சினைப் பூசி மதியுள் வைத்தன போலும் கண்கள் என்பது இல்பொருள் உவமை அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த நஞ்சு என்பது உருவகம் தோகை - ஆகுபெயர்.

தெளிவுரை : கருங்குவளையின் அழகையும், வேலினது கொடுந்தனமையையும் ஒன்றாய்க் கலந்து சேர்த்து அவற்றில் மெல்லியமையென்று கூறப்படும் நஞ்சினை விளங்கும் பூசி அவற்றை வெண்ணிறச் சந்திரனிடத்தில் வைத்ததைப் போன்ற அகன்ற கண்களை உடைய மகளிரும் துவங்கின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய மகளிரும் நடனம் ஆடுகின்ற மயில் கூட்டம் போன்று திரண்டிருந்தனர்.

சிறப்புரை : மகளிரின் முகத்தில் பொருந்திய கண்களானவை குவளையின் எழிலும் வேலின் கொடுமையை கூட்டி அஞ்சன நஞ்சினைத் தீட்டி மதியுள் (முகம்) வைத்தன போன்று இருந்ததாம் - இல்பொருளை உவமை அணிபயின்று வந்துள்ளதைக் காண்க. தவளம் - வெண்மை முழுநிலவு என்பதை தவள ஓண்மதி என்றார்.

முடிகூட்டு விழாவுக்கு வருகை தராதவர்

75. நலம்கிளர் பூமி என்னும் நங்கையை நறுந் துழாயின் அலங்கலான் புணரும் செல்வம் காணவந்து அடைந்திலாதார் இலங்கையின் நிருதர் இவ் ஏழ் உலகத்து வாழும் விலங்கலும் ஆசை நின்ற விடா மத விலங்கலே யால்.

நறுந்துழாய் அலங்கலான் - மணம் பொருந்திய துளசி மாலையைச் சூடும் திருமாலான இராமபிரான், நலம் கிளர் பீமி என்னும் நங்கையை - சிறப்பு மிக்க மண் மகள் என்னும் பிராட்டியை, புணரும் செல்வம் காண - சேருகின்ற பேற்றினைக் காண் பதற்கு, வந் து அடைந் திலாதார் - வந் து சேராதவர், இலங்கையின் நிருதாரே - இலங்கையிலுள்ள அரக்கர் மட்டுமே ஆவர் இவ் ஏழ் உலகத்து வாழும் விலங்கலும் -

கைகேயி குழ்வினைப்படலம்

-86-

திருமதி.ப.மகேஸ்வரி

இவரேயன்றி இந்த ஏழு உலகங்களிலும் உள்ள மலைகளும் ஆசை நின்ற விடா மதம் விலங்கல் - எட்டுத் திக்குகளிலும் நீங்காமல் நின்ற மதம் பொழியும் யானைகளுமே ஆகும்.

அரக்கர்களும் அ.நினைப் பொருள்களான மலைகளும் திசையானைகளும் மட்டுமே வரவில்லை என்பதால் பிறர் எல்லாரும் வந்தனர் என்பதாம். அரக்கர் பகையாலும் மலைகள் அசைதல் இன்மையாலும் திசை யானைகள் திசைகளைக் கூட்டுத்தலை விட்டு வரக்கூடாமையாலும் வரவில்லை. நங்கை - குணங்களால் நிறைந்தவள் ஆல் - ஆசை.

தெளிவுரை : மணமிக்க திருத்துமாய் மாலை இராமபிரானின் நன்மை விளங்குகின்ற நிலமகளோடு கூடுகின்ற நற்பேற்றினைக் காண்பதற்கு வந்து சேராதவர்கள் யார் எனில் இலங்கை மாநகரில் வாழும் அரக்கர்கள் ஏழு தீவுகளாக உள்ள உலகங்களில் விளங்கும் மலைகள் எட்டுத்திக்குகளிலும் நின்று நீங்காத மதத்தையுடைய அட்டத்திக்கு யானைகள் என்பவையேயாகும்.

சிறப்புரை : அரக்கர்கள் பகைமை காரணத்தாலும் மலைகள் அசைதல் இல்லாததன்மையாலும், அட்டத்திக்கு யானைகள் உலகினைச் சுமப்பதை விட்டு வரக்கூடாமையாலும் வரவில்லை என்க. ஆக உலகிலுள்ள பெரும்பாலோர் திருமுடி குட்டு விழாவுக்கு வந்திருந்தனர் என்க.

மன்னர்கள் முடிகுட்டு மண்டபம் புகுதல்.

76. சந்திரர் கோடி என்னைத் தரள வெண்கவிகை ஓங்க அந்தரத்து அன்னம் எல்லாம் ஆர்ந்தெனக் கவரிதுவன் இந்திரர்கு உவமை சாலும் இருநிலக் கிழவர் எல்லாம் வந்தனர் மௌலி குட்டும் மண்டபம் மரபின் புக்கார்.

இந் திரிற் கு உவமை சாலும் - தேவேந் திரனுக் கு உவமையாகத்தக்க இரு நிலக் கிழவர் எல்லாம் - பெரிய

நாடுகளுக்குத் தலைவாக்ளான் அரசர்கள் எல்லாரும் சந்திரர் கோடி என்ன - சந்திரர் எண்ணற்றோர் என்னும் படி தரள வெண் கவிகை ஒங்க - முத்துகளால் ஆகிய வெள்ளிய குடைகள் மேலோங்கவும், அந்தரத்து - அன்னம் எல்லாம் ஆர்ந்தென - வானில் அன்னப்பறவைகள் எல்லாம் நிறைந்தன. என்னும்படி கவரி துண்ண - வெண்சாமரங்கள் நெருங்கவும் வந்தனர் - வந்து மௌலி குட்டும் மண்டபம் - இராபிரான் முடிபுணைதற்குரிய மண்டபத்துள் மரபின் புக்கார் - முறைப்படி புகுந்தனர்.

மன்னர்கள் தம் வரிசையோடு மண்டபத்தில் முறைப்படி புகுந்தனர் என்பது கருத்து இந்தத் துய்ப்பில் இந்திரனுக்கு மேலானவர் என்பார். இந்திரர்கு உவமை சாலும் என்றார். வெண்சாமரைகள் அசைவு நிறம் ஆகியவற்றால் அன்னம் போல்வன வந்தனர் - முற்றெச்சம்.

தெளிவுரை : ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே இந்திரனுக்கு உவமையாகக் கூறத் தக்க பேரரசர்கள் யாவரும் சந்திரர்கள் பலர் என்னும் சொல்லும் படி வெண்மையான முத்துக்கள் பதித்த குடைகள் உயர்ந்து விளங்கவும் வானத்தில் அன்னங்கள் அனைத்தும் நிறைந்து இருந்தன என்ற சொல்லும் படி வெண்சாமரைகள் வீசி வரவும் வந்தனர். பின்னர் திருமுடி குட்டு விழா மண்டபத்தில் புகுந்தார்கள்.

சிறப்புரை : மன்னவர்கள் வெண்குடை நிழற்றவும் வெண்சாமர வீசவும் ஆக வந்திருந்து மண்டபத்தில் முறைப்படி புகுந்தனர் என்பதாம்.

அந்தரம் - வானம், மௌலி - முடி

வைசும்] புகையோடு நூற்று தோட்டு தோட்டு வைசும்
வைசும்] புகையோடு நூற்று தோட்டு தோட்டு வைசும்

வேதம் வல்லார் வருகை

- (4) முன்பயந்து எடுத்த காதல் புதல்வனை முறையினோடும்
 (5) இறப்பன் சிறப்பாரின் ஈண்டிய உவகை தூண்ட
 (6) அற்புதன் திருவைச் சேரும் அரு மணம் காணப் புக்கார்
 நல்பயன் தவத்தின் உய்க்கும் நான்மறைக்கிழவர் எல்லாம்.

தவத்தின் நல் பயன் உய்க்கும் - தம தவத்தின் ஆற்றலால் நல்ல பயன்களைத் தருகின்ற நால் மறை கிழவர் எல்லாம் - நான்கு வேதங்களுக்கு உரிய அந்தணர் எல்லோரும், முன் பயந்து எடுத்த காதல் புதல்வனை - தாம் முற்படப் பெற்றெடுத்த அன்புக்குரிய பிள்ளையை, முறையினோடும் - முறைமையுடன் இல் பயன் சிறப்பிப்பாரின் - இல் வாழ்க்கையில் பயனில் மேம்பட மணஞ்செய்விப்பவர் போல, ஈண்டிய உவகை தூண்ட - மிக்க மகிழ்ச்சி செலுத்த, அற்புதன் திருவைச் சேரும் - இராமபிரான் அரசத் திருவைச் சேர்கின்ற அரு, மணம் காணப் புக்கார் - அரிய திருமணத்தைக் காண மண்டபத்தினுள் புகுந்தனர்.

தம் முஹம்புதீவியை திருச்சூரம் ரெங்கிணை ஏன் தம் மகனுக்குச் திருமணம் செய்விக்கும்போது எவ்வளவு உவகை கொள்வாரோ அவ்வளவு உவகையோடு அந்தணர்கள் உருபு இராமபிரான் முடிகுட்டு விழாவைக் காண மண்டபத்தினுள் புகுந்தனர் அற்புதன் - மாய விளையாட்டுடையவன்.

தெளிவுரை : உயர்ந்த தவத்தினால் நல்ல பல பயன்களை அடைகின்ற நான்கு வேதங்களுக்குரிய அந்தணப் பெருமக்கள் அனைவரும் அன்போடு தாம் பெற்றெடுத்த முத்த புதல்வனுக்குத் திருமணம் செய்விப்பதைப் போல மிக்க மகிழ்ச்சி எழுதலால் இராமபிரான் நில மகளாகிய திருவைச் சேரும் பெறுதற்கரிய திருமணத்தைக் காண வந்தார்கள்.

சிறப்புரை : அந்தணப் பெருமக்கள் தமது முத்த புதல்வனுக்குத் திருமட்னைம் செய்விக்கையில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைவார்களோ

அந்த அளவு மகிழ்ச்சியுடன் இராமபிரானின் திருமுடி குட்டு விழாவைக் காணவந்தார்கள் என்பதாம்.

அற்புதன் - இராமபிரான்

பலவகை நிகழ்ச்சிகள்

78. விண்ணவர் விசும்பு தூர்த்தார் விரிதிரை உடுத்து கோல் மண்ணவர் திசைகள் தூர்த்தார் மங்கலம் இசைக்கும் சங்கம் கண்ணகல் முரசின் ஒதை கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த வண்ணருங் கனக மாரி எழுதிரைக் கடல்கள் தூர்த்த

விண்ணவர் விசும்பு தூர்த்தார் - (அவ் விழாவைக் காண வந்த) வானவர் ஆகாயத்தை நிறப்பினர், விரிதிரை உடுத்து கோல மண்ணவர் - பரந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த அழகிய பூமியில் உறைவோர் திசைகள் தூர்த்தார். - எட்டுத் திக்குகளையும் நிறப்பினர் மங்கலம் இசைக்கும் சங்கம் ஒதை - மங்களகரமாக ஒலிக்கும் சங்குகளினுடைய ஒலியும் கண் அகல் முரசின் ஒதை - அகன்ற கண்களையுடைய முரச வாத்தியங்களினுடைய ஒலியும் கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த - விழாக்காணவந்தவர் செவிகளை நிறப்பின என் அருங்கனக மாரி - தானமாகத் தரப்பட்ட அளவிற்கு அரிய பொன்மழை எழுதிரைக் கடலும் தூர்த்த - அலைகளையுடைய ஏழு கடல்களையும் நிறப்பின.

மண்டபத்துள் சங்கநாதமும் முரசின் ஒலியும் செவிகளை நிறைக்க பொன் மழை பொழியப்பட்டது. செவிகள் தூர்த்த என்னும் பலவின்பால் வினை முற்றுக்கேற்ப, ஒதை என்தைப் பிரித்துச் சங்கத்தோடும் முரசோடும் கூட்டிச் சங்கின் ஒசையும் முரசின் ஒசையும் தூர்த்தன. எனப் பொருள் கொள்க. தூர்த்தல் என்பது பலமுறை ஒரே பொருளில் வந்தது. சொற்பொருள் பின்வருநிலை அணி.

தெளிவுரை : இராமபிரானது திருமுடி விழாவினைக் காண வேண்டுமென்று வந்த தேவர்கள் வானத்தை நிறப்பினார்கள்.

கைகேயி சூழ்வினைப்படலம் -90-

திருமதி.ப.மகேஸ்வரி

கடலை ஆட்டையாக உடைய அழகிய நில உலகத்தில் உள்ளவர்கள் எட்டுத் திக்குகளையும் நிரப்பினார்கள். மங்களாகரமான சங்கங்களின் ஒலியும் அகன்ற முரச வாத்தியங்களின் ஒலியும் கேட்டவர் செவிகளை நிரப்பன. அளவில் ஸாது தானம் செய்யும் பொன் மழையோ அலைகளையுடைய ஏழு கடல்களையும் நிரப்பின.

கனமாரி - பொன் மழை

எங்கும் ஒளிவிவள்ளம்

79. விளக்கு ஒளி மறைத்த மன்னர் மின் ஒளி மகுட கோடி துளக்கு ஒளி விசம்பின் ஊரும் சுடரையும் மறைத்த குழந்த அளக்கர் வாய் முத்த மூரல் முறுவலார் அணியின் சோதி வளைக்கலாம் என்று அவ் வானோர் கண்ணையும் மறைத்த அன்றே

மின்னர் மின் ஒளி - மன்னர்களின் உடம்பின் ஒளிக்கத்திரகள் விளக்கு ஒளி மறைத்த - விளக்கின் ஒளியை மறையச் செய்தன. மகுட கோடி துளக்கு ஒளி - மகுடங்களின் தொகுதிகள் அசைதலால் உண்டாகும் ஒளிக்கற்றைகள் விசம்பின் ஊரும் சுடரையும் மறைத்த - வானத்தில் செல்லும் குரியனையும் மறைத்தன. குழந்த அளக்கர் வாய் முத்த மூரல் முறுவலார் - பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள கடலில் தோன்றிய முத்துப் போன்ற பற்களையும் புன்னகையையும் உடைய பெண்களது அணியின் சோதி - ஆபரணங்களின் ஒளிக்கத்திரகள் வளைக்கலாம் என்று - தேவலோகத்தையும் வளைத்துக் கொள்ளலாம். என்று கருதி அவ்வானோர் கண்களையும் - அந்தத் தேவர்களின் கண்களையும் மறைத்த - மறைத்தன.

கோடி என்பது மிகுதி குறித்தது. மறைத்த என்னும் பலவின்பால் வினை முற்றுக்கேற்ப ஒளி, சோதி என்பவற்றை ஒளிக்கத்திரகள் என்று பன்மையாகக் கொள்ளல் வேண்டும் இன்றேல், ஒருமை பன்மை மயக்கமாகும். அன்று; ஏ - அசைகள்.

தெளிவுரை : தமது உடம்பின் ஒளியால் விளக்குகளின் ஒளியை மறையச் செய்த அரசருடைய மின்னல் போன்று ஒளி- வீச்கின்ற கோடி மகுடங்களின் பேரொளியானது வானத்தில் செல்கின்ற சூரியனையும் மறைத்துச் சூழ்ந்து கொண்டது. கடலில் தோன்றிய முத்துக்கள் போன்ற பற்களையும் புன்னகையையும் உடைய மகளிர் அணிந்த அணிகலன்களின் ஒளியே இவ்வுலகத்தை வளைத்த நாம் விண்ணுலகத்தையும் வளைத்தல் வேண்டும். என்று கருதிப்போலும் தேவர்களது இமையாத கண்களையும் தன் ஒளி மிகுதியால் இமைக்கச் செய்தது.

சிறப்புரை : விளக்குகளின் ஒளியை விட மன்னரடைய உடம்பின் ஒளி அதிகமாக இருந்தது என்பார் விளக்கொளி மறைத்த மன்னர் என்றார்.

மூரல் - புன்முறைவல், பாடல் - உயர்வு நவிந்சி அணி.

வசிட்ட முனிவன் வருகை

80. ஆயது ஓர் அமைதியின் கண், ஜயனை மகுடம் குட்டற்கு ஏயும் மங்கலங்கள் ஆன யாவையும் இயையக் கொண்டு தூய நான் மறைகள் வேதபாரகர சொல்ல தொல்லை வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க மாதவக் கிழவன் வந்தான்.

ஆயது ஓர் அமைதியின் கண் - அத்தகைய சூழலில் மாதவக் கிழவன் - பெரிய தவத்தைச் செய்த வசிட்ட முனிவன், ஜயனை மகுடம் குட்டற்கு - இராமபிரானை முடிகுட்டுவதற்கு ஏயும் மங்கலங்கள் ஆன யாவையும் - பொருந்திய மங்கலப் பொருள்களாகிய எல்லாவற்றையும் இயையக் கொண்டு - பொருத்தமுற எடுத்துக் கொண்டு வேத பாரக் தூய நான்மறைகள் சொல்ல - வேதங்களைக் கரை கண்டவர்களான அந்தணர்கள் தூய்மையான நான்னுகு வேதங்களை ஒதிவர் தொல்லை வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க - பழைய வாயில்களில் உள்ளவர்கள் நெருக்கத்தை நீங்கி விலகிக் கொள்ள வந்தான் - முடிகுட்டு மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளினான்.

வசிட்டமுனிவன் மீது உள்ள மரியாதையால் அங்கங்கே வாயில்களில் நின்றவர்கள் விலகி வழி விட்டனர். வாயில்கள் பழையன எனினும் நெருக்கம் புரியது. வேத பாரகர் - வேதத்தைக் கரை கண்டவர்கள் பாரம் - அக்கரை

தெளிவுரை : நகரமே ஆரவாரத்தில் மூழ்கியிருக்கின்ற காரலத்தில் இராம பிரானுக்குத் திருமுடி குட்டுவதற்குரிய மங்கலப்பொருள்கள் அனைத்தையும் பொருந்த எடுத்துக்கொண்டு வேதங்களின் முடிவை அறிந்த அந்தணப்பெருமக்கள் நான்கு வேதங்களையும் உள்ளவர்கள் நெருக்கத்தை நீக்கி விலக்கி வழிவிட மாதவத்திற்கு உரிமையுடையவனான வசிட்டன் மாமுனிவன் அங்கு எழுந்தருளினான்.

சிறப்புரை : வேதங்களை நன்கு அறிந்தவர்கள் வேத பாரகர் ஆவர்.

வசிட்ட முனிவன் செயல்

81. கங்கையே முதல ஆய கண்ணி ஈறு ஆன தீர்த்த மங்கலப் புனலும் நாலு வாரியின் நீரும் பூரித்து அங்கியின் வினையிற்கு ஏற்ற யாவையும் அமைத்து வீரச் சிங்க ஆசனமும் வைத்து செய்வன பிறவும் செய்தான்.

கங்கை முதல் ஆய - கங்கையாறு முதலாக கண்ணி ஈறு ஆன மேரியாறு ஈராக உள்ள தீர்த்த புனலும் - புண்ணிய தீர்த்தங்களின் மங்களகரமான நீரையும், நாலு வாரியின் நீரும் - நான்கு கடல்களின் நீரையும், பூரித்து - குடங்களில் நிறைத்து வைத்து, அங்கியின் வினையிற்கு - அக்கினியில் செய்ய வேண்டிய ஒம்ம முதலிய சடங்குகளுக்கு, ஏற்ற யாவையும் அமைத்து - பொருந்திய எல்லாவற்றையும் தக்கவாறு செய்து வீரச் சிங்க ஆதனமும் வைத்து - வீர சிம்மாசனத்தையும் உரிய இடத்தில் அமைத்து, செய்வன பிறவும் செய்தான் - மேலும் செய்ய வேண்டுவனவற்றையும் செய்தான்.

வசிட்ட முனிவன் ஓமத்திற்கும் நீராட்டத்திற்கும் வேண்டுவன எல்லாவற்றையும் அமைத்து வைத்தான் அங்கியின் வினை ஓமம் அதற்குரியன் அடசதை, தருப்பை, சமித்து, நெய், அகப்பை முதலியன். பிறவும் என்பது ஓமத்திற்குரிய புரோகிதர் முதலாயினோரை வரித்தல் அங்குரார்ப்பணம், சுமங்கலி அமைத்தல், யானை குதிரை, அத்திமரத்தால் செய்த பீடம் முதலியவற்றைக் குறித்தது.

தெளிவுரை : கங்கை முதலாகக் குமரியாறு ஈறாக உள்ள புண்ணியக் தீர்த்தங்களினது மங்கள கரமான புனித நீரையும் நான்கு தீக்கிலுள்ள கடல்களின் நீரையும் கும்பங்களில் நிறைத்து வைத்த அக்கினியில் செய்ய வேண்டிய ஆகுதிக்கு வேண்டிய ஒமம், நெய் போன்றவற்றையும் அமைத்து இராமபிரான் செம்மாந்து அமைதற்குரிய சிங்காசனத்தையும் அமைத்து செய்ய வேண்டிய பிறசெயல்களையும் வசிட்ட மாழுனிவன் செய்தான்.

சிறப்புரை : பிறவும் என்றதனால் அடசதை, தருப்பை, யானை, குதிரை, சுமங்கலிப்பெண்கள் அத்திமரத்தால் செய்த பீடம் போன்றவைகளைக் கொள்ளலாம். அங்கி - நெருப்பு பூரித்து - நிரப்பி.

சுமங்கலம் சிறப்பு பீடம் நெருப்பு பூரித்து நிரப்பி

தயரதனை அழைத்துவரச் சுமங்கிரன் செல்லுதல்

82. கணித நூல் உணர்ந்த மாந்தர் காலம் வந்து அடுத்தது என்ன

பினிஅற நோற்று நின்ற பெரியவன் விரைவின் ஏகி மணிமுடி வேந்தன் தனினை வல்லையின் கொண்டுத் தனிதலை நின்ற காதல் சுமந்திரன் பரிவின் சென்றான்.

கணிதநூல் உணர்ந்த மாந்தர் - சோதிடி நூலில் துறை போய் சோதிடர்கள், காலம் வந்து அடுத்து - முக்கார்த்த நேரம் வந்து நெருங்கியது என்ன - என்று தெரிவித்தத்தனால், பினி அற நோற்று நின்ற பெரியவன் - பிறவி நோய் நீங்கும் படி தவம்

செய்து அந்நிலையில் வழுவாமல் நின்ற வசிட்ட முனிவன் விரைவின் ஏகி - வேகமாகச் சென்று, மணிமுடி வேந்தன் தன்னை - இரத்தின கிரிடம் அணிந்த சக்கரவர்த்தியை வல்லையின் கொண்டு - விரைவில் இங்குக் கொண்டு வருவாய். என்ன - என்று பணிக்க, பணி தலை நின்ற காதல் சுமந்திரன் - அம்முனிவனது கட்டளையைத் தலைமேல் கொண்டுநின்ற அங்பு நிறைந்த சுமந்திரன் பரிவின் சென்றான் - அன்போடு விரைந்து சென்றான்.

வசிட்ட முனிவனுடைய தகுதிகளை நோக்கிப் பெரியவன் என்றார். தோற்றலினும் அந்நெறி வழுவாது நிற்றல் அருமைக்காதலின் நோற்று நின்ற என்றார் குணவாயிற் கோட்டத்து அரசு துறந்து இருந்த என்பதில் (சிலப் - பதிகம் 1) இருந்த என்பது போன்றது நின்ற என்னும் இது.

தெளிவுரை : காலத்தைக் கணிக்கின்ற நூல் வல்லோர் திருமுடி குட்டுவேதந்தருரிய தகுந்த நல்ல நேரம் வந்துவிட்டது. என்று தெரிவித்ததனால் இருவினைகளின் கட்டு நீங்கும்படி அரிய தவம் செய்து உயர்ந்து நின்ற வசிட்ட மாமுனிவன் விரைவாகச் சென்று மணிமுடி வேந்தனாகிய தயரதன் தன்னை அழைத்துக் கொண்டு வருக என்று கட்டளையிட அம்முனிவனுடைய ஆனையைச் சிரமேற் கொண்டு நின்ற விருப்பத்தையுடைய சுமந்திரன் என்னும் நல்லமைச்சன் விரைவாக அன்போடு சென்றான்.

சிறப்புரை : பிரம்மரிஷி என்ற உயிர் சிறப்பினைப் பெற்றவன் வசிட்ட மாமுனிவன் ஆதலால் பெரியவன் என்றார். எனக திருமுடிகுடுமே நேரம் குரியோதயத்தில் புஷ்ய நட்சத்திரம் என்று முதனால் சொல்கிறது.

கூட்டு உதவி
நூலாகம் மாண்புமிகு வைய

கைகேயி இராமன் அழைத்து வா எனல்

83. வின் தொட நிவந்த கோயில் தம் வேந்தன் தன்னைக் கண்டிலன் வினவக் கேட்டான் கைகேயின் கோயில் நண்ணி தொண்ட வாய் மடந்தை மாரின் சொல்ல மற்று அவரும் பெண்டிரி சொல்ல விரும்புவது. சொல்லி, பெண்டிரில் கூற்றும் அன்னாள், பிள்ளையைக் கொண்டு என்றாள்.

வின்தொட நிவந்த கோயில் - வானை அளாவி உயர்ந்து நின்ற அரண்மனையில், வேந்தர் தம் வேந்தன் தன்னை - அரசர்களுக்கு அரசனாகிய தயரதனைக், கண்டிலன் - காணாதவனாகி, வினவ - (அங்குள்ளாரைக்) கேட்க கேட்டான். - (அவர்கள்) சொல்லக் கேட்டு, கைகயள் கோயில் நண்ணி - கைகேயியின் அரண்மனையை அடைந்து, தொண்டைவாய் மடந்தை மாரின் சொல்ல - கொவ்வைக் கணிபோன்ற வாயினையடைய தாதியரிடத்தில் தன் வருகையைத் தெரிவிக்க, அவரும் சொல்ல - அத்தாதியரும் கைகேயியிடத்து தெரிவிக்க, பெண்டிரில் கூற்றும் அன்னாள் - மகளிருள் யமனைப் போன்ற, இவள் பிள்ளையைக் கொண்டு - இராமன் அழைத்து வருக. என்னாள் - என்று சுமந்திரனை நோக்கிக் கூறினாள்.

தயரதன் கைகேயியின் அரண்மனையில் இருத்தலைக் கேட்டுச் சுமந்திரன் அங்கே செல்ல அவன் சக்கரவர்த்தியைக் காண்பதற்கு முன்னே கைகேயி அவனைப்பார்த்து இராமன் அழைத்து வரப் பணித்தாள். கணவனைக் கொல்லத் துணிந்தவளாதவின் கூற்றும் அன்னாள் என்றார். கண்டிலன் கேட்டான் - முற்றெச்சங்கள் மற்று - அசை.

தெளிவுரை : சென்ற சுமந்திரன் வான் அளாவும்படி யுயர்ந்த அரண்மனையில் வேந்தர் வேந்தனாகிய தயரதனைக் காணாதவனாய் அங்குள்ளாரை விசாரிக்க அங்கிருப்பவர்கள் சொல்லக் கேட்டு கைகேயியினது அரண்மனையை அடைந்தான்

கொவ்வைக் கணி போன்ற வாயினையுடைய பணிப்பெண்களிடத்து தன் வருகையை சுமந்திரன் தெரிவிக்க அவர்களும் அவன் வருகையை கைகேயிக்கு அறிவித்தனர். பெண்களுள் யமனைப் போன்றவர்களாகிய கைகேயியில் அப்பொழுது இராமனை அழைத்துக் கொண்டு வருவதாக. என்று அச்சுமந்திரனை நோக்கிக் கூறினாள்.

சிறப்புரை : தன்கணவன் உயிர் துறந்ததற்குக் காரணமாக இருந்தவர் ஆதலின் கைகேயியைப் பெண்டிரில் கூற்றும் அன்னாள் என்றார். விண்தொட சிவந்த கோயில் - உயர்வு நவிற்சியில் கூறியிருப்பதைக் காண்க.

- சுபந்திரன் ஏ நிவந்த - உயர்ந்த தொண்டை - கொவ்வைக்கனி
குமந்திரன் இராமனை அழைத்துவரச் செல்லுதல்
44. என்றனள் என்னக் கேட்டான் எழுந்த பேருவகை பொங்குப் பொன்தினி மாட வீதி பொருக்கென நீங்கி புக்கான் தன் திரு உள்ளத்துள்ளே தன்னையே நினையும் மற்றுஅக்குன்று அவர் தோளினைத் தொழுது வாய் புகைத்து கூறும்.

என்றனள் - பிள்ளையைக் கொண்க என்று கைகேயி சொன்னாள் என்ன கேட்டான் - என்று கூறக் கேட்டான் சுமந்திரன் எழுந்த பேர் உவகை பொங்க - உண்டாகிய மிக்க மகிழ்ச்சி மேலும்மேலும் பெருக, பொன் தினிமாட வீதி - பொன் மயமான மாடங்களையுடைய தெருக்களை பொருங்கென நீங்கி - வரைவாகக் கடந்து புக்கான் - (இராமனது மாளிகையினுள்) புகுந்தான். தன்திருஉள்ளத்துள்ளே - (அங்குத்) தனது மனத்திற்குள்ளே தன்னையே நினையும் அக் குன்று இவர் தோளினானை - தன்னையே நினைத்து கொண்டிருக்கின்ற அந்நக்குன்று போன்ற புயங்களையுடைய இராம பழரானை தொழுது வாய் புதைத்து - (கண்டு) வணங்கி வாயை முடிக்கொண்டு கூறும் - (பின்வருமாறு) சொல்லலானான். இராமபிரான் தான் கொண்ட மானிடவேடத்திற்கு ஏற்றவாறு

உண்ணாமல் நோன்பு மேற்கொண்டு நாராயணனைத் தியானித்து நிற்றலின் தன்னையே நினையும் என்றார். இராமனை வாழ்த்தித் தயரதனுடன் சேர்த்து அனுப்பக் கருதியே கைகேயி இராமனை அங்கே அழைத்திருப்பதாகச் சுமந்திரன் எண்ணியதால் எழுந்த பேருவகை பொங்குவது ஆயிற்று.

தெளிவுரை : கைகேயி கூறியதைக் கேட்ட சுமந்திரன் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தவனாய் விரைவாகப் பொன்மயமான மாட வீதிகளையெல்லாம் கடந்து இராமபிரானின் அரண்மனைக்குள் புகுந்தான். தன்னுடைய அழகிய திரு உள்ளத்தில் தன்னையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் குன்று போன்ற தோள்களையுடைய இராமபிரானைத் தொழுது வாய் புதைத்துக் கூறலானான்.

சிறப்புரை : திருமுடி குட்டுவதற்காகவே கைகேயி இராமபிரானை அழைப்பதாகக் கருதிய சுமந்திரன் பெருமகிழ்ச்சியற்றான் என்க. இராமபிரான் தான் கொண்ட மானுட வேடத்துக்கு ஏற்ப ஸ்ரீமத் நாராயணமாடத்தியையே நினைத்துத் தியானித்தலின் தன் திருவுள்ளத்துள்ளே தன்னையே நினையும் என்றார். இனி தனது அவதாரத்தின் காரணத்தையும் அதற்குச் செய்ய வேண்டிய செயல்களையும் நினைத்திருந்தான். எனவும் கூறலாம்.

~~ஸ்ரீமத்திருவுத்துவமாதாஸம் தோன்று சூதாய்தலை வெளியிட பூஜை செய்யுமாறு,~~

85. கொற்றவர் முனிவர் மற்றும் குவலையத்து உள்ளார். உன்னைப் பெற்றவன் தன்னைப் போலப் பெரும் பரிவு இயற்றி நின்றார் சிறந்தவை தானும் ஆங்கே கொண்டாக எனச் செபினாள் கிழவிடகாக தங்குமூடிய விரும்புவதைப் போன்று அப் பொன் - தட மகுடம் குடப் போதுதி விரைவின் என்றான்.

கொற்றவர் - அரசர்களும் முனிவர் - இருடிகளும் மற்றும் குவலையத்து உள்ளார். - பின்னும் இந்நிலவுலகத்தில் உள்ள மக்களும் உன்னைப் பெற்றவன் தன்னைப் போல - உன்னை பெற்ற தயரதனைப் போல பெரும் பரிவு இயற்றி நின்றார் -

உன்னிடம் மிகுந்த அன்பைக் காட்டி நின்றார். சிற்றவைதானும் - சிற்றன்னையாகிய கைகேயியும் ஆங்கே கொணர்க எனச் செப்பினான்ஸ் - அவளிடம் உன்னை அழைத்து வருமாறு சொன்னாள் அப் பொன்தட மகுடம் குட - (ஆதலால்) அந்தப் பொன்னால் ஆகிய பெரிய முடியை (நீ) குடுவதற்கு விரைவில் பேசி - விரைவாக வருவாய் என்றான். - என்று சுமந்திரன் சொன்னான்.

கொணர்கென - தொகுத்தல் விகாரம் அகரம் தொக்கது அவை - அவ்வை தாய் இடை குறைந்தது.

தெளிவுரை : அரசர்களும் முனிவர்களும் மற்றும் உலகில் உள்ளவர்களும் உன்னைப் பெற்ற மன்னைப் போலவே நின்பால் பேரன்பை வைத்துள்ளனர் தங்கள் சிறிய தாயாகிய கைகேயியும் தங்களை அழைத்துக் கொண்டு வருமாறு கூறியுள்ளார்கள். ஆதலால் பொன்மயமான திருமுடியைக் குட விரைவில் எழுந்தருள்க. என்று சுமந்தஜரன் கூறினான்.

சிறப்புரை : அரசர்களும் முனிவர்களும் சான்றோர்களும் தயரதனைப் போலவே இராமன்பால் பேரங்கு கொண்டுள்ளார்கள் எப்பதாம் பாட, ஹாஷ்ட, கூாஸ் சிற்ற- இருந்து பிழையல்

குவலயம் - உலகம் சிற்றவை சிறியதாய் (கைகேயி)

இருந்து பிழையல்

கிராமன் தேரில் ஏறிச் செல்லுதல்

ஒப்புமுடியும் போட்டுச் சொல்லும்

86. ஜியனும் அச்சொல் கேளா ஆயிர மெளவியானைக் கைதொழுது அரசவெள்ளம் கடல் எனத் தொடர்ந்து சுற்று தெய்வகீதங்கள் பாட தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த தையலார் இரைந்து நோக்க தார் அணி தேரில் சென்றான். அது என்னிகள் இறுங்குதல்மூலம் மாகுமிகுப்பிய கேரிடும்

ஜியனும் - இராமபிரானும் அச்சொல் கேளா - அந்தச் சொங்களைக் கேட்டு ஆயிரம் மெளவியானைக் கைதொழுது - ஆயிரம் திருமுடிகளையுடைய திருமாலை வணங்கி அரச வெள்ளம் -

கைகேயி குழ்வினைப்பாலும் 99

திருமதி.ப.மகேஸ்வரி

அரசர் கூட்டம் கடல் எனத் தொடர்ந்து சுற்று - கடல் போலப் பின் தொடர்ந்து குழவும் தெய்வ கீதங்கள் பாட - கடவுள்ளப் போற்றும் இசைகளை இசைவாணர்கள் பாடிவரவும் தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த - (வானில் கூடிய) தேவர்களும் உவகை கொண்டுவாழ்த்தவும் தையலார் இரைந்து நோக்க - மகளிர் ஆரவாரித்துத் தன்னை விரும்பிப் பார்க்கவும் தார் அணி தேரில் சென்றான். - மாலைகளால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட தேரில் போனான்.

இராமன் சுமந்திரன் சொற்கேட்டுத் தன் குலதெய்வமான அரங்கநாதனைத் தொழுது நேரில் புறப்பட்டான். இரைத்தல் - மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தல்.

தெளிவுரை : இராமபிரானும் சுமந்திரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஆயிரம் திருமுடிகளையுடைய ஸ்ரீமத்நாராயணமூர்த்தியைக் கைதொழுது வணங்கி பின் அரசர் கூட்டம் கடலெனத் தொடர்ந்து வரவும் தேவர்கள் போற்றிப் பாடல்களைத் தேவராகத்தால் பாடி ஆசி கூறவும் பெண்கள் ஆரவாரித்துக் கொண்டுவந்து பார்க்கவும் ஆக மாலைகளைக் கட்டிய தேரில் சென்றான்.

சிறப்புரை : விரைவில் புறப்படவேண்டுமென்று சுமந்திரன் கூறியதனால் தமது குல தெய்வமான ஸ்ரீரங்கநாதனைத் தொழுது விட்டு இராமபிரான் புறப்பட்டான் எனக் கூயிரம் மௌவியான் - ஆயிரந்தலைகளையுடைய ஆதிசேடன் மேல் அறிதுயில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானன் ஆயிரம் திருமுடிகளைக் கொண்டு இலங்குகின்றான் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆயிரம் திருவுடிகள் என்பதனால் திருக்கண், திருக்கை, திருத்தோள் போன்றனவும் இனங்குறித்தல் என்பதன் மூலம் ஈராயிரம் கண்கள் கைகள் தோள்கள் எனக் கொள்க.

மகளிர் செயல்கள்

87. திருமணி மகுடம் குடச் சேவகன் செல்கின்றான் என்று

ஒருவரின் ஒருவர் முந்த காதலோடு உவகை உந்து

இருகையும் இரைத்து மொய்த்தார். (இன் உயிர் யார்க்கும்)

பொரு அரு தேரில் செல்ல புறத்திடைக் கண்டார் போல்வார்.

சேவகன் திரு மணி மகுடம் குட - (அப்பெண்கள்) வீரனாகிய இராமன் அழகிய இரத்தினம் பதிக்கப்பெற்ற கிர்டம் குட்டிக் கொள்வதற்கு செல்கின்றான். என்று - (தேரில்) போகின்றான். என்று அறிந்து காதலோடு உவகை முந்த - ஒருவருக்கொருவர் முற்பட்டு இருகையும் இரைத்து மொய்த்தார். - இருபக்கங்களிலும் ஆரவாரித்துக் கொண்டு நெருங்கினார்கள் இன் உயிர் யார்க்கும் ஒன்றாய் - (அவர்கள்) இனிய உயிர் எல்லாருக்கும் ஒன்றாகி புறத்திடை பொருஅரு தேரில் செல்ல - வெளியில் ஒப்பற்ற தெரில் போக கண்டார் போல்வார் - அதனைப் பார்த்தவரைப் போல்பவரானார்.

மகளிரதம் உயிரெல்லாம் திரண்டு இராமன் என்னும் ஒரு வடிவம் கொண்டு புறத்தே போவதைக் கண்டவர் போன்றவர் ஆயினர் என்பது கருத்து இருகை - தெருவின் இரு பக்கங்கள்.

தெளிவுரை : மகளிர்கள் இராமபிரான் திருமணிகள் பதித்த திருமுடியைச் குட்டிக் கொள்வதற்குச் செல்கின்றான் என்பதை அறிந்து விருப்பமும் மகிழ்ச்சியும் தூண்டுதலால், ஒருவரின் ஒருவர் முற்பட்டு அவ்விராமனது இருபக்கங்களிலும் நெருங்கி மகிழ்ச்சியினால் போராரவராம் செய்து கொண்டு உடன் சென்றார்கள். அவர்களின் இனிய உயிர் எல்லார்க்கும் ஒன்றாகி வெளியில் ஒப்பற்ற தேரில் செல்ல அதனைப் பார்த்தவரைப் போல் ஆனார்கள்

சிறப்புரை : பெண்கள் தம் உயிர் போல் இராமபிரானைக் கருதி இருந்தனர் என்பது இதனால் பெறப்படும் என்பதாம்.

சொல்லுதல் வெளியேற்றுவதற்காக தொடர்பு
88. துண்ணெனும் சொல்வாள் சொல்லு சுடரமுடி துறந்து தூய் மண்ணெனும் திருவை நீங்கி வழிக்கொள் முன்னம், வள்ளல் பண்ணெனும் சொல்லினார் தம் தோள் எனும் பணைத்தவேயும் கண்ணெனும் கால வேலும் மிடை நெடுங்கானம் புக்கான்.

துண்ணெனும் சொல்லாள் சொல்ல - நெடுங்கத்தக்க சொல்லினையுடைய கைகேயி சொல்லுதலால், வள்ளல் - இராமபிரான், - சுடரமுடி துறந்து - ஒளிபொருந்திய முடிகுடுதலைத் தவிர்த்து தூயமண்ணெனும் திருவை நீங்கி - தூய்மையுள்ளடைய நிலமகள் என்னும் செல்லியையும் பிரிந்து வழிக்கொளா முன்னம் - (காடு) செல்வதற்கு முன்னரே, பண் எனும் சொல்லினார். தம் - இசைப்பாட்டு என்று சொல்லத்தக்க சொற்களையுடைய பெண்களின், தோள் எனும் பணைத்தவேயும் - தோள்களாகிய பருத்த மூங்கில்களும் கண் எனும் கால வேலும் - கண்கள் எனும் யமனைப் போன்ற வேலகளும், மிடை நெடுங்கானம் புக்கான். - செறிந்த பெருங்காட்டில் புகுந்தான்.

பெண்கள் கூட்டம் மொய்த்து நோக்க இராமபிரான் தேரில் சென்றான் என்பதாம் பின்வரும் நிகழ்ச்சியை முன்னே பொருத்திக் கூறியுள்ள நயம் கருதத் தக்கது. இவ்வாறு கம்பர் பாடுதலை 20,28,3151, 4759 முதலிய பாடல்களாலும் உணரலாம்.

தெளிவுரை : துண் என்று திகைக்கத் தக்க அளவுக்கு வார்த்தைகளை சொல்லி அச்சப்படுத்துகின்ற கைகேயி சொல்லுதலால் வள்ளல் இராமபிரான் சுடரமுடிதுறந்து தூய நிலமகளையும் நீங்கிப் பயணப்படுவதற்கு முன்னமேயே பண்ணிசை போன்ற சொல்லினை உடைய மகளிரது தோள்களாகிய இயமனைப் போன்ற வேலகளும் நெருங்கிய பெருங்காட்டிற் புகுந்தான்.

சிறப்புரை : பெண்கள் சூழ்ந்து நிற்க இராமபிரான் சொல்லலானான் என்க. நிலமகளை தூய மண்ணென்னும் திரு என்றார். வேய் - மூங்கில்

89. iii) மகளிர் காதலால் தம் வளை முதலியன் சோருதல்.

சண்ணமும் மலருஞ் சாந்துங் கனகமுந் தூவுந்து
வண்ணமேக ஸையு நானும் வளைகளும் சிந்துவாரும்
கண்ணுறை வனங்கள் வாளி புழைத்த தம்புணர் மென்கொங்கை
கண்ணுறப் பொழிந்த காமவெம்புனல் கழுவுவாரும்.

சண்ணமும் - வாசனைப் பொடியையும், மலரும் - பூக்களையும்,
சாந்தும் - சந்தனக் கலவையையும், கனகமும் - பொற்
பொடிகளையும், தூவுவந்து (வழியிற்) தூவுவதற்காக வந்து,
வண்ண மேகலையும் - அழகிய மேகலாபரணங்களையும், நானும்
- வெட்கத்தையும், வளைகளும் - கை வளையல்களையும்,
சிந்துவாரும் - இழந்து போகிறவர்களும், அனங்கள் வாளி -
மன்மத பாணமானது, புண் உறப் புழைத்த - புண் உண்டாகும்
படி துளைத்த, தம்புணர் மென்கொங்கை - தமது நெருக்கமான
மெல்லிய தனங்களை. கண் உறப்பொழிந்த - கண்களினின்றும்
மிகுதியாக வழிந்த, காம வெம்புனல் - காம நோயினாலுண்டாகிய
வெப்பமான நீரினால், கழுவுவாரும் - கழுவுபவரும் (ஆனார்கள்).

தெளிவுரை : சண்ணம், மலர், சந்தனக் கலவை, பொற்பொடி
என்பவற்றைக் தூவுவந்து, தமது அழகிய மேகலாபரணம், நாணம்,
கைவளைகள் என்பவற்றை இழந்தவர்களும், மன்மத பாணமானது
புண் உண்டாகும் படி துளைத்த தமது நெருங் கிய
கொங்கைகளைக் கண்களினின்றும் மிகுதியாக வழிந்த காம
நோயாலுண்டான நீரினாற் கழுவுவாரும் (ஆனார்கள்).

சிறப்புரை : சண்ணம் முதலியவற்றைத் தூவ வந்தவர்கள்
இராமனது பேரழகிலே தம் நாணத் தையும் மறந் து
சடுப்பார்களென்றும், காமநோயால் வருந்திய அவர்கள் வளை,
மேகலை என்பவற்றை இழந்ததோடு கண்ணரீ சோரவும் பெற்றனர்
என்றும் கொள்க.

iv ‘எம்மீது இரக்கங் காட்டாத இவ்விராமன் எவ்வாறு உலகினை அன்பு நெறியால் ஆளப்போகின்றான்’ எனல்.

90. அங்க ணனவனி காத்தற் காமிவன் என்னலாமோ
நங்க ணன்பில னென்றுள்ளந் தள்ளுற நடுங்கி நெவார்
செங்க ஞும்கரிய கோலமேனியுந் தேருமாகி
எங்கணுந் தோன்றுகின்றார் எனவரோ இராம னென்பார்.

நம்கண் அம்பிலன் - எம் மீது அன்பில்லாதவனாகிய, அம்கணன் இவன் - அழகிய கண்களை உடைய இவன், அவனி காத்தற்கு ஆம் எனலாமோ - இவ்வுலகை ஆளுவதற்குப் பொருத்தமானவன் என்று சொல்லாமோ, - என்று - என்று எண்ணி, உள்ளாம் தள்ளுற - மனம் தடுமாறுதலால், நடுங்கி - நெவார் - நடக்கமுற்று வருந்துவார், நெங்கணும் - சிவந்த கண்களும் கரிய கோல மேனியும் - கறுப்பு நிறமான அழகிய உடம்பும் தேருமாகி - தேருமாகப் பொருந்தி, எங்கணும் தேன்றுகின்றார் - எல்லாவிடங்களிலும் தோன்றுகின்ற இவர்களுள், எனவரோ இராமன் என்பார் - எத்தனை இராமர்கள் இருக்கின்றனர் என்பார்கள்.

தெளிவுரை : எம்மீது அன்பு காட்டாதவனாகிய இந்த அழகிய கண்களை உடைய இராமனைப் பூமியை ஆளுதற்குத் தகுதி உடையவன் என்று சொல்லலாமோ! என்று மனந் தடுமாற தடுக்கமுற்று வருந்துவார். சிவந்த கண்களும், கரிய அழகிய மேனியுமடையனாய்த் தேர்மீது எல்லாப் பக்கமும் இவனே காணப்படுதலால், இராமன் என்று கூறுப்படுவார் பலபேர் இருக்கிறார்கள் போலும் என்பார்கள்.

சிறப்புரை : அவர்களுடைய உள்ளத்தில் இராமனது திருவுருவமே பதிந் திருந்ததால், எப்பக் கமும் அவனது தோற்றுமே புலப்படுகின்றது. மகளிருக்கு அதனால் பல இராமர்கள் இருக்கின்றனரே எனக் கருதி உண்மையான இராமனது உருவம் எது என்று தெரியாது மயங்குவர். அவதாரமேயானவன் ஆதலால்

தருமாலுக்குரிய பைந்துழாய் மாலை இராமனுக்கு ஏற்றிக் கூறப்பட்டது. 'தவம் உனக்கு ஆக' என்பதற்கு 'உனக்குத் தவமும் கைகூடப் பெறுவதாக' என்பொருள் கொண்டு நீ அரசு இருடியாக (சனக மகாராசனைப் போன்று) வாழ்வாய்' என வாழ்த்தினர் என்பர்.

தாமரையும் மேகமும் புண்ணியம் செய்தவை இராமனைப் பெற்றுத் தந்த தசரதனுக்குக் கைமாறே இல்லை

93. உயரருள் ஒண்கள் ஒக்கும் தமாரை நிறத்தை ஒக்கும் புயல் பொழி மேகம் என்ன புண்ணியம் செய்தவென்பார் செயலரும் தவங்கள் வெய்திச் செம்மலைத் தந்த செல்வத் தயரதற்கென்ன கைம்மாறுடையம் யாம் (தக்கதென்பார்.)

உயர் அருள் ஒண்கள் - மிகுந்த கருணையினை உடைய ஒளி பொருந்திய கண்களை, ஒக்கும் தாமரை + ஒத்திருத்தற்குத் தாமரையும், நிறத்தை ஒக்கும் - நிறத்தை ஒத்திருத்தற்கு, புயல் பொழி மேகம். மழையைப் பொழுகின்ற (இருண்ட) மேகமும், என்ன புண்ணியம் செய்த என்ன நல்வினைகளைச் செய்தனவோ, என்பார் - என்று கூறுவார், செயல் அரும் தவங்கள் செய்து - செய்தற்கிய தவங்களைச் செய்து இச்செம்மலைத் தந்த - இந்நாத் தலைவனான இராமனைப் பெற்றுத்தந்த, செல்வத் தயரதற்கு - பாக்கியவானாகிய தசரத மன்னனுக்கு யாம் என்ன கைமாறு உடையம் என்பார் - நாங்கள் செய்யக்கூடிய பதில் உபசாரம் என்ன இருக்கின்றது. (ஒன்றும் இல்லை) என்று கூறுவார்கள்.

தெளிவுரை : மிகுந்த அருளொழுகும் கண்களை ஒத்திருத்தற்குத் தாமரைப் பூவும், நிறத்தை ஒத் தருத் திருத் தற்கு மழையைப்பெய்கின்ற மேகமும் ஏதோ புண்ணியத்தைச் செய்திருக்கவேண்டும் என்பார்கள். செய்தற்கு அருமையான (கடிய) தவங்களைச் செய்து இந்த இராமனைப் பெற்றுத் தந்த புண்ணியவானாகிய தசரத மன்னனுக்கு நாம் செய்யத் தகுந்த கைம்மாறு என்ன இருக்கின்றது. என்றும் கூறுவார்.

சிறப்புரை : தாமரை கண்ணே ஒக்கும் என்றும் மேகம் நிறத்தை ஒக்குமென்றும் கூறியது - உவமையாகும்.

94. iii) நாரணனையே ஒத்தவன் இவனை மன்னன் கூறிக் காரணமின்றியே கண்ணீர் சிந்துவர்.

சொற்பொருள் : இந்த நம்பிதன் கருணை இந்த இராமனது அருளானது. வாரணம் அரங்ற - (முதலையாற் பிடிக்கப்பட்ட) யானை (ஆதி மூலமே என்று) ஓலமிட்டபோது, வந்து - ஒடி வந்து, கராஉயிர் மாற்றும் நேமி - முதலையினது உயிரைப் போக்கிய சக்கரப் படையினையுடைய, நாரணன் ஒக்கும் நாராயண மூர்த்தியினுடைய திருவருளை ஓப்பதாகும், என்பார் என்று கூறுகின்றவர்களும், ஆரணம் அறிதல் தேற்றா ஜயன் அணுகி நோக்கி - கிட்டப்போய் பார்த்து, காரணமின்றியேயும் - எக்காரணமும் இல்லாதிருந்தும், கண்கள் நீர் கலும் நிற்பார் - கண்களிலிருந்து நீரைச் சிந்தும்படி நிற்பவர்களுமானார்கள்.

தெளிவுரை : (முதலையாற் பிடிக்கப்பட்ட) கஜேந்திரன் என்னும் யானை (ஆதி மூலமே என்று) ஓலமிட்டபோது விரைந்து வந்து முதலையின் உயிரைப் போக்கிய சக்கரப் படையினையுடைய நாராயணமூர்த்தியினதும் திருவருளை ஓப்பது இந்தா இராமனது கருணை என்று கூறுபவர்களும், வேதங்களாலும் அறிய முடியாத பெருமையினையுடைய இராமனுக்குச் சமீபமாகப் போய் அவனைப் பார்த்து, எக்காரணமும் இல்லாமலேயே கண்கள் நீரைச் சொரிய நிற்பவர்களும் ஆனார்கள்.

சிறப்புரை : பாகவத புராணத்தை கஜேந்திர அத்தியாயத்துள் கூறப்படும் நிகழ்ச்சி ஒன்று இங்கு குறிப்பிடப்பெற்றது. திருமால் தொண்டுக்குத் தாமரை மலர் பறிக்கச் சென்ற கஜேந்திரன் என்னும் யானையின் காலை முதலை ஒன்று விடாது பிடித்து இமுத்ததாக, அம்முதலையின் பிடியிலிருந்து விடுபோடமுடியாத யானையானது ஆதிமூலமே என்று அலற்றிற்றென்றும், திருமால் உடனே வெளிப்பட்டு வந்து தமது சக்கரப் படையால்

அதை விடுவது

5

அம்முதலையைக் கொன்று கஜேந்திரனை விடுவித்தாரென்றும் படையால் அம் முதலையைக் கொன்று கஜேந்திரனை விடுவித்தாரென்றும் உள்ள அக்கதையினையே இங்குக் கொள்ள வைத்தார். கரா - முதலை.

95 (iv) 'காலக் கணக்கையுங் கடந்த மூலமூர்த்தியே இவன்' எனல்.

நீலமாரு நிற்கலனான் நீற்றை விணோடறிவு நிற்கச்
சீலமார்க் குண்டு கெட்டேன் தேவரினடங்கு வானோ 4
காலமாக் கணிக்கு நூண்மைக் கணக்கையும் கடந்து நின்று
மூலமாய் முடிவில்லாத மூர்த்தியிம் முன்பன்பார் 5

நீலமாருகிலனான் தன் - கரிய பெரிய மேகத்தை ஒத்த இராமனது நிறைவினோடு குணங்களோடு, அறிவும் நிற்க - பேரறிவும் ஒரு புறம் இருக்க, சீலம் ஆர்க்குண்டு - இவனது உயர்ந்த கொள்கைகள் யாரிடம் உள்தாகும், காலமாக் கணிக்கும் - பல காலமாக எண்ணப்படுகின்ற, நூண்மைக்கணக்கையும் கடந்து நின்ற - நூண்மையான எண்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்ற, மூலமாய் ஆதியாய். முடிவில்லாத மூர்த்தி அழிவும் இல்லாத மூர்த்தியாய் இம்முன்பன் - இங்கு நிற்கும் இராமன் தேவரின் அடங்குவானோ (அடங்கான்) - தேவர்களுள் ஒருவனாக அடங்குவானோ - என்று கூறுவார்.

தெளிவுரை : நீலநிறமும் பொருந்திய மேகத்தை ஒத்தவனான இராமனது குணநிறைவும், பேரறிவும் ஒரு புறமிருக்க, அவனது உயர்ந்த கொள்கைகள் யாரிடம் உள்தாகும். பல காலமாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்த நூண்மையான எண்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்ற முதல்வனாய், முடிவும் இல்லாத மூர்த்தியாய் இங்கு நிற்கும் இராமன் (கால எல்லைக்குட்பட்டோராகிய) தேவருள் ஒருவனாக அடங்குவானோ! (இவ்வண்மையினை அறியாது) இதுவரை கெட்டேன். என்று கூறினார்.

சிறப்புரை : கணக்கையுங் கடந்து நின்ற இராமன் கணக்குகளுக்கும் தொடக்கம் முடிவுக்கும் உட்பட்டு நின்ற தேவர்களுள் ஒருவனாகான் என்றார். ‘சீலமர்க்குண்டு’ என்பதால் மனிதருள் யாரும் இவனை ஒவ்வார் என்று கூறிப் பின்னர் தேவருள்ளும் இவன் அடங்கானாய் அவர்க்கும் மேற்பட்ட மூர்த்தியாவான் என்று கூறி அந்த உண்மையை நெறியாமையாற் கெட்டேன்’ என்று வருந்துவதாக காட்டினார்.

96. (v) இராமனது புகழினுக்குப் பின்னரே மற்றெல்லார் புகழும் நிற்பதாகும்.

ஆர்கலி அகழ்ந்தோர் கங்கை அவனியிற் கொணர்ந்தோர் முந்தைப்

போர் கெழு புலவர்க்காகி யசுரரைப் பொருது வென்றோர் பேர் கெழு சிறப்பின் வந்த பெரும்புகழ் நிற்பதையன் தார் கெழு திரள்தோள் தந்த புகழினைத் தழுவி என்பார்.

ஆர்கலி அகழ்ந்தோர் - அரிய கடலைத் தோண்டியமைத்த வருக்கும் கங்கை அவனியில் கொணர்ந்தோர் - ஆகாய கங்கையைக் பூமிக்குக் கொணர்ந்தவருக்கும், முந்தை - முன்னொரு காலத்தில், போர் கொழுபுலவர்க்காகி - போரிலே விளங்குகின்ற தேவர்களுக்காக, அசுரரைப் பொருது வென்றோர் - அசுரர் களோடு போர் செய்து அவரை வெற் றி கொண்டோருக்கும், பேர் கெழு சிறப்பின் - பேர் விளங்குகின்ற மேன்மையோடு, வந்த பெரும் புகழ் - உண்டாகிய பெரிய புகழானது, ஐயன் - இராமனது, தார் கெழு - ஈட்டிக் கொடுத்த புகழினைத் தழுவி - கௌத்தியைச் சார்ந்தே, நிற்பது என்பார் - நிற்பதாகும் என்பார்கள்.

தெளிவுரை : கடலை அகழ்ந்தவருக்கும், ஆகாய கங்கையை பூமிக்குக் கொணர்ந்தவருக்கும், முன்னொரு காலத்தில் உண்டான போரிலே தேவர்களுக்காகச் சென்று அசுரர்களைப் போரில் வென்றோருக்கும், பெயர் விளங்கத்தக்க மேன்மையோடு வந்த

புகழானது, இராமனது மாலை பொருந்திய திரண்ட தோள்கள் ஈட்டிக் கொடுத்த புகழினை அடுத்தே நிற்பதாகும் என்று கூறுவார்.

சிறப்புரை : கடலைத் தோண்டியவர் சகரர் ஆவார். அதனாலேயே அதற்குச் சாகரம் எனப் பெயர் உண்டாயிற்று என்பார். கங்கையைப் பூமிக்கக் கொணர்ந்தவன் பக்ரதன். தன் முன்னேர் இறந்தபோது சமக்கடன் எதுவும் நடைபெறாததால், அவர்கள் இறந்துபட்ட நிலப்பரப்பெல்லாம் பொங்கிப் பரவுமாறு பெருந் தவத்தால் ஆகாய கங்கையைச் சிவனது சடையின் வழியாகப் பூமிக்குக் கொணர்ந்து தூய்மை செய்து அவருக்கு வீடுபேறு கிடைக்கக் கூடிய செய்தான் என்ப தேவர்க்காக அசுரரைப் போரில் வென்றோர் காகுத்தான் முசுகுந்தர் சக்கரவர்த்தி முதலானோர். இவரெல் லோரும் இராமனது குலமுதல்வர் என்பதும், அப்படிப்பட்டவரது பெருஞ் சிறப்பினையும் இராமனது புகழ் விஞ்சுவதாகும் என்பதும் பெறப்பட்டன.

97) (vi) இராமனுக்கு நன்மை விளைய வேண்டித் தம் பொருளையும் தானம் செய்ய முன்வந்தார்.

சந்தமிலை தாவின் மணியாரம் இவையாவும்
சிந்துரமு மிங்கிலை செறிந்த மதவேழப்
பந்திகள் வயப்பரி பசும் பொனின் வெறுக்கை
மைந்தவறியோர் கொள வளங்கென நிரைப்பார்.

இவை - சந்தனம், - சந்தனங்கள், இவை - தாவின் மணியாரம் - குற்றமில்லாத நவெரத்தின மாலைகள், இங்கு இவை - இங்கேயுள்ள இவைகள், சிந்துரமும் - பொட்டிடுவதற்கான செந்துராமும், யாவும் - மற்றைய அணிகலன்கள் எல்லாமும், செறிந்த - அணியப் பெற்ற மதவேழப் பந்திகள் - மதம் பொருந் திய யானையின் வரிசைகள் சு வயம் பரி - வெற்றியையுடைய குதிரைகள், பசும் பொனின் வெறுக்கை - பசிய பொன்னாகிய வெல்வம் (ஆகிய இவைகளை) மைந்த - வீரனே! வறியோர் கொள - பொருளில் லாதோர்

பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக, வழங்கு - தானம் செய்துவிடு, என நிரைப்பார் - என்று கூறிக்கொண்டு ஒழுங்குற வருவார்கள்.

தெளிவுரை : இவை சந்தனங்கள், இவை குற்றமற்ற மணிமாலைகள், இவை செந்துாரப் பொட்டு முதலான மற்றைய அணிகலன் யாவும் பூண்பட்ட மத்யானைக் கூட்டங்கள், இவை குதிரைகள், இவை வறியோர் கொள்ளுமாறு அவர்க்கு வழங்குக என்றார்கள்.

சிறப்புரை : “வறியார்க் கொன்றீவதே ஈகை” யாதலால் வறியார் கொள்வழங்குக என்றார். தம் பொருளை இராமனது கையால் அம்மங்கல நாளிற் கொடுப்பிக்க விரும்பியவராய் அவனை நெருங்கிணோர் பலர் என்க.

98. (vii) தேரில் இராமன் செல்லுதலைக் கண்ட யாவரும் கன்றைக் கண்ட தாய்ப் பசுவைப் போலாயினர்.

மின்பொருவு தேரின் மிசை வீரன் வருபோழிதிற்
தன்பொருவில் கண்றுதனி தாவி வரல் கண்டாங்கு
அன்புருகு சிந்தையொடும் ஆவருகுமாபோல்
என்புருகி நெஞ்சுருகி நஞ்சுருகி நிற்பார்.

மின்பொருவு தேரின்மிசை - மின்னலை ஒத்த (வேகமும் உளியும் உடைய) தேரின்மேல் வீரன் வருபோழிதில் வீரனான இராமன் வரும் காலத்தில் ஆ - தாய்ப் பசுவானது, தன் பொருவு இல்கள்று - தனது ஓப்பில்லாத கண்று, தனி தாவி வரல் - தனியாகத் தள்ளி வருதலை, கண்டாங்கு - பார்த்தாலும், அன்புருகு சிந்தையொடும் - அன்பினாற் கரைகின்ற மனத்தோடும், உருகுமாபோல் - இரங்குவதைப் போன்று, என்புருகி - எலும்பும் கரைந்து, நெஞ்சுருகி - மனம் கசிந்து நஞ்சுருகி நிற்பார். - குழைந்து உருக்கம் கொண்டு நிற்பார்கள்.

சிறப்புரை : இராமன் தேர்மீது செல்வதைக் கண்ட மக்கள்

இனைவரும் தன் கண்று துள்ளிச் செல்வதைக் கண்ட தாய்ப்பச்சைவப்போன்று உள்ளனப்போடு உருகி நின்றார்கள் என்பதாம். இப்பகுதியில் உள்ளது உவமை அணி. நஞ்சு - நெந்து இறுதியடியில் உருகு என்னும் சொல் உருகுதலாகிய அதே பொருளிற் பலமுறை வந்திருத்தலால் சொற்பொருடப் பின்வரும் நிலை அணியாகும் என்பு - உடம்பினைக் குறித்து வந்த சினை ஆகுபெயர்ச்சொல் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு என்னும் குறளிற் போல தேர் விரைந்து செல்லுதலாலும், ஒளியுடைமையாலும் மின்னலை ஒத்தது.

99. (viii) மன்னவர் இனிமேற் புதல்வரைப் பெறுதல்
சிறப்பாகாது என நல்லோர் கூறுதல்.

சத்திர நிழற்ற நிமிர்தானையொடு நானா
அத்திர நிழற்ற வருளோடலனி யாழ்வார்
புத்திர ரினப் பெறுதல் புல்லிதென நல்லோர்
சித்திர மெனத்தனி திகைத்துருகி நிற்பார்.

சத்திரம் நிழற்ற - குடை நிழலைச் செய்யவும், நிமிர்தானையொடும் விளங்குகின்ற சேனையோடும், நானா அத்திரம் - பலவித படைக்கலங்களும் நிழற்ற - ஒளியைச் நெய்யவும், அருளோடு அவனி ஆழ்வார் - கரணையுடன் நிழற்ற - ஒளியைச் செய்யவும், அருளோடு அவனி ஆழ்வார் - கருணையுடன் பூமியை ஆழ்கின்ற அரசர்ச் இனி - வருங்காலத்தில் (இராமன் பிறந்த பின்னர்) புத்திரத் பெறுதல் - பிள்ளைகளைப் பெறுதல், புல்லிது என சிறுமையுடையதாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, நல்லோர் - நல்லவர்கள், திகைத்து - திகைப்படைந்தவராய் சித்திரம் என - ஒவியங்களைப் போன்று அசைவற்று, உருகித் தனி நிற்பார் - மனம் உருகியவர்ராய்த் தனித்தனி நிற்பார்கள்.

தெளிவுரை : குடை நிழலைச் செய்யவும் விளங்குகின்ற சேனையோடு பல வித ஆயுதங்களும் ஒளியைச் செய்யவும், அருளால் அவனியை ஆள்வோராகிய மன்னர் எவ்வேறும் இனிமேற்

புதல்பர்களைப் பெறுதல் சிறுமை தருவதேயாகும் என்று கூறிக்கொண்டு நல்லோர் யாவரும் திகைப்படைந்தவராய் ஒவியங்களைப் போன்று தனித்தனி மனமுருகியபடி நிற்பார்கள்.

சிறப்புரை : இராமனைப் போன்று வடிவு, அழகு, வீரம், நந்துணம் முதலியவற்றிற் சிறந்த புத்திரரை எந்த மன்னரும் இனிமேற் பெறுதல் முடியாது. ஆதலால் அன்னார் “புதல்வரினிப் பெறுதல் புல்லிது” என நல்லோர் கூறினார்.

அத்திரங்கள் எய்வன, ஏறிவன, குத்துவன, வெட்டுவன, அறுப்பன எனப் பலவகைப் படலால் நானா அத்திரம் என்றார். நிழல் என்ற சொல் - நிழல் எனவும், ஒளி எனவும் இரு பொருள்களையும் முறையே தந்தது.

100. (ix) இராமனது தேர் தம்மைத் தாண்டி விரைந்து செல்லாத வாறு மணி முதலியவற்றால் விதியினைத் தூர்ப்பார்.

கார்மினொடு லாயதென நூல் கஞ்சு மார்பன்
தேர்மிசை நம் வாயில் கடிதேகுதல் செய்வானோ
கூர்கனக ராசியோடு கோடி மணியாலும்
தூர்மினொடு வீதியினை யென்று சொரிவாரும்

கார் - கார்கால மேகம், மின்னூடு - மின்னலொடு பொருந்தி,
உலாயதென - உலவி வருவதைப்போல, நூல் கஞ்சு மார்பன்
- முப்புரி நூல் விளங்குகின்ற மார்பினையுடைய இராமன்,
நம்வாயில் - நமது வீட்டுவாசல் வழியாக, தேரிமிசை கடிது
ஏகுதல் செய்வானோ - தேரின் மேலாய் விரைந்து சென்று
விடுவானோ எனக் கருதி (அத் தேரைத் தடுத்தற் காக),
கூர்கனராசியோடு - மிகுந்த பொங்குவியலோடு, கோடி மணியாலும்
- கோடிக்கணக்காக இரத்தினக்கற்களாலும் (தேர் செல்கின்ற)
நீண்ட வீதியினை, தூர்மின் - நிரப்புங்கள், என்று சொரிவாரும்
- என்று (அவற்றை வீதியில்) சொரிவாரும் ஆனார்கள்.

தெளிவுரை : கார்பால மேகமானது மின்னலோடு புறப்பட்டு வருவதைப்போன்று பூணுால் விளங்புகின்ற மார்பினையுடைய இராமன் தேர் மேலாய் தமது வீட்டு வாசல்களை விரைந்து கடந்து போய்விடுவானோ என்று கருதி மிகுதியான பொற் குவியல்களாலும் கணக்கிறந்த இரத்திக்கற்களாலும் (தேர் செல்கின்ற) நீண்ட வீதியினை நிரப்புங்கள் என்று அவற்றைச் சொரிவாருமாயினார்.

சிறப்புரை : மங்கலப் பொருள்களாக அங்க நின்றார் எறிந்த பொன், மணி என்பவற்றின் குவியல்கள் வீதியற் செல்லும் தேரினையும் தடுப்பனவாயின என்பதைக் கவிஞர், இராமன் மீது கொண்ட பெருவிருப்பால் மக்கள் அவனை விட்டுப் அவனது தேர் செல்லும் வீதியினைப் நிரப்பி அதேதேரைத் தட்டசெய்ய முயன்றனரென்று அழகுறக் கூறினார். கார் இராமனது திருமார்பிற்கும் மின்னல் பூணுாலுக்கும் உவமையாயின.

101. (x) ‘வளர்த்த தாயான கைகேயி தானம் செய்து மகிழ்கின்றாள்’ எனல்.

தாய்கையில் வளர்ந்திலன் வளர்த்தது தவத்தாற்
கேகயன் மடந்தை கிளாஞ்சால மிவனாள
சகையி லுவந்தன் ஸியந்கையிது வென்றால்
தோகையவள் பேருவகை சொல்லலரி தென்பார்.

(இராமன்), தாய் கையில் வளர்ந்திலன் - பெற்ற தாயாகிய கோசலையின் கைகளில் வளர்ந்தானில்லை, வளர்த்தது - அவனை வளர்த்தது, தவத்தால் - முன் செய்த தவப்பயனால் கேகயன் மடந்தை - கேகயனது மகளாகிய கைகேயியோகும், கிளாஞ்சாலம் இவன் ஆள் - (அதனால் அவள்) விளங்புகின்ற பூமியை இராமன் ஆளப்போவதால், சகையின் உவந்தனன் - ஏழைகஞ்குத் தானம் செய்வதிலீட்டுபோட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாள், இயற்கை இது என்றால் சிற்றுண்ணயாகிய) அவளுடைய இயல்பு இதுவனால், தோகையவள் - மயில் போன்ற

சாயலைஞ்சையவளான (இராமனது பெற்ற தாயாகிய) கோநலையினனது, போர் உவகை - பெரிய மகிழ்ச்சியின் அளவை. சொல்லல் அரிதென்பார் - முழுவதும் கூறுவது அரியதாகும் என்று கூறுவார்.

தெளிவுரை : (இராமன்) பெற்ற தயாகிய கோசலையின் கையில் வளர்ந்தானில்லை, தவப்பனால் அவனை வளர்த்தது கைகேயோகும் (அதனால் அவன்) விளங்குகின்ற பூமியை இவன் ஆளப்போகின்றான் என்பதை அறிந்து, தானம் செய்வதிலீடுபெட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாள். 9சிற்றன்னையாகிய) கை கே யி யின் இயல் பு இதுவாயின் மயிலின் சாயலையடையவளான (இராமனைப்பெற்ற அன்னையாகிய) கோசலையின் பேருவகை சொல்லற்கும் அரியதாயிருக்கும் என்று கூறுவார்.

சிறப்புரை : இதனை வளர்த்ததற்குக் கைகேயி முன்னைத்தவம் செய்தாளாதல் வேண்டும் என்று இராமனது சிறப்பினையே மிகுதியாகக் கூறுவார், வளர்த்த அன்னையின் மகிழ்ச்சி இது எனின் பெற்ற அன்னையின் மகிழ்வைக் கூறல் என்பதையும் கைகேயி என்றே கொண்டு கைகேயியனது மகிழ்ச்சியின் எல்லையைச் சொல்லுதல் மிக்க அரிதாகும் என்று கொள்ளலாம்.

102. (xi) இராமனது சிறப்பினைப் பலவாறு புகழ்தல்

பாவமும் ருந்துயரும் வேர்பறியு மென்பார்
பூவலய மின்று தனியன்று பொது வென்பார
தேவர்பகை யுள்ளனவில் வள்ளல் தெறுமென்பார்
ஏவல் செயு மன்னவர் தவம் யாவது கொலென்பார்.

பாவமும் அருந் துயரும் - தீவினைகளும் கொடிய பிறவித் தன்பமும், வேர் பறியும் - டியோடு கெடும், என்பார் - என்று கூறுபவரும், பூவலயம் - இப்பூமண்டலம், இன்று தனியன்று - இப்போது மன்னரக்கு மட்டுமே உரியதாகரது, பொது நம் மனைவருக்கும் பொதுவானதாகும், என்பார் - என்று

கூறுபவர்களும், தேவர் பகையுள்ளன - தேவார்களுக்குப் பகையாயுள்ள அரக்கர் கூட்டங்களை, இவ்வள்ளல் தெறும் - இவ்விராமன் அழித்து விடுவான், என்பார் - என்று காத்து நிற்கின்ற மன்னா - அரசர்களது, தவம் யாவது கொல் - தவப்பயன் எவ்வளவு உயர்ந்ததாகும், என்பார் - என்று கூறுபவர்களுமாயினா.

தெளிவுரை : (உலகோரது) நீவனையுத் அரிய பிறவித்துன்பமும் அடியோடு கெடும் என்பவர்களுக்கும் அப்பூமண்டலம் இனிமேல் (மன்னருக்கே) தனியாக உரியதன்றி (நம்மனைவருக்கும்) பொதுவானதாகும் என்று கூறுபவரும், தேவர்களுக்குப் பகையானேராரான அரக்கர்களை இவ்வள்ளல் அழித்த விடுவான் என்பவரும், இவள் கட்டளையிட்ட பணிகளைப் புரிகின்ற மன்னவர் செய்துள்ள தவம் எவ்வளவு தூரம் சிறந்ததாயிருக்க வேண்டும் என்பவரும் ஆயினர்.

சிறப்புரை : இராமனுக்கு மற்பட்ட மன்னரது காலத்தில் இல்லாதவாறு மக்களது குறைனைத்தும் நன்கு விசாரிக்கப்பெற்று “மக்களுக்காகவே மன்னா” என்ற கொள்கை இனிமேல் வலுப்படுமென்று கூறுவர். பூவலயமின்று மாத்திரத்திலேயே தம்முடைய பாவமும் அருந்துயரும் அறும் என்றார். “நல்லாரைக் காணப்பதுவும் நன்றே” என்றும் “சாதுதரிசனம் பால விமோசனம்” என்றும் வழங்கும் கூற்றுக்களை நோக்குக.

இது முதல் முன்று கவீகள் ஒரு தொடர்

103. (i) இராமன் ,தசரதன் உறையும் மாளிகையுட் புகுதல்

ஆண்டினைய ராயினைய கூற வடல்வீரன்
தூண்டு புரவிப் பொரு வில்சந்தர மணித்தேர்
நீண்ட கொடி மாட நிரை வீதி நிறையப் போய்
பூண்ட புகழ் மன்ன னுறை கோயில் புகலோடும்

ஆண்டு - அப்பொழுது, இனையர் ஆய் - இத்தன்மையினை

உடையோராய், இனைய கூற - இவ்வாறானவற்றை மக்கள் அனைவரும் கூறிக் கொண்டிருக்க, அடல் வீரன் - வெற்றியையுடைய இராமன், தூண்டு புரவி - செலுத்தப்படுகின்ற குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட, பொருவு அல் சுந்தரம் மணித்தேர் - ஒப்பில்லாத அழகிய மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட தேரில், நீண்ட கொடி மாடம் நிரை - உயர்ந்த கொடிகளுடைய மாளிகைகளின் ஒழுங்கினைக் கொண்ட, வீதி நிறையப் போய் - தெரு நிறைவெறுமாறு சென்றுசுபுகழ் பூண்ட மன்னன் புகழையே ஆயரணமாக அணிந்த தசரத மன்னன் உறை கோயில் புகலோடு - வசிக்கின்ற அரண்மனையினை அடைந்த அளவில்: காணான் என அடுத்த கவியோடு முடிவுறும்.

தெளிவுரை : அப்பொழுது இவ்வாறான தன்மையினை உடையவராய், இத்தன்மையானவற்றை (மக்கள்) சொல்லிக் கொண்டிருக்க வெற்றியை உடையவனான இராமன், செலுத்தப்படுகின்ற குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஒப்பில்லாத அழகிய மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட தேரிலே உயர்ந்த கொடிகளுடைய மாடங்களின் வரிசைகளை கொண்ட வீதிகள் நிறைவெறுமாறு சென்று புகழை ஆயரணமாக கொண்டவனான தசரத மன்னவன் வசிக்கின்ற மாளிகையை அடைந்த அளவில்.....

சிறப்புரை : மக்கள், வீதியிலும் மற்றும் இடங்களிலும் இவ்வாறு பலவற்றையும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் இராமன் தேர்மீது வந்து தந்தையின் மாளிகையினைச் சென்றுடைந்தான்.

104. (ii) இராமன் மன்னவனை அங்கு காணாமை

அங்கு வந்தடைந்த வண்ண லாசையின் கவரிவீசப் பூங்குழன் மகளிருள்ளாம் புதுக்கற்றளியாட நோக்கி வீங்கிருங் காதல் காட்டி விரிமுகக் கமலபீதத்து . ஒங்கிய மகுடஞ்சூடி யுவகை யுற்றிருப்பக் காணான்.

பூங்குழல் மகளிர் - பூவை முடித்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் ஆசையின் கவரி வீச - அன்பினோடு சாமரங்களை வீசவும், உள்ளாம் புதுக்களி ஆடு - மனம் புதிய மகிழ்ச்சியினால் தூள்ளவும் ஆங்கு வந்தடைந்த அண்ணல் அங்கு வந்த சேர்ந்த இராமபிரான், நோக்கி எங்கும் பார்த்தபோது, வீங்கு இரும் காதல் காட்டி - வளர்கின்ற பெரிய அன்பை வெளிப்படுத்தி, விரிமுகம் -பரந்த இடத்தினையுடைய கமல பீடத்து - தாமரை போன்றமைந்த சிங்காசனத்தில், ஒங்கிய மகுடஞ் சூடி - உயர்ந்த முடியைச் சூட்டிக்கொண்டு, உவகை வீற்றிருப்ப - (தந்தை) களிப்போடு வீற்றிருப்பதைக் காணான் - காணாதவனாய்: “கோயில் புக்கான்” என அடுத்த கவியோடு முடிவுறும்.

தெளிவுரை : பூவை அணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் அன்போடு கவரி வீசவும், உள்ளாம் புதிய மகிழ்ச்சியினாற் தூள்ளவும் அங்கு வந்து சேர்ந்த இராமன், எங்கு பார்த்தும் வளாகின்ற பெரிய அன்பைவெளிப்படுத்திக்கொண்டு, பரந்த இடத்தையுடைய தாமரைப் பூப்போற் செய்யப்பெற்ற சிங்காசனத்தின் மீது உயர்ந்த முடியைச் சூடிக்கோண்டு தந்தை மகிழ்ச்சியோடு வீற்றிருக்கக் காணாதவனாய்.

சிறப்புரை : தந்தை மகிழ்வோடு இருப்பாரென அங்குச் சென்ற இராமன் அவனைக் காணாதவனானான். காணான என்பதைக் கண்டான் என்றும் பாடமாகக் கொள்வார். அதற்கு தான் செல்லும்போது கவரி வீச புதுக்களியாட, முடிசூட்டிக்கொண்டு இராமனது முடிகுட்டை நோக்கிக்கொண்டு மன்னவரெல்லாம் வந்திருப்பதை இராமன் கண்டான் என்று பொருள் கொள்ளலாம். தாமரை வடிவினையுடைய பீடத்தின் மேற்செய்த சிங்காசனம் இங்குக் கமல பீடம் எனப்பட்டது.

105. (iii) இராமன் கைகேயியின் அரண்மனை புகுதல்

வேத்தவை முனிவரோடு விருப்போடு களிக்கு மெய்மை ஏத்தவை இசைக்கும் செம்பொன் மண்டபமினிதி ஸெய்தான் ஒத்தவை யுலகத் தெங்கு முள்ளவை யுணர்ந்தாருள்ளம் பூத்தவை வடிவை யொப்பான் சிற்றவை கோயில் புக்கான்

ஒத்து அவை - தேவங்களையும், உலகத்து எங்கும் உள்ளவை - உலகிலே கள்ள வேறு நூல்களையும், உணர்ந்தார். உள்ளாம் - அறிந்த ஞானியருடைய மனதில் பூத்தவை வடிவை - மலர்ந்தனவாகிய பா வேறு உருவங்களையும், ஒப்பான் - ஏற்றுக்கொண்டு அருள் பரிபவனாகிய இராமன், முனிவரோடு வேத்தசை - முனிவரும் அரசர் கூட்டமும், விருப்போடு களிக்கக் கூடும் - அன்புடன் மகிழ்கின்ற மெய்மை ஏத்து அவை இசைக்கும் - உண்மையான புகழை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற, செம்பொன் மண்டபம் - செம்பொன் மயமாகிய கொலுமண்டபத்தை இனிதின் எய்தான் - இனிமையாக அடையாவனாகி, சிற்றவை - சிறிய தாயாகிய, கைகேயினுடைய, கோயில் புக்கான் - மாளிகைக்குள்ளே புகலானான்.

தெளிவுரை : வேதங்களையும், உலகில் உள்ள வேறு நூல்களையும் முற்றும் உணர்ந்த ஞானியருடைய மனத்திலே தோன்றுவனாகிய பல்வேறு வடிவங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்க்கு அருள் புரிபவனாகிய இராமன், முனிவரும் மன்னரும் நிறைந்து அன்பினால் மகிழ்கின்ற உண்மையான புகழ் மொழிகளை எடுத்தச் சொல்லப் பெறுவதான சிவந்த பொன் மயமான முடிகுட்டு மண்டபத்துள் இனிதே செல்லாதவனாய் நிற்றன்னையாகிய கைகேயியனுடைய மாளிகைக்குள்ளே போய்ய புகுந்தான்.

சிறப்புரை : இராமனைக் கடவுள் என்றே கொண்டு உணர்ந்தாருள்ளம் பூத்தவை வடிவை ஒப்பான் என்று கூறினார். தனக்கென ஒரு குலம் இல்லானாயினும் மெய்யப்பர் கருதும் வடிவே வடிவாய் ஏற்று அவர்க்கு இறைவன் அருள் செய்யவன் என்ற சிறப்பு அழகுற இங்கு காட்ப்பட்டு. ஒப்பான ஏற்று கொள்பவன் முள்ளவை என்றது

வேதம் தவிர ஆகமங்களுக்கள், புராணங்கள், தரும் சாத்திரங்கள் முதலாய் ஞான நூல்களையாம்.

வேந்து + அவை = வேதத்தவை ஆகிற்று, ஒத்து - ஒத்தப்படுவது, வேதங்களையே சிறப்பாகக் குறிக்கும் சொல் இது.

“ஸ்ரபினும் ஒத்துக் கொள்ளாகும்” என்னும் திருக்குறளிற் போல

106. கைகேயியின் அரண்மனைக்கு இராமன் சென்றதை முனிவரும் மன்னர் முதலியோரும் கூறல்.

புக்கவன் தன்னை நோக்கிப் புரவலர் முனிவர் யாரும் தக்கதே நினைந்தான் தாதை தாமரைச் சரணஞ்சுடித் திக்கினி னிமிரந்த கோலச் செழுங்கதீரச் செல்வனேயந்த மிக்குயர் மகுடஞ்சுட்டச் சூடுதல் விழுமி தென்றார்.

புக்கவன் தன்னை நோக்கி - (அவ்வாறு கைகேயியன் மாளிகையுட் புகுந்த இராமனைப் பார்த்து, புரவலர் முனிவர் யாரும் - மன்னரும் முனிவர்களும்ட மற்று யாவரும், தக்கதே நினைத்தான் - (இராமன்) செய்யத் தகுந்ததையே அசய்ய என்னினான், தாதை - தந்தையினது, தாமரைச் சரணம் சூடி - தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை வணங்கி திக்கினில் நிமிரந்த கோலம் - எல்லாத் திசைகளிலும் மேலாகத் தேன்றுகின்ற வடிவினையுடைய, செங்கதீரச் செல்வன் - சிவந்த கத்திரகளைச் செல்வமாகக் கொண்டவனான சூரியன் முதலாக, ஏய்ந்த மிக்குயர் மகுடம் - சூடப்பெற்று வருகின்ற மிகச் சிறந்த முடியினை. சூட்ட - அணிவிக்க, சூடுதல் - அணிந்து கொள்ளுதல், விழுமிது என்றார் - மிகச் சிறந்ததே என்றனர்.

தெளிவுரை : அவ்வாறு புகுந்த இராமனைப் பார்த்த மன்னரும், முனிவரும் மற்றும் யாவரும் இராமன் செய்யத் தகுந்ததையே செய்ய என்னினான், தந்தையினது தாமரை போன்ற பாதங்களை வணங்கிய பின்பு எல்லாத் திக்குகளிலும் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற

உருவனைக் கொண்ட சிவந்த கதிர்களை உடையவனான சூரியன் முதலாகச் சூட்டப்பெற்று வருகின்ற மிக உயர்ந்த முடியினைச் சூகுட்ட அதனை அணிந்து கொள்ளுதல் சிறந்ததேயாகுமென்று கூறினார்.

சிறப்புரை : இராமன் கைகேயியின் மாளிகையுட் புகுந்தது தந்தையின் திருவடிகளை வணங்குதற் கேயென் று கருதினராதலால் அவ்வாறு தந்தையை முதலில் வணங்கிய பின்னர் முடியைச் சூடுதலாகிய செய்யத்தகுந்தையே இராமன் என் ணினானென்று பாராட்டினார். இராமன் சூரிய குலத்தவனாதலால் அவனுக்குச் சூட்டப்போகின்ற முடி சூரியன் முதலாகச் சூட்டப்பெற்று வந்தது என்றனர்.

107. அவ்வாறு வந்த இராமன் முன்னர் கைகேயி வருதல்.

ஆயனநிகழும் வேலை யண்ணலும் அயர்ந்து தேறாத தூயவனிருந்த சூழல் துருவினன் வருதல் வருதல் நோக்கி நாயகனுரையான் வாயால் நானிது பகரவேணன்னாத் தாயென நினைவான் முன்னே கூற்றெனத் தமியள் வந்தாள்

ஆயன நிகழும் வேலை - அவ்வாறானவை நடக்கும் நேரத்திலே, அண்ணலும் - இராமபிரானும், அயர்ந்து தேறாத தூயவன் - மூர்ச்சித்துத் தெளியாத நிலையிற் கிடந்த பரிசுத்தவானாகிய தசரதன், இருந்த சூழல் - இருந்த இடத்தை, துருவினன் வருதல் நோக்கி - தேடிக்கொண்டு வருதலைப் பார்த்து, இது - (நான் வரம் பெற்றிருக்கும்) அதனை, நாயகன் வாயாலுரையான் - என் கணவன் தன் வாயால் (ஒரு போதும்) சொல்லமாட்டான், நான் பகரவேன் - (ஆதலால்) நானே சொல்லவேன், என - என்று எண்ணியவளாய், தாயென நினைவான், முன்னே - அவளைத் தாயென்று கருதுகின்ற இராமனுக்கு முன்னர் கூற்றென - யமனைப்போல, தமியள் வந்தாள் - (கொடுமையிலே) ஒப்பற்றவளாகிய கைகேயி வந்தாள்.

தெளிவுரை : அவ்வாறனவை நடக்கும் நேரத்தில் இராமபிரான், மூர்ச்சை தெளியாதிருந்த மன்னவன் இருக்குமிடத்தைத் தேடிக்கொண்டு வருதலைப் பார்த்து (நான் வரம் பெற்றுள்ள) அச்செய்தியை என் கணவன் தன்வாயினால் ஒரு போதும் கூறமாட்டானாதலால் நானேயதைச் சொல்வேண்டியு, தன்னைத் தாயென்று கருதி வருகின்ற இராமனுக்கு முன்னர் யமனைப் போன்று (கொடுமையாய்) ஓப்பற்றவளாகிய கைகேயில் வந்தாள்.

சிறப்புரை : யமன் உடலையும், உயிரையும் பிரிப்பவன். அதேபோல மன்னனையும் அவனது உயிர் போன்ற மகனையும் கைகேயில் பிரிப்பவள் அதனால் “கூற்றென வந்தாள்” என்றார் இப்பகுதி உவமை அணி.

108. இராமன் கைகேயியை வணங்கி நிற்றல்.

வந்தவள் தன்னைச் சென்னி மன்னுற வணங்கிவாசச் சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் செங்கையிற் புதைத்து மற்றைச் சுந்தரத் தடக்கைதானை மடக்குறத் துவண்டு நின்றான் அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் கன்றின் அன்னான்.

அந்தி வந்தடைந்த - மாலை நேரத்தில் வந்து சேர்ந்த, தாயைக் கண்ட - தாய்ப்பகவைக் கண்ணுற்ற ஆன் கன்றின் அன்னான் - பகக்கன்றை ஒத்தவனான இராமன், வந்தவள் தன்னை - (அவ்வாறு) வந்த கைகேயியை, சென்னி மன் உற வணங்கி, வாசச் சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் - நல்ல மணம் உடையதும் குங்குமத்தையும் பவளத்தையும் ஒத்ததுமான சிவந்த வாயினை, செய்கையிற் புதைத்தது - தனது சிவந்த கைகளால் பொத்திக்கொண்டு, மற்றைச் சுந்தரத் தடக்கை - அழகிய பெரிய மற்றுக் கையினால், தானை மடக்கறு - சீலையை மடக்கிக் கொண்டு, துவண்டு நின்றான் - வளைந்து நின்றான்.

தெளிவுரை : மாலை நேரத்திலே வந்து சேர்ந்த தன் தாயைக் கண்ட பகக்கன்றை ஒத்தவனான இராமன் (அவ்வாயு) வந்த

கைகேயியைத் தலை நிலத்திற் பொருந்துமாறு வீழ்ந்து வணங்கி நல்ல மணமுடையதும், குங்குமத்தையும் பவளத்தையும் ஒத்ததுமான சிவந்த வாயினைச் சிவப்பு நிறமான தனது கைகளாற் பொத்தியபடி மற்றைய அழகிய கையனாலே சீலையை மடக்கிக்கொண்டு வளைந்து நின்றான்.

சிறப்புரை : இராமன் கைகேயியை எவ்வளவு தூரம் சிறப்புற மதித்திருந்தான்பது அவனது அடக்கத்தால் இங்கே நன்கு புலப்படுகிறது. அடக்கம் பலவகைப்படும். அவை பணிந்த மொழியும், தளாந்த நடையும் மடக்கலும், வாய் புதைத்தலும் முதலிய என்பர் பெரியோர். திருமாலினது செவ்வாய் நறுமணம் பொருந்தியதாய் இருக்குமென்று ஆண்டாளது பின்வரும் பாகுரப் பாடலும் கூறும்.

“கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ
மருப்பொசித்த மாயவன் தன் வாய்ச் சுவையு நாற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே.”

மாலைக் காலத்திலே வந்த பசுவைக் கண்ட கன்று போன்றான். என்பது இராமனுக்குச் கைகேயிபால் இருந்த பேரன்பின் எல்லையைக் காட்டுவது உவமையனி.

109. ‘உன்னிடம் சொல்லுமாறு தந்தை விரும்புகின்ற ஓர் உரை உண்டு’ - என்று கைகேயி இராமனிடம் கூறல்.

நின்றவன் தன்னை நோக்கி இரும்பினாற் நெஞ்சிற் கொன்றுமல் கூற்றுமென்னும் பெயரின்றிக் கொடுமை பூண்டான் இன்றெனக் குணர்த்த லாவதேயதே யென்னினாகும் என்றுனக் குந்தை மைந்த தோருரை யுண்டென்றாள்.

நின்றவன் தன்னை நோக்கி - (அங்ஙனம் பணிவோடு) நின்ற இராமனைப் பார்த்து, இரும்பினான் இயன்ற நெஞ்சின் -

இரும்பாலாகிய மனத்தோடும், கொன்றுமல் கூற்றும் என்னும் பெயர் இன்றி - உயிரிகளைக் கொன்று திரிகின்ற யமன் என்னும் பெயர் மாத்திரம் இல்லாதே கொடுமை பூண்டாள் - (அந்த யமனையே போன்று) கொடுந்தொழிலையே மேற்கொண்ட கைகேயி, மைந்த - மைந்தனே! உந்தை - உன் தந்தையார், உள்கு உரைப்பது - உனக்குச் சொல்ல விரும்புகிற, ஓர் உரை ஒன்று - ஒப்பில்லாத வார்த்தை ஒன்று, உண்டு - உனதாகும், ஏயது - பொருந்திய அவ்வார்த்தையை இன்று எனக்கு உணர்த்தல் ஆவதே எனின் - இப்போது நான் உனக்குச் சொல்வது பொருத்தமாயிருக்குமானால், ஆகும் என்றாள் - தெரிவிப்பேன் என்றாள்.

தெளிவுரை : பணிவோடு நின்ற இராமனைச் பார்த்து இரும்பினாலான நெஞ்சினொடு கொலைத் தொழிலைச் செய்து திரிகின்ற யமன் என்ற பெயர் மட்டுமேயில்லாது (அந்த யமனைப் போன்று) கொடிய தொழிலையே மேற்கொண்டவளான கைகேயி, மைந்தனே! உன் தந்தை உனக்குச் சொல்ல விரும்புகின்ற ஒப்பற்ற வார்த்தை ஒன்றுள்ளது. அதனை இன்று நான் உனக்குத் தெரிவிக்கலாம் என்றால் கூறுவேன் என்றாள்.

சிறப்புரை : உனது தந்தை சொல்லக் கருதுவதைக் தாயாகிய நான் அறிவேன். அதனை நான் அறிவேன். அதனை நான் சொலவதில் உனக்குத் தடை இல்லை என்றால் இப்போது கூறுவேன் என்றாள். யமன் என்ற பெயர் மட்டும் இல்லையேயன்றி மற்றுந்த தொழிலால் எவ்வளம் யமனையே ஒத்திருந்தாள் கைகேயி என்றவாறு பெண்ணினத்திற்கே இயலாததும் அதிலும் ஒரு தாயினாற் சிந்திக்க முடியாததுமான செயலைச் செய்தங்கு நெஞ்சு இரும்பினாலே தான் ஆகியிருக்க வேண்டுமென்பார், இரும்பினால் இயன்ற நெஞ்சினை உடையவளென்றார்.

110. நீரே அக்கட்டளையைச் சொல்லுவதாயின் யான் பெரிய தவப் பயனுடையவனாவேன் சொல்லுங்கள் என இராமன் கூறுதல்

எந்தையே ஏவ நீரேயுரைசெய இயைவ துண்டேல்
உய்ந்தனன் அடியேன் என்னிற் பிறந்தவ ருளரோவாழி
வந்ததென் தவத்தினாய வருபயன் மற்றொன்றுண்டோ
தந்தையும் தாயும் நீரே தலைநின்றேன் பணிமின் என்றான்.

எந்தையே ஏவ - எனது தந்தையரே கட்டளையிட, நீரே உரைசெய - (தாயாகிய) நீரே (அக்கட்டளையை) சொல்ல இயைவதுண்டேல் - பொருந்துவதாயின், உய்ந்தனன் அடியேன் - நான் ஈடேற்றம் பெற்றவனாவேன், என்னில் பிறந்தவர் உளரோ - என்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவராகப் பிறந்தவர் (இவ்வுலகில்) யாவரும் உளராவரோ! என் தவத்தின் ஆயவருபயன் - எனது (முன்பு செய்த) தவத்தின் நந்பயன் அனைத்தும், வந்தது - வந்துவிட்டது மற்றொன்று உண்டோ - இதைவிட வேறுபயன் உளதோ, தந்தையும் தாயும் நீரே - என்னுடைய தந்தை தாய் இருவரும் நீரே ஆவீர் தலை நின்றேன் பணிமின் - (நீர் சொல்லப் போவதை) சிரம் தாழ்த்தி ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றேன் சொல்லுங்கள், என்றான் - என்று கூறினான்.

தெளிவுரை : எனது தந்தையரே கட்டளையிட அதனை நீரே சொல்லப் பெறுவதாயின் நான் ஈடேற்றம் பெற்றவனாவேன். என்னைக் காட்டிலும் சிறந்த பிறப்பினைக் பெற்றோர் இவ்வுலகில் வேறு யாவர் உளராவா? நான் முன்பு செய்த தவத்தின் நந்பயன் அனைத்தும் வந்துவிட்டது. இதைவிட வேறு பயன் உளதோ? எனது தந்தை தாய் இருவரும் நீரே ஆவீர், (நீர் சொல்லப் போவதை) தலை தாழ்த்தி ஏற்றுக் கொள்கிறேன். சொல்லுங்கள் என்று கூறினான்.

சிறப்புரை : என் தந்தையின் ஏவல் தாயாகிய உமது வாயால் வரப்பெறுமாகில் அதனை எனது பேறாகக் கருதுவேன். ஆகவே

அதனைத் தயங்காது கூறுவங்கள் என்றான். நீர் என்பது ஒருவரைச் சிறப்பித்துக்கூறும் பன்மைச் சொல்லாகும். வாழி - அசைநிலை, உள்ளே, உண்டோ என்பவற்றிலுள்ள ஒகாரங்கள் எதிராமனு.

111. ‘பரதன் அர்சாள் நீ பதினான்கு வருட காலம் தவக்கோலத்துடன் காட்டில் வாழுவேண்டும் என்பது அரசன் கட்டளை என்று கைகேயி கூறுதல்.

ஆழி குழ் உலகமெல்லாம் பரதனே ஆழ நீபோய்த் தாளி ருஞ்சடைகள் தாங்கித் தாங்கருந்தவ மேற்கொண்டு பூமி வெங்கான நண்ணிப் புண்ணியத் துறைகளாடி ஏழி ரண்டாண்டில் வாவென்றே வினன் அரசனென்றாள்.

ஆழிகுழ் உலகமெல்லாம் - கடலாற் குழப்பட்ட உலகம் முழுவதையும் பரதனே ஆள் - பரதனே ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்க நி போய் - தாழ் இரும் சடைகள் தாங்கி - தொங்குகின்ற பெரிய சடைகளைத் தரித்துக் கொண்டு தாங்கு அரும் தவம் மேற்கொண்டு - பொறுத்தற்கரிய பெரிய தவத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு பூமிவெங்கானம் நண்ணி - புழுதி நிறைந்தத பொடிய காட்டினை அடைந்து புண்ணியத் துறைகள் ஆடி - புண்ணியப் பயன் நிறைந்த தீர்த்தங்களில் மூழ்கி ஏழ் இரண்டு ஆண்டில் - பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பு வா என்று - மீண்டு வருவாயாக என்று அரசன் ஏவினான் என்றாள் - சக்கரவர்த்தி கட்டளையிட்டனன் என்று கூறினாள்.

தெளிவுரை : கடல் குழந்த உலகம் அனைத்தையும் பரதனே ஆட்சி கொண்டிருக்க நீ போய்த் தொங்குகின்ற பெரிய சடைகளைத் தரித்தவனாய் செய்தற்கரிய பெரிய தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, புழுதி நிறைந்த பொடிய காட்டினை அடைந்து புண்ணியற தீர் த் தங் களிலெல்லாம் முழுகி ப் பதினான்காண்டுகளைக் கழித்த பின்பு மீண்டு வருவாயாக என்று அரசன் கட்டளை இட்டானென்று கூறினாள்.

தெளிவுரை : கடல் குழந்த உலகம் அனைத்தையும் பரதனே ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்க நீ போய்த் தொங்குகின்ற பெரிய சடைகளைத் தரித்தவனாய் செய்தற்கரிய பெரிய தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு புழுதி நிறைந்த கொடிய காட்டினை அடைந்து புண்ணிய தீாதங்களிலெல்லாம் முழுகிப் பதினான்காண்டுகளைக் கழித்த பின்பு மீண்டு வருவாயாக என்று அரசன் கட்டளை இட்டானென்று கூறினாள்.

சிறப்புரை : பூமி - புழுதி தான் அரசனிடத்துக் கேட்ட வரங்களை அரசன் “ஈந்தேன் ஈந்தேன் இவ்வரம்” என்று கூறி இராமன் காடு செல்வதை ஏற்றுக்கொண்டானாதலால் அதனை அரசன் கட்டளை என்று கூறுகின்றாள் என்க.

112. அது கேட்ட இராமனது முகமலர்ச்சி

இப்பொழு தெம்மனோரால் இயம்புதற் கெளிதோயரும்
செப்பரும் கணத்திராமன் திருமுகச்செவ்வி நோக்கின்
ஒப்பதே முன்பு பின்பவாசக முனரக் கேட்ட
அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா.

யாரும் செப்பருங் குணத்து இராமன் - எவராலும் சொல்லுதற்கரிய உயர்ந்த குணங்களையுடைய இராமனது திருமுகச் செவ்வி இப்பொழுது நோக்கின் - சிறந்த முகத்தின் அழகினை இப்பொழுது பார்த்தால் எம்மனோரால் இயம்புதற்கு எளிதோ - 9அது) எம் போன்றவர்களால் முற்றச் சொல்வதற்கு முடிவதாமோ? (இல்லை என்றபடி), முன்பு - (இதற்கு) முன்பு ஒப்பதே - (அப்பொழுது மலர்ந்த செந்தாமரையினை அம்முகச் செவ்வி) ஒத்ததாக இருந்தது, அவ்வாசகம் உனரக்கேட்ட பின்பு - கைகேயி கூறிய அந்த வார்த்தைகளை நன்கு கேட்டதற்குப் பின்னர் அப்பொழுதலர் ந் த செந் தாமரையினை வென்றது - அப்பொழுதுதான் அஸ்நந்ததான (புதிய) செந்தாமரப்பூவையும் (அம்முகச் செவ்வி) வென்றுவிட்டது.

தெளிவுரை : எவ்ராலும் கூறுதற்கு அருமையான உயர்ந்த குணங்களையுடைய இராமனது அழகிய முகத்தில் சிரிப்பைக் கொடும் கவனித்தால் (அது இத் தன் மையானதென்று) எம்போன்றோராலே கூறுதற்கு எளியதாகாது. கைகேயியின் அந்த வார்த்தைகளை நன்கு கேட்ட பின்னர் அத்தாமரையினையும் (தன் சிறப்பால்) வென்றுவிட்டதாகும்.

சிறப்புரை : எப்பொழுதும் அன்றலர்ந்த செந்தாமரையினை ஒத் திருப்பதான் இராமனது திருமுகம் கைகேயியின் வலார்த்தைகளைக் கேட்டபோது தந்தையின் கட்டளையைத் தாயின் வாயிலிருந்து கெட்கப் பெற்றேனே என்ற பெரமகிழ்வால் மேலும் அதிக மலர்ச்சியைப் பெற்றது என்க. இதுவுமொருவகை உவகை அணியாகும்.

113. அதுவும் அராமனது மகிழ்ச்சியைக் கூறுவது.

தெருஞ்ஞடை மனத்து மன்னன் ஏவலிற்திறம்ப அஞ்சி இருஞ்ஞடை உலகம்தாங்கும் இன்னலுக்கியைந்துநின்றான் உருஞ்ஞடைச் சகடம் பூண்ட உடையவன் உய்த்தகாரேறு அருஞ்ஞடை யொருவனீக்க வப்பினி அவிழ்ந்ததொத்தான்.

தெருஞ்ஞடை மனத்து மன்னன் - அறிவுத் தெளிவினைக் கொண்ட நெஞ்சினை யுடையவனான தசரதனது, கட்டளையினின்றும், திறம்ப அஞ்சி - மாறுபடுவதற்குப் பயந்து, இருஞ்ஞடைய உலகம் தாங்கும் - மனக் கம் நிறைந்த இவ் வுலகத் தைத் தாங்குகின்றதாகிய, இன்னலுக்க - துங்பத்திற்கு, இயைந்து நின்றான் - மனம் உருப்பட்டு நின்றவனான இராமன், உருஞ்ஞடைச் சகடம் பூண்ட - சக்கரங்களையுடைய வண்டியிற் பூட்டப்பெற்ற, உடையவன் உய்த்த கார் ஏறு - சொந்தக்காரனாற் செலத்தப்படுவதான் கரிய எருது, அருள் எடை ஒருவன் - கருணையுள்ளம் படைத்த வேறொருவன், நீக்க - விலக்குதலால் அப்பினி அவிழ்ந்தது ஒத்தான் - (வண்டியோடு சேர்க்கப்பட்டிருந்த) அக்கட்டு அவிழ்ந்த விடுதலை பெற்றதை ஒத்தவனானான்.

தெளிவுரை : தெளிந்த உள்ளம் உடையவனான தசரத மன்னனது கட்டளையைத் தடத்தற்குப் பயந்து மயக்கங் கொண்ட இவ்வுலகத்தைத் தாங்குவதாகிய துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மனம் ஒருப்பட்டு நின்ற இராமன் உருளைகளையுடைய வண் டியிலே பூட்டப் பெற்றதும் சொந்தக் காரனாற் செலுத்தப்படுவதுமான கரிய எருது கருணையுள்ளங்கொண்ட வேறொருவன் விலக்குதலால் வண்டியிற் பூட்டப்பட்டிருந்த அந்தக் காட்டிலிருந்து அவிழ்ந்து விடுதலை பெற்றதை ஒத்தவனானான்.

சிறப்புரை : இராச்சியத்தை ஒரு சகடமாகவும் அதனைத் தாங்குவோனை எருதாகவுங் கூறுதல் வழக்கமாதலால், அரசு கமையினின்றும் கைகேயியினால் விடுவிக்கப்பெற்ற இராமன் - வண்டியினின்றும் அவிழ்த்து விடப்பட்ட எருதினைப் போல் மகிழ்வெய்தினான் என்றார். சகடம் இராச்சியத்திற்கும் எருது அராமனுக்கும் உடையவன் தசரதனுக்கும்ட அருங்கை ஒருவன் கைகேயியிக்கும் முறையே பொருந்தி வந்த உவமையனி.

114. இராமன் காடு செல்லக் கைகேயியிடம் விடைபெறல்.

மன்னவன் பணியன்றாகில் நூம்பணி மறுப்பனோ என்
பின்னவன் பெற்றசெல்வம் அடியேனன் பெற்றதன்றோ
என்னிதி னுறுதியப்பால் இப்பணி தலைமேற் கொண்டேன்
மின்னொளிர் கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங்
கொண்டேன்

மன்னவன் பணி அன்று ஆகில் - (இது) அரசனது கட்டளையன்று என்றாலும், நூம்பணி மறுப்பனோ - உமது கட்டளையை நான் செய்யமாட்டேன் என்பேனோ? என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் - எனது தம்பி அடைந்த போது, அடியேனன் பெற்றது அன்றோ - நான் அடைந்தது அன்றோ? அப்பால் என் இனி உறுதி-இதற்குப் புறம்பான தன்மைவேறு யாது?, இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன் - இக்கட்டளையைத் தலையின் மேல் ஏற்றுக் கொண்டேன், மின் ஒளிர் கானம் - மின்னல் போல வெயிலொளி

வீசும் காட்டிற்கு, இன்றே போகின்றேன் - இப்பொழுதே போகின்றேன். விடையையும் கொண்டேன் - உம்மிடம் விடையும் பெற்றுக் கொண்டேன்.

தெளிவுரை : மன்னனது கட்டளை இல்லையென்றாலும் தங்களின் கட்டளையை மறுப்பேனா? நிச்சயம் ஏற்பேன் என் தமிடி பரதன் பெற்ற அரசு செல்வம் நான் பெற்றதைப் போன்றது ஆகும். இதைவிட மேலான நன்மைக்கு என்னஉள்ளது? இக்கட்டளையை பணிவோடு ஏற்றுக் கொண்டேன். மின்னலென வெயில் வீசும் காட்டிற்கு இன்றே செல்கின்றேன். அதற்குரிய விடையையும் தங்களிடம் பெற்றுக் கொண்டேன்.

சிறப்புரை : மன்னின் கட்டளை ஒன்று அவசியமில்லை தங்களின் கட்டளையே போதும். கானகம் செல்வேன் என்றான் இராமன். 'மன்னவன் பணி அன்று ஆகின்' என்பதில் உம்மை தொக்காது. விடையையும் கொண்டேன். விரைவுபற்றி இறந்த காலத்தில் சுற்பப்பட்டது. (காலவழுவமைதி)

115. என்றுகொண்டு இணையகுற் அடியினை இறைஞ்சி மீட்டமு மீட்டும் தண்துணை தாதை பாதம் அத்திசை தாழ்ந்து பொன்தினி போதி னாஞும் பூமியும் புலம்பிறையக் குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் கோசலை கோயில் புக்கான்.

குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் - மலையிலும் சிறந்த தோள்களையடைய இராமபிரான், என்று கொண்டு இணையகுறி - என்றுவிடைகொண்டு இத்தகையவற்றைச் சொல்லி, மீட்டும் அடி இணை இறைஞ்சி - மீண்டும் கைகேயியின் காலகளில் வீற்றந்து வணங்கி, தன் தந்தை துணைப் பாதம் - தன் தகப்பனாராக்கிய தசரதன் அடியினைய, அத்திசைநோக்கித் தாழ்ந்து - அத்திக்கு நோக்கி வணக்கம் செய்து, பொன்தினி போதினாஞும் - பொற்றாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் திருமடந்தையும், பூமியும் - மன் மடந்தையும், புலம்பி நைய - தனிமைத்துயரால் வருந்தி அழ, கோசலை கோயில் புக்கான் - இங்கிருந்து புறப்பட்டு கோசலை மாளிகையைச் சென்றடைந்தான்.

தெளிவுரை : அதன் பின்னர் மலையினைவிட உயர்ந்த தோள்களையுடைய இராமபிரான் கைகேயியினது திருவடிகளை வணங்கினான். தன் தந்தையாரின் திருவடிகளை திசை நோக்கித் தொழுதான். பொற்றமரையில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளும், நிலமகளும் வருந்திப் புலம்பக் கோசலையின் திருமாளிகைக்குள் புகுந்தான்.

சிறுப்புரை : பெரியோர்களைக் கண்டவுடன் வணங்குவதேயன்றிப் பிரியும் போது வணங்குதல் முறையாகவின், இராமன் கைகேயியை மீண்டும் வணங்கினான். தான் வனம் செல்வதனைத் தெரிவிக்கவும், அதனால் தயரதனுக்கு உண்டாகும் பிரிவுத் துயரைத் துடைக்குமாறு வேண்டவும் தன் தாய் கோசலை இல்லம் சென்றான் என்க. புலம்பு தனிமை, புக்கான் - புரு என்னும் பகுதி இரட்டித்துக் காலங் காட்டிற்று.

உசாத்துக்கண நூல்கள்

கம்பராமாயணம் - இராம அவதாரம்

அயோத்தி காண்டம் - வெளியீடு - கம்பன் அறநிலை

கம்பராமாயண அயோத்தி காண்டம் - பழ பழநியப்பன்

கம்பராமாயணக் காட்சி கட்டுரை -

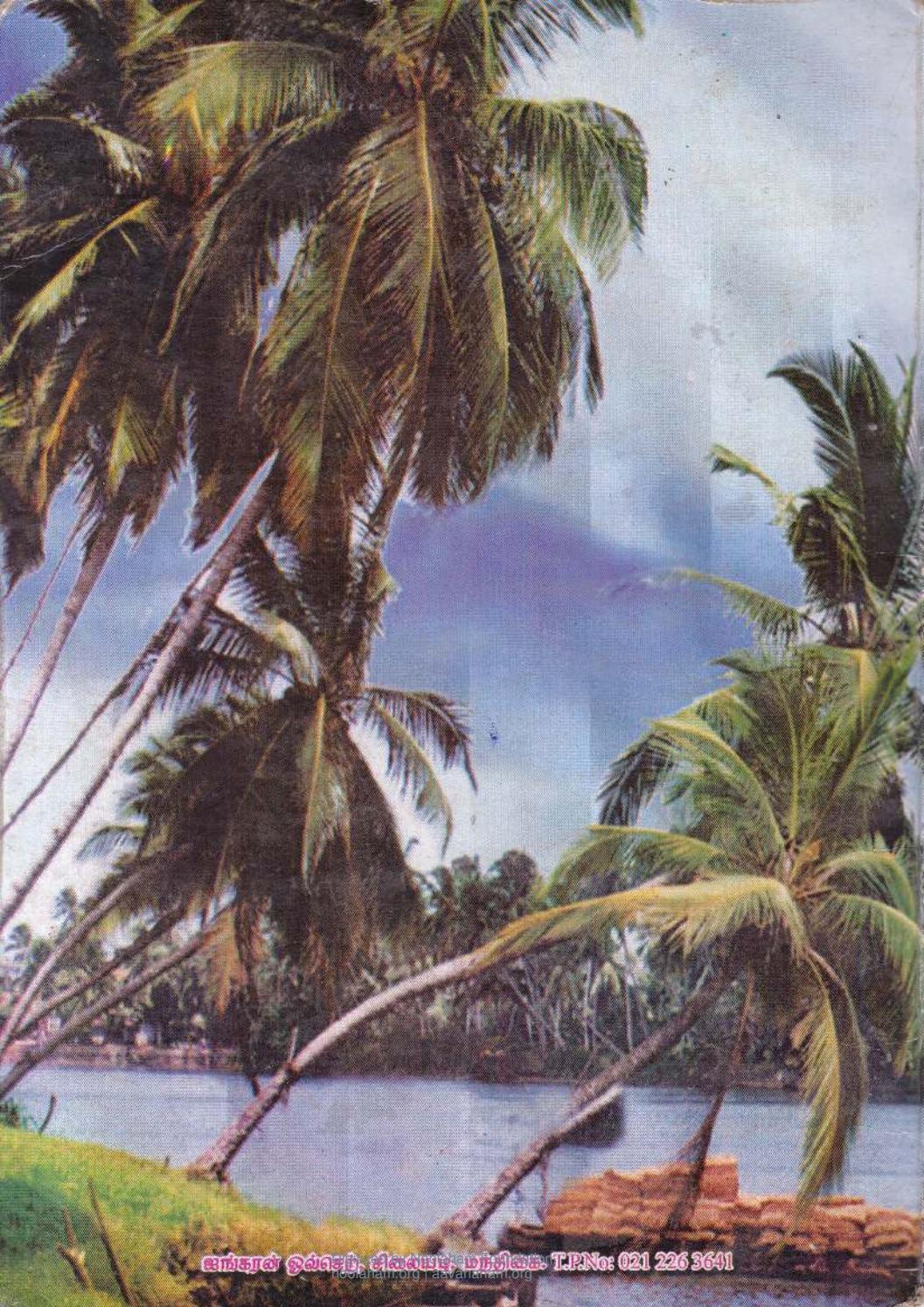
பண்டிதமணி.சி.கணபதிப்பிள்ளை (1963)

வினாக்கள்

1. கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் கைகேயியினால் தசரதன் பட்ட துண்பங்களைத் தருக?
2. கைகேயியிடம் தசரதன் இராமனுக்காக இரந்து வேண்டுவனவற்றைத் தருக?
3. இராமனது முடிகுட்டு விழாவினைக் காண வந்தவர்களின் நிலைப்பற்றிய வர்ணனையைக் கம்பர் எவ்வாறு விளக்கினார்?
4. முடிகுட்டு நாள் காலை வர்ணனைகளை விளக்குக்?
5. கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் காணப்படும் கதை மாந்தர்களை வகைப்படுத்திக் கூட்டுக்?
6. தசரதனைக் கவர்வதற்காக கைகேயி தயார்படுத்திய விடயங்கள் எவை?
7. இரவு கழிதலின் வர்ணனை முதல் இராமனது முடிகுட்டு விழாவிற்கு கூடினோரது வர்ணனை வரையான காலப்பகுதியில் காலை நிகழ்வினைப் பற்றிக் கூறுக?
8. கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் முனிவர் முதலியோர் சொல்லையும் செயலையும் விளக்குக்?
9. தசரதனின் துயர் நிலை, மனநிலை அவனுடைய உறுதிப்பாடு என்பவற்றை விளக்குக்?
10. தசரதன் கைகேயியினை இரந்து வேண்டி நிற்பதனை விளக்குக்?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஜங்கான் இவ்வகை அவையிடம், மந்திரக். T.P.No: 021 226 3641

neelamam.org | aavanaram.org